ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑ-
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤ
Τ
5
ΙΟΥΝΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ · Λ. 6 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 41
ΔΩΡΟΘΕΟΥ ΕΠΙΣΚ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 25 6 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 18.1 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ Β ΙΣΧ, ΙΟΝΙΟΝ Β,
ΜΕΤΡ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΤΕΤΑΡ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.4

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Β΄

πάρχουν οἱ ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἂν Βενιζέλος δὲν καθῃρεῖτο κατὰ βριον τοῦ 1920 καὶ ἂν ἔμενε ἐξῆγεν αὐτὸς τὴν στρατιωτι- καὶ τὴν...διπλωματικὴν ἐκ- ρείαν θὰ ἐσώζετο ἡ συνθήκη Σεβρῶν, θὰ κατείχομεν δῆλα δὴ τὴν Σμύρνην μὲ τὴν περιφέ- ἐπὶ τῆς ὁποίας μᾶς εἶχε δοθῇ Ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν τοῦ- Νομίζομεν μάλιστα ὅτι ἂν ὁ ἀν- ελισμὸς ἐκράτησεν ἐπὶ δύο ἔ- πόλεμον ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ὁ κ. ζέλος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τὸν ρηση οὐδ' ἐπὶ ἕνα ἑξάμηνον. Καὶ διότι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θὰ ἠ- το νὰ κάμῃ τὴν ἐπιστράτευσιν, ὁποίαν ἔκρινεν ἀναγκαίαν, ὡς ἐκ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν κ. την καὶ τὸν Ρέπουλην καταφαί- ἀλλὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐτόλμα πιχειρήσῃ διότι δὲν θὰ εἶχε καμ- σοβαρὰν εἰς ἄνδρας ἀπόδοσιν... Ἔπειτα, ἐρωτῶμεν: Ἂν ὁ κ. ζέλος ἠδύνατο νὰ κάμῃ αὐτὸ τὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ουν οἱ ἀντίπαλοί του διατί προε- ξεν ἐκλογάς; Ποῖος τὸν ἠμπό- νὰ κρατήσῃ ἐκτὸς τοῦ τάφου μῆνας, ἓν ἔτος ἢ δύο ἀκόμη τὴν τῶν Λαζάρων; Κανείς. Ἂν δὲ Βενιζέλος προεκήρυξεν ἐκλογὰς σει ὅτι θ' ἀπετύγχανε καὶ ὅτι παρέδιδε τὴν ἀρχὴν εἰς ἀκαταλ- πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ξεν ἔγκλημα ἢ τοὐλάχιστον σίαν. Ἀπομένει νὰ πιστεύσω- ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος προεκήρυξεν γὰς ἵνα ἀποτυγχάνων φύγῃ, ἀ- τοὺς ἀντιπάλους του «νὰ βγά- τὰ κάστανα ἀπὸ τὴ φωτιά»— ἦτο τελείως ἀπηλπισμένος πε- τῆς Μικρασιατικῆς του πολιτι- Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ὲς εἶνε ὅτι τὴν ἐπομένην τῆς Νοεμβρίου ἡ Ἑλλὰς εὑρέθη πρὸ ἀδιεξόδου τὸ ὁποῖον εἶχε παρα- σει ὁ πολιτικὸς αὐτοσχεδια- τοῦ κ. Βενιζέλου. Τοῦ ἀδιεξό- τὸ ὁποῖον ἡ Βενιζελικὴ προπα- εἶχε ταυτίσει πρὸς αὐτὴν ταύ- τὴν πραγμάτωσιν τῆς Μεγάλης Καὶ ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἀρέσει δογματίζωμεν, συνιστῶμεν τ' ἀ- εἰς τὴν προσοχὴν τῶν προσ- των:

Η Κεμαλικὴ ὀργάνωσις ἤρχισεν νομένη ἅμα τῇ εἰς Μικρὰν Ἀσί- ἀποβάσει Ἑλληνικῶν δυνάμεων. μεθα μάλιστα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ληνικὴ ἀπόβασις ἦτο ἡ τονώσα- τὴν θέλησιν τῶν Κεμαλικῶν πρὸς στασιν. Καὶ ἐπειδὴ οἱ Σύμμαχοι εἶχαν φροντίσει νὰ ἐφαρμόσουν περὶ ἀφοπλισμοῦ διατάξεις τῆς ακωχῆς τοῦ Μούδρου, αἱ διάφο- ἀποθῆκαι αἵτινες εὑρίσκοντο εἰς μὴ στρατιωτικῶς κατεχόμενα μέρη, αἱ ἁπλῶς φυλαττόμεναι δι' παρκῶν συμμαχικῶν δυνάμεων. βιάσθησαν καὶ ἄλλαι ἀποθῆκαι ευρισκόμεναι εἰς σημεῖα διατελοῦν- ὑπὸ συμμαχικὴν κατοχὴν διηρ- πάγησαν ὑπὸ τῶν Κεμαλικῶν. Τὰ ρπαστευθέντα ὑλικὰ ἀνέκτησαν διὰ καταλλήλων ἐπισκευῶν τὴν χρησι- μότητά των—παράδειγμα τὰ ἐν τῇ Σεχὴρ τηλεβόλα, τῶν ὁποί- εἶχαν ἀφαιρεθῆ τὰ κλεῖστρα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἑλληνικὸς στρα- δὲν ἐπωφελήθη τοῦ χρόνου ἵνα, καταλλήλως ἐπεμβαίνων, ἀνακόψῃ συντέλεσιν τῆς Κεμαλικῆς ὀρ- γανώσεως — ἐννοοῦμεν δὲν ἔλαβε τῶν Συμμάχων τὴν ἀπαιτου- μένην ἐλευθερίαν δράσεως. Δὲν κα- τηγοροῦμεν τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὴν τὴν ἀδει- διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Δια- πιστοῦμεν μόνον ὅτι δὲν τὴν ἐπέτυ- ! Καὶ ὅμως ὁ Ἑλληνικὸς στρα- ἦτο ὁ μόνος παράγων ἐπὶ τοῦ ὁ- ποίου ἠδύνατο νὰ στηριχθῇ ἡ ἐπι- τυχία τῆς Μικρασιατικῆς πολιτι-

Εἶνε πιστοποιημένον ἐκ τηλεγρα- φημάτων τοῦ κ. Βενιζέλου χρονολο- γημένων ἀπὸ τοῦ 1920 ὅτι ἔβλεπε προσεγγιζομένην τὴν πολεμικὴν ἀκμὴν τῆς χώρας. Εἰς ἓν ἐκ τῶν τηλεγρα- φημάτων τούτων ῥητῶς ἐκφράζει φόβους διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑλ- ληνικῆς ἐπιστρατεύσεως. Ὁ ἴδιος δὲ κ. Βενιζέλος, ἀπερχόμενος τὸν Νο- έμβριον τοῦ 1920 εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπέδωκε τὴν ἀποτυχίαν του εἰς τὸν κάματον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Κάτι περισσότερον: Τὴν παραμονὴν τῶν ἐκλογῶν ὁ κ. Βενιζέλος ἀπεστρά- τευσε μίαν ἢ δύο ἡλικίας.

Τί ἔκαμαν αἱ μετανοεμβριαναὶ Κυβερνήσεις ὅπως καταστήσουν πραγμα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μόνον εἰς τὸ χαρτὶ εἶχεν ἐπιτύχει ὁ κ. Βενιζέλος; Ἀνεβίβασαν τὸν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἑλ- ληνικὸν στρατὸν ἀπὸ 80 χιλιάδων εἰς 220. Ἂν διὰ τοῦ τριπλασιασμοῦ τούτου τοῦ στρατοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συντρίψουν τὴν Κεμαλικὴν ὀργά- νωσιν, τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ ἐγχεί- ρημα ἦτο ἀνώτερον τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἦτο ἀδύνατος ἡ κατάκτησις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποσχεθῇ διὰ μόνων τῶν μέσων τὰ ὁποῖα διέθετεν ἡ Ἑλλὰς ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὸν ΛόϋδΤζῶρτζ. Ἡ Κωνσταντινικὴ Ἑλλὰς ἐκινητοποίησεν ὅλας τὰς στρατιωτικάς, ὅλας τὰς ὑλικάς, ὅλας τὰς ἠθικὰς δυνάμεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ ὅταν, πεισθεῖσα περὶ τοῦ ἀδυνάτου, εἶχεν ἀποταθῇ εἰς τὸν Κῶρζον ζητοῦσα μεσίτευσιν διὰ μίαν ἔντιμον εἰρήνην, ὑπέστη πλῆγμα ἐκ τῶν νώτων. Ἡ **συνωμοσία τῆς φυγῆς**, ἡ στρατιωτικὴ ἀπεργία τῶν ἐνεργουμένων τοῦ κ. Βενιζέλου ἔκαμε νὰ διαρρεύσῃ ἡ στρατιὰ τῶν 220 χιλιάδων, ἡ ἔντιμος εἰρήνη κατέστη ἀδύνατος—καὶ ὁ κ. Νίδερ διετάχθη νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Θράκην—μετὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἡ ὁποία εἶχεν ἐκκενωθῆ ὑπὸ τῶν ἀπεργησάντων.

Δὲν ἐπρόδωσε τοὺς πρόσφυγας ἡ μετανοεμβριανὴ Ἑλλάς. Τοὺς ἐπρόδωσεν ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Φυγῆς. Ἂν ἡ προπαγάνδα τῆς ἥττης δὲν εἰργάζετο ὅσον εἰργάσθη καταχθονίως, ἂν τὸ μέτωπον ἀνθίστατο, ἂν δὲν διέρρεεν εἰς τὴν πρώτην ἐχθρικὴν κροῦσιν ἡ Μικρασιατικὴ Στρατιά, ἡ ἔντιμος εἰρήνη θὰ ἦτο δυνατὴ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς θ' ἀπεχώρει κάποτε ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας χωρὶς ἡ ἀποχώρησίς του νὰ συνεπαγάγῃ καὶ τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ Χριστιανικοῦ Μικρασιατικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀλλ' οἱ πρόσφυγες θὰ ἐρωτήσουν: Ἀφοῦ ἐπρόκειτο κάποτε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός, διατί δὲν ἔφευγε τὴν ἐπομένην τῆς 1 Νοεμβρίου; Εἰς τὴν εὔλογον αὐτὴν ἐρώτησιν θ' ἀπαντήσωμεν—καὶ θ' ἀπαντήσωμεν αὔριον.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΑΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ

Τὸ ζήτημα τῆς Κυριακῆς ἀργίας τῶν ἐστιατορίων παραμένει ἀκόμη ἐκκρεμές. Ὡς γνωστόν, ἡ Κυβέρνησις, πιεζομένη ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης, ἠναγκάσθη τελευταίως νὰ καταργήσῃ τὴν ἀργίαν ταύτην καὶ νὰ διατάξῃ ὅπως τὰ ἐστιατόρια ὅλα παραμένουν ἀνοικτὰ κατὰ τὰς Κυριακάς. Οἱ ἐστιάτορες ὅμως δὲν ἠθέλησαν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὸ μέτρον, τοιουτοτρόπως δὲ καὶ τὴν προχθὲς Κυριακὴν καὶ τὴν προηγηθεῖσαν ταύτης τὰ ἐστιατόρια τῆς πόλεως ἦσαν κλειστά. Τὸ ζήτημα βεβαίως, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ λυθῇ ὑπὲρ τοῦ Κράτους καὶ διότι τοῦτο εἶνε ἰσχυρότερον, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ὅπως θεραπευθῇ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον προεκάλεσεν ἡ Κυριακὴ ἀργία τῶν ἐστιατορίων. Νὰ μὴ τρώγουν οἱ ἐργένηδες καὶ οἱ ξένοι τὴν Κυριακήν; Εἶνε ἄδικον. Νὰ τρώγουν τὸ Σάββατον τὸ βράδυ διπλὲς μερίδες γιὰ νὰ ἀντέχουν καὶ τὴν ἑπομένην; Καὶ τοῦτο ἄνευ ἀποτελέσματος, ἐκτὸς ἐὰν εὑρεθῇ τὸ μέσον νὰ ἀποταμιεύουν, ὅπως ἡ γίδες τὰς ἐπὶ πλέον τροφὰς εἰς κάποιαν ἄκραν τοῦ στομάχου των, οὕτως ὥστε νὰ τὰς ἀναμασσοῦν τὸ μεσημέρι καὶ τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς. Ἡ λεπτομέρεια ὅτι ὅλα τὰ ἐστιατόρια δὲν μένουν κλειστά, δυνάμει τοῦ νόμου περὶ Κυριακῆς ἀργίας, ἀλλ' ἐκ περιτροπῆς ἀνοίγουν καί τινα ἐξ αὐτῶν, δὲν λύει καθόλου τὸ ζήτημα. Τὰ ἐστιατόρια δὲν εἶνε Μουσεῖα, διὰ νὰ παρακολουθῇ ὁ κόσμος πότε εἶνε ἀνοικτὰ καὶ πότε κλεισμένα, ὁσονδήποτε ἀπηρχαιωμένη καὶ ἂν εἶνε ἡ παλαμίδα τὴν ὁποίαν προσφέρουν εἰς τοὺς πελάτας των! Ἀλλ' οἱ ἐστιάτορες λέγουν:

—Δὲν δικαιούμεθα λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναπαυώμεθα ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἢ τοὐλάχιστον ἅπαξ κατὰ δεκαπενθήμερον; Οἱ μπακάληδες ἔχουν Κυριακὴν ἀργίαν. Οἱ χασάπηδες, οἱ μανάβηδες, οἱ ψαράδες, οἱ κουρεῖς, οἱ ἔμποροι, αὐτοὶ ἀκόμη οἱ φαρμακοποιοί, τὸ ἴδιον. Διατί οἱ ἐστιάτορες πρέπει νὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα νὰ σερβίρουν γιαπράκια αὐγολέμονο εἰς τὸν κ. Περικλῆν ἢ τὸν κ. Πάτροκλον; Ἐὰν ἡ ἑβδομαδιαία ἀνάπαυσις ἀποτελῇ ἀνάγκην, δικαιοῦνται ὅλοι ἀνεξαιρέτως νὰ ἀναπαύωνται. Ὁ κ. Πάτροκλος, τὴν Κυριακὴν δὲν ἔχει ἐργασίαν. Ὁ ξενοδόχος του ὅμως ὀφείλει νὰ μαγειρεύσῃ! Λοιπὸν ὁ ξενοδόχος του δὲν θὰ μαγειρεύσῃ τὴν Κυριακήν. Ἢ θὰ δουλεύουμε ὅλοι, ἢ κανένας!

Ἐκ πρώτης ὄψεως τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἐστιατόρων δὲν εἶνε παράλογα. Ἢ πρέπει νὰ ἀναπαυώμεθα ὅλοι ἢ κανένας. Ἠμποροῦμεν ὅμως νὰ ἀναπαυώμεθα ὅλοι κατὰ τὰς Κυριακάς, καὶ ποία κατάστασις θὰ ἐδημιουργεῖτο εἰς τὸν κόσμον, ἐὰν ἡ Κυριακὴ ἀργία ἐλάμβανε παρομοίαν γενίκευσιν; Ταξειδεύεις αἴφνης μὲ τὸ ὑπερωκεάνειον διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς μέχρι τῆς πρωΐας τῆς Δευτέρας, τὸ ὑπερωκεάνειον ὀφείλει νὰ σταματήσῃ, διότι οἱ θερμασταί, οἱ μηχανικοί, οἱ πλοίαρχοι, οἱ λογισταί, οἱ λοστρόμοι, οἱ καμαρότοι ἔχουν τὴν ἑβδομαδιαίαν ἀνάπαυσίν των. Ἀλλ' εἶσαι καὶ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ὅπου σοῦ ἐγένετο τὸ Σάββατον ἐγχείρησις. Τὴν Κυριακὴν δὲν ἔχει ἀλλαγὴν ἐπιδέσμου, καὶ ἐπομένως κακάρωσε ἀπὸ μόλυνσιν. Ἠλεκτρικὸ φῶς θέλεις τὰς Κυριακάς; Καὶ δὲν θὰ ἀναπαυθοῦν λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἠλεκτρικῆς ἑταιρίας ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος; Σὲ ἔπιασε κόψιμο ἐνῷ πηγαίνεις περίπατο στὸ Ζάππειο; Ἀνάβαλε ὅπως μπορεῖς τὴν ἀνάγκην σου γιὰ τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας, διότι καὶ αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τὰ ἀποχωρητήρια εἶνε ἄνθρωποι δικαιούμενοι ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως!

Ἀλλὰ τὸ τί θὰ συνέβαινε εἰς τὰ σπίτια, ἐὰν ἐγενικεύετο τὸ μέτρον τῆς Κυριακῆς ἀργίας, τοῦτο εἶνε κυρίως ἀνεκδιήγητον. Τὴν Κυριακὴν τὰ δωμάτια θὰ ἔμεναν ἀσκούπιστα, τὰ ἔπιπλα ἀξεσκόνιστα, τὰ κρεββάτια ἄστρωτα, τὰ ὑπὸ τὰ κρεββάτια δοχεῖα γεμᾶτα. Φαΐ δὲν θὰ ἐμαγειρεύετο, πιάτα δὲν θὰ ἐπλύνοντο, τραπέζι δὲν θὰ ἐστρώνετο:

—Μαρία, τοίμασε τραπέζι.

—Τί λέτε, κύριε; Κυριακὴ καὶ νὰ ἐργασθῶ;

—Ἰουλία, τοίμασέ το τὸ τραπέζι ἐσὺ λοιπόν.

—Γελάστηκες, Γιάγκο! Μιὰ φορὰ τὴ βδομάδα θὰ ἀναπαυθῶ καὶ ἐγὼ ἡ νοικοκυρά.

—Μὰ τὰ παιδιὰ θέλουν νὰ φᾶνε.

—Ἂς ἀνοίξουν τὸν μπουφὲ καὶ ἂς πάρουν ὅ,τι βροῦν.

—Τοὐλάχιστον δὲν παστρεύεις τὸ μωρὸ ποῦ λερώθηκε;

—Αὔριο Δευτέρα βλέπουμε!...

Μίαν καὶ μόνην λύσιν βλέπω ἐγὼ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κυριακῆς ἀργίας τῶν ἐστιατορίων: Νὰ ἀνοίγουν κατὰ τὰς Κυριακάς, ἀλλὰ νὰ μὴ μαγειρεύουν οὔτε νὰ δίνουν φαγητά, οἱ δὲ πελάται, προσερχόμενοι, νὰ χορταίνουν τρώγοντες τὶς μυῖγες τὶς ὁποῖες θὰ περιεῖχον πάντως τὰ ἐδέσματα ἐὰν τυχὸν δὲν ἦτο Κυριακὴ ἀργία καὶ ἐσερβίροντο.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Η ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ

ΤΕΦΡΑ ΚΑΙ ΣΠΟΔΟΣ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ 1919 ΚΑΙ 1920.—Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ.—ΝΟΣΗΡΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ.—ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.—ΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ.—"ΟΠΙΣΩ, ΤΣΑΚΑΛΙΑ!„—ΤΟ ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ὁ Ντοῦτσε, κατὰ τελευταίαν φωτογραφίαν του, μὲ τὴν πολυαγαπημένην δεκαεπταέτιδα κόρην του Ἔδδαν

Ἡ φλόγα τοῦ πολέμου ἐτρεμόλαμψε καὶ ἔσβυσεν. Ἀλλὰ τὰ ἔτη 1919 καὶ 1920, τὰ ὁποῖα ἐπηκολούθησαν ἀμέσως τὸ τέλος τοῦ πολέμου, μοῦ ἐφάνησαν αἱ σκοτεινότεραι καὶ αἱ πλέον ὀδυνηραὶ περίοδοι τῆς Ἰταλικῆς ζωῆς. Μαῦρα νέφη καταιγίδος ἐπεκρέμαντο ὑπεράνω τῆς ἑνότητός μας. Ἡ πρόοδος τῆς ἑνοποιήσεως τῆς Ἰταλίας ἠπειλεῖτο. Ἐγὼ παρηκολούθουν τὰ συσσωρευόμενα νέφη.

Ἤδη ἀνησυχητικὰ γεγονότα εἶχαν ἐπαπειλήσει τὴν ἐθνικήν μας ζωήν. Ὠφείλοντο πολὺ περισσότερον εἰς πολιτικὰ συμβάντα παρὰ εἰς οἰκονομικὴν κρίσιν. Ἔχω ὑπ' ὄψει τὸ κίνημα τοῦ Σικελιανοῦ Γκαζέϊ τῷ 1894 καὶ τὴν αἱματηρὰν διαδήλωσιν τοῦ Μιλάνου τῷ 1898.

Ἀλλ' αἱ ἐκδηλώσεις ἀνταρσίας αὗται ἦσαν ἐντοπισμέναι. Οὐδεμία ἐξ αὐτῶν περιεῖχε τὰ ἰσχυρὰ σπέρματα τῆς διαλύσεως καὶ τῆς χωριστικῆς διαθέσεως. Ἀλλὰ τονίζω ὅτι τὰ ἐπεισόδια τοῦ 1919 καὶ 1920 περιεῖχαν βακίλλους, οἱ ὁποῖοι, ἂν δὲν ἀντιμετωπισθοῦν ἡρωϊκῶς, εἶνε θανάσιμοι διὰ τὴν ζωὴν ἑνὸς πολιτισμένου ἔθνους.

Τὰ πάντα ἐτίθεντο πάλιν ὑπὸ συζήτησιν. Ἡμεῖς οἱ Ἰταλοὶ ἀνοίξαμεν τὸ κουτὶ τῶν πολιτικῶν προβλημάτων καὶ ἀφηρέσαμεν τὸν κοινωνικὸν μηχανισμόν. Ἐτσαλαβουτούσαμεν μέσα στὰ ὅλα, ἀπὸ τοῦ στέμματος μέχρι τοῦ κοινοβουλίου, ἀπὸ τοῦ στρατοῦ μέχρι τῶν ἀποικιῶν μας, ἀπὸ τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἰδιοκτησίας μέχρι τῆς κομμουνιστικῆς σοβιεδιοκτησίας, περὶ συγκροτήσεως ὁμοτικῆς προτάσεως ὁμοσπονδίας τῶν περιφερειῶν τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τῶν σχολείων μέχρι τοῦ παπισμοῦ. Τὸ ὡραῖον οἰκοδόμημα ὁμονοίας καὶ ἁρμονίας, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς οἱ πολεμισταὶ καὶ οἱ τραυματίαι εἴχαμεν ὀνειρευθῆ ὅτι θὰ ἐκτίζαμεν μετὰ τὴν φωτεινὴν νίκην τοῦ Ὀκτωβρίου 1918, ἐγινόταν κομμάτια. Τὰ φύλλα ἔπεφταν ἀπὸ τὸ δένδρον τοῦ ἰδεαλισμοῦ μας.

Ἔνοιωθα ὅτι εἴχαμεν μείνει χωρὶς καμμίαν συνεκτικὴν δύναμιν, κανένα ὑποβλητικὸν ἡρωϊσμόν, καμμίαν ἀνάμνησιν, καμμίαν πολιτικὴν φιλοσοφίαν ἱκανὴν νὰ ὑπερνικήσῃ καὶ νὰ ἀκινητήσῃ τοὺς παράγοντας τῆς διαλύσεως.

Τὰ ρίγη τῆς καταστροφῆς

Ἠσθάνθην τὰ ρίγη τῆς φθίσεως καὶ τῆς καταστροφῆς.

Ἤδη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1919 οἱ σοσιαλισταί, ἐλαφρῶς ἀναχαιτισθέντες διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ἤρχισαν, μόλις τὸ μελάνι ἄρχισε νὰ στεγνώνῃ ἐπάνω εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς Ἀνακωχῆς, τὸ ἔργον τῆς ἀνταρσίας καὶ τοῦ ἐκβιασμοῦ. Ἀπὸ τὸ Μιλᾶνον ἡ σοσιαλιστικὴ δημαρχία ἔστειλεν εἰδικὴν ἀποστολὴν καὶ βοήθειαν εἰς τοὺς καλουμένους ἀδελφοὺς τῆς Βιέννης. Ὁ ἀρρωστιάρικος διεθνισμὸς ἄρχισε νὰ βγάζῃ μπουμπούκια μέσα εἰς τὴν νοσηρὰν αὐτὴν ἄνοιξιν. Εἰς τὴν Τεργέστην ὁ σοσιαλιστὴς Πιττόνι ἔπαιξε σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἀπελευθερωθείσης πόλεως. Εἰς πολλὰς ἰταλικὰς πόλεις ἄπορα παιδιὰ τῆς παλαιᾶς ἐχθρᾶς αὐστριακῆς καὶ ἀψβουργικῆς πρωτευούσης ἐζητοῦντο διὰ νὰ τύχουν περιθάλψεως κατὰ προτεραιότητα. Ἐπρόκειτο περὶ προκλητικῆς αἰσθηματικότητος. Μία ἐπιθυμία διεφαίνετο ἤδη σαφὴς εἰς τὰς σκέψεις τῶν ἀνατρεπτικῶν καὶ τῶν φιλελευθερο-Τζοαλιττικῶν: νὰ ἐξαλείψουν ἀπὸ τὴν μνήμην μας τὸ αἴσθημα καὶ τὸ φρόνημα τῆς νίκης μας.

Ἐγνώριζα τοὺ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐκέντριζαν τὸν ἐκφυλισμόν μας. Ἦσαν Γερμανοὶ καὶ Αὐστριακοὶ κατάσκοποι, Ρῶσσοι ταραχοποιοί, μυστηριώδεις ἐπιχορηγήσεις. Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν εἶχαν φέρει τὸν ἰταλικὸν λαὸν εἰς μίαν κατάστασιν μαρασμοῦ. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ ὑφισταμένη εἰς πᾶσαν γωνίαν τοῦ κόσμου, δὲν ὑπῆρχεν ἐλπὶς ὅτι θὰ ἐφείδετο τῆς Ἰταλίας. Οἱ στρατιῶται, ὅπως ἐγώ, ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἔσπευδον πρὸς τὰς οἰκογενείας των. Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὰ συναισθήματά μας. Ἕνα τόσον ἐπιβλητικὸν φαινόμενον, ὡς ἡ ἀποστράτευσις ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν ἔλαβε χώραν εἰς τὰ τὸ σκότος, χωρὶς θόρυβον, μέσα εἰς ἀτμόσφαιραν ἐξοστρακισμοῦ τῆς πειθαρχίας. Ἐμεῖς εἴχαμεν τὶς φασαρίες τοῦ χειμῶνα καὶ τὶς δυσκολίες τῆς ἐξευρέσεως νέων ἐνδυμάτων καὶ θέσεων διὰ τὴν περίοδον τῆς εἰρήνης.

Ὁ Μουσολίνι μὲ τὴν στολὴν τοῦ Βερσαλλιέρου

Ὑπέστημεν τὴν ταπείνωσιν νὰ ἴδωμεν τὰς σημαίας τῶν ἐνδόξων συνταγμάτων μας ἐπαναφερομένας εἰς τὰς ἕδρας των χωρὶς νὰ χαιρετίζωνται, χωρὶς τὴν θερμὴν ἐκείνην ἐπευφημίαν συμπαθείας, ἥτις ὀφείλεται εἰς ἐκείνους ποὺ γυρίζουν ἀπὸ νικηφόρον πόλεμον. Τώρα πάλιν ἐγὼ καὶ οἱ φίλοι μου εἴχομεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι μέσα εἰς τὸν καθένα ὑπῆρχεν ἕνα ἔνστικτον ὠθοῦν εἰς τὸν τερματισμὸν τοῦ παιγνιδιοῦ τοῦ πολέμου, ὄχι μὲ τὴν ἰδέαν τῆς πραγματικῆς νίκης, ἀλλὰ μὲ τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι εἴχαμεν χάσει ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα. Τὴν νύκτα, πρὶν μὲ πάρῃ ὁ ὕπνος, διελογιζόμην συχνὰ καὶ ἔβλεπα ὅτι δὲν εἴχαμεν κανένα φραγμὸν διὰ νὰ σταματήσωμεν αὐτὴν τὴν γενικὴν φθίσιν τῆς πίστεως, αὐτὴν τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ πεπρωμένου ἑνὸς νικηφόρου ἔθνους.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Εἰς τὴν 3ην σελίδα
Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΥΠΟ ΕΝΟΣ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΥ
Τὸ β΄ μέρος τῶν συναρπαστικῶν περιγραφῶν τοῦ
—Ἱσπανοῦ συγγραφέως—
ΒΙΘΕΝΤΕ ΜΠΛΑΣΚΟ ΙΜΠΑΝΙΕΘ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΠΩΣ ΕΙΔΕΝ Η ΓΑΛΛΙΑ
ΤΟ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΝ ΠΡΟΝΟΥΝΤΣΙΑΜΕΝΤΟ

"ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΝΑ ΦΥΛΑΧΘΩΜΕΝ ΑΠΟ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΡΑΔΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ„.—Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΗΦΟΡΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ.—ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΝΙΑΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΠΟΘΑΡΡΥΝΟΝΤΑΙ.

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάϊος. — Ὁ Γαλλικὸς Τύπος ἐξέφρασεν ὁμοφώνως μίαν ἀπορίαν: Ποῖα εἶνε τὰ πολιτικὰ αἴτια ποῦ ἐπροκάλεσαν τὴν τελευταίαν κυβερνητικὴν κρίσιν ἐν Ἑλλάδι; Κανεὶς δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὰ ἀνεύρῃ εἰς τὰς δηλώσεις, τὰς ἀνακοινώσεις καὶ τὰ γεγονότα καὶ κανεὶς δὲν ἠδυνήθη νὰ δικαιολογήσῃ τὸ νέον προνουντσιαμέντο τοῦ κ. Βενιζέλου.

Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ὁ γαλλικὸς τύπος ὁμοφώνως ἐστιγμάτισε τὴν ἀντισυνταγματικὴν καὶ ἀντικοινοβουλευτικὴν ἐπέμβασιν τοῦ πεισματωμένου πολιτευτοῦ καὶ εἶνε χαρακτηριστικὴ ἡ ἀποδοκιμασία αὐτή, ὅταν προέρχεται ἀπὸ τοὺς Γάλλους, οἱ ὁποῖοι ἕως σήμερον εἶχον τραφῇ μὲ τὸ εὐκολοχώνευτον καταπότιον τῆς γαλλοφιλίας τῶν βενιζελικῶν καὶ τῆς γαλλοφοβίας τῶν ἀντιβενιζελικῶν. Ἡ παλαιὰ συκοφαντία ἠτόνησεν. Ἐξηλείφθησαν σὺν τῷ χρόνῳ ὅλαι αἱ ἐπιδράσεις μιᾶς ὑπούλου καὶ κακοήθους ἀνθελληνικῆς—ὑπὸ Ἑλλήνων ἀσκηθείσης—προπαγάνδας. Αἱ πράξεις τοῦ Βενιζέλου δὲν εἶνε πλέον πιστευταὶ καὶ σεβασταὶ ὡς πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Κάτι ἤρχισαν νὰ ὑποπτεύωνται καὶ οἱ Γάλλοι, ὀλίγον ἀργά, εἶνε ἀληθές, ἀλλ' ἀρκετὰ ἐπικαίρως.

Προκαλεῖ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ λογικευμένη αὐτὴ ἐπιφυλακτικότης τῆς γαλλικῆς κοινῆς γνώμης, ἔναντι τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος διὰ μίαν ἐποχὴν παρουσιάζετο ὡς κατέχων τὸ μονοπώλιον τῶν ἐξωτερικῶν συμπαθειῶν. Ἀποδεικνύει ὅτι αἱ πολιτικαὶ πλάναι δὲν εἶνε ὅλαι ἀδιόρθωτοι καὶ ὅτι ὁ γαλλικὸς τύπος, ποῦ τόσα ἔψαλεν ὡσαννὰ καὶ τόσον ἐθυμίασε τὸν κ. Βενιζέλον, εἶνε εἰς θέσιν νὰ παραμερίσῃ τὰ αἰσθήματα ποῦ τοῦ ἐνεπότισεν μία ὕπουλος προπαγάνδα καὶ νὰ ἐξετάσῃ ἀπὸ τὴν καλήν, τὴν πραγματικότητα τοῦ φαινομένου, ὅπως διεμορφώθη εἰς τὴν τελευταίαν του ἐκδήλωσιν. Διότι διὰ τὴν Εὐρώπην, ὁ κ. Βενιζέλος, δὲν εἶνε πλέον πολιτικός, εἶνε φαινόμενον!

Τὰ τελευταῖα ἐν Ἑλλάδι γεγονότα, ὁ γαλλικὸς τύπος τὰ ἐταξινόμησεν ὡς ἑξῆς:

1ον. Ὁ κ. Βενιζέλος, μὴ εἰσακουόμενος πλέον ἀπὸ τὸν κ. Καφαντάρην, ἐξεβίασε τὸν τελευταῖον νὰ παραιτηθῇ τῆς τοποτηρητείας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

2ον. Ἡ διαφωνία ἦτο καθαρῶς ἐνδοκομματική, ἡ δὲ ἀξιοπρέπεια τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ ἡ ἐγωπάθεια τοῦ κ. Βενιζέλου ἦσαν αἱ κύριαι ἀφορμαὶ τῆς κομματικῆς αὐτῆς κρίσεως.

3ον. Ὅταν διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Καφαντάρη ἐκ τῆς ἀρχηγίας τοῦ κόμματος, καὶ συνεπῶς ἐκ τοῦ ὑπουργείου, προεκλήθη ἡ πτῶσις ὁλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως, οὐδὲν ἄλλο σημαντικὸν πολιτικὸν γεγονὸς εἶχε προκαλέσει τὴν κρίσιν καὶ ΟΥΔΟΛΩΣ ΕΙΧΕ ΤΕΘΗ ΕΠΙ ΤΑΠΗΤΟΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ, ζήτημα τὸ ὁποῖον μόνον ἐκ τῶν ὑστέρων ἔθεσεν ὁ κ. Βενιζέλος διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προελθοῦσαν ἀνωμαλίαν.

4ον. Τὰ πραγματικὰ αἴτια τῆς κρίσεως, τὴν ὁποίαν ἐπροκάλεσεν ὁ κ. Βενιζέλος, δὲν εἶνε εὐκρινῶς ἀντιληπτά.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω βάσεων περιεστράφη ἡ ἀρθρογραφία ὅλου τοῦ γαλλικοῦ τύπου καὶ αἱ ἀναλύσεις τῶν διπλωματικῶν συντακτῶν. Ὅσοι δὲν ἀνεῦρον τὸ θάρρος των διὰ νὰ κατακρίνουν μετὰ παρρησίας τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὴν ἀνατροπὴν τῶν κοινοβουλευτικῶν πραγμάτων, περιωρίσθησαν εἰς τὸ νὰ ἐξυμνήσουν διθυραμβικῶς τὰς δύο Κυβερνήσεις Συνασπισμοῦ, χάρις εἰς τὰς ὁποίας εἶχεν ἐπιβληθῆ μία κοινοβουλευτικὴ τάξις εἰς τὴν στρατοκρατουμένην Ἑλλάδα. Ἐξύμνησαν τὸ ἔργον τοῦ κ. Ζαΐμη, ἐτόνισαν τὴν κατάπαυσιν τῆς βιαιότητος καὶ τὴν σύμφωνον πρὸς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἀρχὰς ἄσκησιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ δι' αὐτὸ ἀκόμη τὸ πολιτειακὸν ζήτημα. Τοιουτοτρόπως παρουσίασαν εἰς τὸ γαλλικὸν κοινόν, τὴν ἔκτασιν τοῦ κακοῦ τὸ ὁποῖον ἐπροξένησεν ἡ ἐπέμβασις τοῦ κ. Βενιζέλου, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου, δὲν παραλείπουν νὰ προσθέσουν, ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς τὸ κοινοβούλιον καὶ δὲν εἶνε ἐπιφορτισμένος μὲ καμμίαν ἐπίσημον ἀποστολήν. Ἕνας πρεσβύτης ἰδιωτεύων καὶ τρεφόμενος μὲ τὴν πλέον νοσηρὰν ἐγωπάθειαν.

Ὁ σοβαρὸς «Χρόνος», καιροσκόπος ἀσυναγώνιστος, δὲν ἠμπόρεσεν, εἰς ὅλον του τὸ ἄρθρον, νὰ εἴπῃ καθαρὰ τὴν γνώμην του ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι κρίσεως. Ἐπροτίμησε τὴν μέθοδον τῆς ἱστορικῆς ἀναλύσεως. Ἀνέλυσε λοιπὸν τὸ ἔργον τῶν προηγουμένων Κυβερνήσεων, ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέκοψεν ἡ ἐπέμβασις τοῦ κ. Βενιζέλου. Καὶ δὲν ἐσταμάτησεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ὁ πολιτικὸς ἀρθρογράφος τῆς ἐφημερίδος. Προσέθεσε μὲ κάποιαν δειλίαν, μισοκρυμμένον τὸ αἴσθημά του:

«Θὰ ἦτο ἀξιοθρήνητον, γράφει, ἐὰν τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα διακινδυνεύσουν, λόγῳ τῆς κρίσεως, τῆς ὁποίας δὲν διακρίνονται καλῶς τὰ πολιτικὰ αἴτια».

Ἐκεῖνος ὅμως ποῦ ἐκφράζει τολμηρότερον τὴν γενικῶς ἐπικρατήσασαν ἀντίληψιν ἐν Γαλλίᾳ περὶ τῆς ἀστόχου καὶ ἐγωϊστικῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικήν, εἶνε ὁ κ. Ζερὼ (Περτινὰξ) τῆς «Ἠχοῦς τῶν Παρισίων». Ἔκαμε τὴν ἀναθεώρησιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐσημείωσε τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δημοκρατίας «ὑπὸ κακοὺς οἰωνούς». Μετὰ τὸν κ. Πάγκαλον, τὰ κόμματα ἐσίγησαν χάριν τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ὁμαλότητα.

«Διατί ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεπήδησεν εἰς τὸ μέσον; Διατί ἐπιδιώκει νὰ ἀναρριχηθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ κίνδυνον νὰ προκαλέσῃ ἐμφύλιον σπαραγμόν; Εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ διαλευκανθῇ αὐτὸ τὸ μυστήριον! Ὁ κ. Βενιζέλος ἔκαμε πολλὰ διὰ τὸν τόπον του. Ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀληθές, ὅτι ρίψας τὴν χώραν του τῷ 1920 εἰς τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν, δὲν ὑπελόγιζε καλῶς τὰς δυνάμεις τοῦ Ἔθνους καὶ εἶδεν ἀπαγγελλομένην ἐναντίον του τὴνκατηγορίαν ἐπὶ ἀκρισία, τὴν μεγαλυτέραν κατηγορίαν ποῦ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀπήγγελλον ἐναντίον τῶν πολιτικῶν των ἀνδρῶν καὶ τῶν ἡρώων των. Ἔπαιξε καὶ ἔχασε. Σήμερον, μήτε ἴχνος ἐθνικῆς ἑνώσεως δὲν σχηματίζεται περὶ αὐτόν. Διατί λοιπὸν ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν μετάφρασιν τοῦ Θουκυδίδου;»

Ὁ πολιτικὸς τύπος ὁμοφώνως κατέκρινε τὸ βενιζελικὸν προνουντσιαμέντο. Καὶ ἡ «Νέα Ἐφημερὶς» τοῦ κ. Κοτύ, διευθυντοῦ τοῦ «Φιγαρῶ», συνιστᾷ εἰς τὴν ἐπίσημον Γαλλίαν νὰ ἀποφύγῃ ὅσον ἠμπορεῖ «νὰ εὐνοήσῃ τὰς νέας ῥαδιουργίας τοῦ κ. Βενιζέλου».

Ὁ τεχνικὸς τύπος δὲν ὑστέρησεν εἰς τὸν δογματισμὸν τῆς νέας αὐτῆς πολιτικῆς ἀνταρσίας. Ἡ «Δημοσιονομικὴ Ἐφημερίς», τῆς ὁποίας συνεργάται εἶναι αἱ κορυφαὶ τῆς οἰκονομολογικῆς ἐπιστήμης ἐν Γαλλίᾳ, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὅπως ὁ ἐξαίρετος κ. Γάστων Ζές, ἀντιπροσωπεύουσα τοὺς σοβαρωτέρους γαλλικοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους, γράφει τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικὰ εἰς τὸ φύλλον τῆς 25ης Μαΐου:

«Ἐκεῖνο ποῦ εἶνε ἐντελῶς ἀποθαρρυντικὸν εἶνε, τὸ νὰ βλέπῃ κανεὶς μίαν χώραν ἐν πλήρει ἀναρρώσει νὰ ρίπτεται ἐκ νέου εἰς τὴν ἀνωμαλίαν. Αὐτὸ τὸ θέαμα μᾶς παρουσιάζει ἡ Ἑλλάς. Ἀπὸ διετίας περίπου, οἱ Ἕλληνες εἶχον πραγματοποιήσει αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς κατασιγάσεως τῶν παθῶν. Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ὑπέροχα. Ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐκλέγουν πάντοτε οἱ ῥαδιοῦργοι διὰ νὰ ἀναποδογυρίσουν τὰ πάντα. Ἐὰν ἡ ἔμπνευσις αὐτὴ ἤρχετο εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἀρχηγούς, οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν νὰ ψαρεύουν εἰς τὰ θολὰ νερά, τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἦτο ἐκπληκτικόν. Εἶνε ὅμως ἀφάνταστον ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος προηγεῖται καὶ αὐτῶν ἀκόμη. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἠναγκάσθη νὰ ἀποσυρθῇ τῆς πολιτικῆς πρὸ ἐτῶν, μετὰ τὸ ναυάγιον τῶν μεγαλομανῶν συνδυασμῶν του, οἱ ὁποῖοι ὡδήγησαν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν καταστροφήν. Τὸ μάθημα ἔπρεπε νὰ τοῦ εἶνε ἀρκετόν. Ὑπάρχουν ὅμως φιλοδοξίαι ποῦ δὲν ἀποθαρρύνονται εὐκόλως. Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν διστάζει, λοιπόν, νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὰς ῥαδιουργίας τῶν στρατιωτικῶν καὶ τὰς ὀρέξεις τῶν πολιτικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶνε δυσηρεστημένοι διότι παραμένουν ἐπὶ πολὺν χρόνον μακρὰν τοῦ ψητοῦ τῆς ἀρχῆς. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ Ἑλλὰς ἐκ νέου εἰς τὸν κατήφορον, τῆς ἀναρχίας, ἐν ἀναμονῇ τῆς στρατοκρατικῆς δικτατορίας».

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

ΑΙ ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΕΙΚΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, Ἰούνιος. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις).—Ἡ πρωτεύουσα τοῦ τριαδικοῦ Βασιλείου μᾶς παρουσίασε χθὲς μίαν εἰκόνα ἐπαναστατημένης πόλεως, ἕνα κομμάτι Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρωτεύουσαν θέσιν εἶχον τὰ ὁδοφράγματα, τὰ σύμβολα ταῦτα τῆς ἀμύνης τοῦ λαοῦ. Ὡς ὁδοφράγματα ἐχρησίμευσαν τραπέζια, καρέκλες, κάρρα, ἀλλὰ καὶ πιάνα καὶ αὐτοκίνητα.

Ἀφορμὴ τῶν χθεσινῶν ταραχῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως καταπνίξῃ πᾶσαν φωνὴν διαμαρτυρίας τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὴν τήρησιν τῶν συμβάσεων τοῦ Νεττοῦντο. Ἀλλ' ἂς παρακολουθήσωμεν τὰ γεγονότα.

* * *

Τὰ ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν ἐν τῇ Βουλῇ εἶχον ἀντίκτυπον καὶ ἐκτὸς αὐτῆς. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐσχηματίσθη ἡ πρώτη ἀντιϊταλικὴ διαδήλωσις εἰς τὴν λεωφόρον «Ἡγεμὼν Μιχαὴλ» καὶ ἄλλη ἀμέσως μᾶζα ἐνεφανίσθη εἰς τὴν «Τεράζια». Αἱ διαδηλώσεις αὗται κατέληξαν τὰς ἑσπερινὰς ὥρας εἰς ἀγῶνα ὁδοφραγμάτων, εἰς καταστροφὴν τοῦ καφεζυθοπωλείου «Ροῦσκι Τσάρ» καὶ εἰς πραγματικὴν μάχην μεταξὺ διαδηλωτῶν καὶ χωροφυλακῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος τούτου πλεῖστοι ἀθῶοι καὶ ἀμέριμνοι πολῖται ἐτραυματίσθησαν ἐκ τῶν «ἐπισκεπτικῶν σφαιρῶν». Πλείονες τῶν 50 πολιτῶν καὶ χωροφυλάκων μετεφέρθησαν εἰς τὰ νοσοκομεῖα, ὅπου πολλοὶ ἐξέπνευσαν.

Τὰ γεγονότα ὅμως ταῦτα εἶχον καὶ συνέχειαν, διότι προεκάλεσαν μεγάλην ἀγανάκτησιν παρὰ τῷ λαῷ.

Τὴν 8ην ἑσπερινὴν φοιτηταὶ καὶ ἐργατικαὶ μᾶζαι συνεκρότησαν διαδήλωσιν εἰς τὴν ὁδὸν «Ἡγεμὼν Μιχαὴλ» στρεφομένην ἐναντίον τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ διαδηλωταὶ ἀπεδοκίμαζον τὸν Ἰταλὸν πρεσβευτὴν καὶ τὴν ἀστυνομίαν. Πεζοὶ καὶ χωροφύλακες προσεπάθησαν νὰ διαλύσουν τούτους, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσαν παρὰ νὰ τοὺς φανατίσουν. Ἐκλήθησαν τότε ἔφιπποι χωροφύλακες καὶ ἤρχισαν ἐπιθέσεις κατὰ τῶν ὀχυρωθέντων διαδηλωτῶν. Ἡ πρώτη ἐπίθεσις τῶν ἐφίππων χωροφυλάκων ἀπεκρούσθη. Οἱ διαδηλωταὶ ἀντεπιτεθέντες μὲ καθίσματα καὶ λίθους ἐτραυμάτισαν πολλοὺς ἐκ τῶν χωροφυλάκων. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς παρεκάλεσαν τότε τοὺς διαδηλωτὰς νὰ διαλυθοῦν ἡσύχως. Συνέβη ὅμως τότε κάτι τὸ ἀπροσδόκητον. Κομμουνιστικὰ στοιχεῖα ἀναμιχθέντα μετὰ τῶν διαδηλωτῶν, ἀπήντησαν μὲ ὕβρεις καὶ ἐκσφενδονίσεις λίθων. Ταυτοχρόνως ἐνισχύθησαν τὰ ὁδοφράγματα, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ δρᾶσις τῆς χωροφυλακῆς. Ἐκλήθη τότε εἰς ἐνίσχυσιν ὁ πυροσβεστικὸς λόχος καὶ αἱ ἀντλίαι ἤρχισαν νὰ ἐκτοξεύουν ὕδωρ κατὰ τῶν διαδηλωτῶν. Πολλοὶ ἔσπευσαν νὰ φύγουν καὶ ἄλλοι νὰ κρυβοῦν ἐντὸς καὶ εἰς τὸ ὑπόστεγον τοῦ «Ροῦσκι Τσάρ», ἄλλοι ὅμως, οἱ ζωηρότεροι, ὥρμησαν ἐναντίον τῶν πυροσβεστῶν μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ καταλάβουν τὰς ἀντλίας διὰ νὰ συνεχισθῇ ἡ διαδήλωσις. Τότε ὅμως οἱ ἔφιπποι χωροφύλακες ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν διαδηλωτῶν καὶ τοὺς διεσκόρπισαν. Ἐπηκολούθησε πανδαιμόνιον. Οἱ χωροφύλακες ἤρχισαν σπαθίζοντες, ἐν ᾧ οἱ πολῖται ἐκ τοῦ «Ροῦσκι Τσάρ» ἤρχισαν πυροβολοῦντες. Εἰς τοὺς πυροβολισμοὺς τούτους, παρὰ τὴν διαταγὴν τὴν ὁποίαν εἶχον, ἀπήντησαν οἱ χωροφύλακες, ἐντεῦθεν δὲ οἱ τραυματισμοί. Μέχρι τοῦδε ἐξηκριβώθησαν 16 τραυματίαι ἐξ ὧν δύο θανασίμως. Ἐκ τῶν χωροφυλάκων ἐτραυματίσθησαν ἐννέα. Ἐτραυματίσθησαν ἐπίσης ἀστυνομικά τινα ὄργανα φέροντα πολιτικὴν ἐνδυμασίαν. Κατεστράφη ἐπίσης τὸ «Ροῦσκι Τσάρ», τοῦ ὁποίου αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 200.000 δηνάρια, ὡς καὶ τὰ πέριξ τούτου καταστήματα. Ἐκ τῶν διαδηλωτῶν συνελήφθησαν 17 φοιτηταί, ἀφεθέντες ἀκολούθως ἐλεύθεροι, καὶ 43 κομμουνισταί, φυλακισθέντες.

Τὰ αἱματηρὰ γεγονότα τοῦ «Ροῦσκι Τσάρ» ἐπηκολούθησαν αἱ συσκέψεις τῶν κομμάτων. Ὁ συνασπισμὸς τῶν Ἐθνικῶν-Ἀγροτικῶν-Δημοκρατικῶν κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. Ράδιτς ἀπεφάσισεν ὅπως μηνύσῃ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὡς ἠθικὸν αὐτουργὸν τῶν γεγονότων τούτων. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ Λέσχη τῶν Ριζοσπαστῶν δὲν ἐτόλμησε νὰ δώσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὸν κ. Βουκίτσεβιτς καὶ ἡ συνεδρίασίς της ἐλύθη χωρὶς νὰ ληφθῇ καμμία ἀπόφασις. Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τονίζεται ὅτι ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως ἐκλονίσθη σοβαρῶς.

Κ.

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ἐπιμένων ἐπὶ τόσας ἡμέρας ὅπως ὁ ἀντίπαλός του πολιτικὸς κόσμος συμφωνήσῃ νὰ τεθῇ πρὸ τοῦ Λαοῦ τὸ πολιτειακὸν ζήτημα, ὑποσχόμενος ἐν λευκῷ οἱασδήποτε ἤθελον ζητηθῆ ἐγγυήσεις, ἀνέκρουσεν ἀμέσως πρύμναν εὐθὺς ὡς εἶδε διατυπουμένους τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ ἦτο δυνατὸν τὸ Λαϊκὸν Κόμμα νὰ δεχθῇ τὴν ὑποβολὴν τοῦ καθεστωτικοῦ ὑπὸ τὴν λαϊκὴν ψῆφον. Καὶ ἐλησμόνησε τὴν διαδηλωθεῖσαν ἄλλοτε ἀποστροφήν του πρὸς τὸ δημοψήφισμα καὶ τὰς θεωρίας του τοῦ 1920, ὁπότε ἐπέμενε νὰ λύσῃ διὰ τῶν ἐκλογῶν καὶ μόνον τὸ ζήτημα τοῦ Θρόνου, τὰ ἐλησμόνησεν ὅλα διὰ νὰ παρουσιασθῇ χθὲς θιασώτης θερμὸς τοῦ δημοψηφίσματος, ὡς εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον δυναμένου νὰ λύσῃ τὸ πολιτειακόν. Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ ἐνδιαφέρει ἐν προκειμένῳ, δὲν εἶνε ἡ ταχύτης οὔτε ἡ εὐκολία. Τάχιστα καὶ εὐχερέστατα τὸ...ἔλυσεν ὁ κ. Παπαναστασίου, ἀλλ' ἀκριβῶς ὁ ταχὺς καὶ εὐχερὴς ἐκεῖνος τρόπος λύσεως εἶνε ὁ λόγος δι' ὃν ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις. Ἐνδιαφέρει νὰ ἐκφρασθῇ γνησιώτερον ἡ πραγματικὴ βούλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐν προκειμένῳ. Τοῦτο δὲ μόνον ὑπὸ τοὺς διατυπωθέντας χθὲς ὅρους θὰ ἦτο δυνατόν. Ἀποκρούων τοὺς ὅρους αὐτοὺς ὁ κ. Βενιζέλος, ἀποκαλύπτεται, ὄχι βεβαίως διὰ πρώτην φοράν, διπρόσωπος, οἷος ὑπῆρξε πάντοτε, ἀναιρῶν σήμερον ὅσα χθὲς εἶπε, διὰ νὰ εἴπῃ αὔριον ὅ,τι σήμερον ἀρνεῖται.

Η ΚΥΠΡΟΣ Συνεχίζουσα τὸν ἀδιάλειπτον ἀγῶνά της ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς της ἀποκαταστάσεως, ἡ Κύπρος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς κατέχοντας αὐτὴν διὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεώς της, τῆς συγκροτηθείσης ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τοὺς φυσικοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ της λαοῦ, νέαν ἐκδήλωσιν τῆς ἀμεταβλήτου θελήσεως ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἀγγλία γνωρίζει ἄριστα τὴν σταθερὰν καὶ ἀκλόνητον ταύτην θέλησιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Τὴν ἀκούει ἐπὶ μίαν πεντηκονταετίαν ἤδη, ἐπίμονον, ἀμετάτρεπτον. Καὶ θὰ τὴν ἀκούῃ πάντοτε, ἐὰν δὲν θελήσῃ νὰ τιμήσῃ ταχέως τὰς φιλελευθέρας της παραδόσεις καὶ τὴν ἱστορίαν της, εἰς τὴν ὁποίαν περιλαμβάνεται ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑπτανήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀποδίδουσα καὶ τὴν Κύπρον εἰς τὴν φυσικήν της Μητέρα. Ὁ ἀγὼν τῶν Κυπρίων ἐμπνέεται ἀπὸ μίαν δύναμιν παντοκράτειραν, ἡ ὁποία οὐδέποτε κατενικήθη εἰς διάρκειαν δεκάδων αἰώνων: τὴν Ἑλληνικὴν των συνείδησιν. Ἡ δὲ Μεγάλη Βρεττανία γνωρίζει ἄριστα, ὅτι ὅταν ἀπέδωκε τὴν Ἑπτάνησον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀναγνωρίσασα τὴν ἀκατάβλητον ἰσχὺν τῆς Ἑλληνικῆς συνειδήσεως τῶν Ἰονίων πολιτῶν, ὑπῆρξε καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς πράξεως ταύτης νικήτρια—νικήτρια εἰς τὸν ὑψηλὸν ἠθικὸν ἀγῶνα τῆς ἀνθρωπότητος.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΙΡΛΑΝΔΟΣ *Κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἐπανέρχεται ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα περιοδείας του ὁ Ἰρλανδὸς ὀργανωτής, ὁ μετακληθεὶς διὰ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς. Εἰς ποίαν κατάστασιν ἀντελήφθη τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ἐν Ἑλλάδι εἶνε περιττὸν νὰ ἐρωτηθῇ. Ποίαν ἰδέαν ἐσχημάτισε διὰ τοὺς ἀποστείλαντας αὐτὸν εἰς περιοδείαν καὶ προϊσταμένους τῆς Ἀσφαλείας τῆς Χώρας, θὰ κωλύεται ἴσως νὰ ἀνακοινώσῃ. Ἂς ἀφεθῇ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν Ἰρλανδίαν του, ἀφοῦ τώρα ὁ κ. Βενιζέλος ἀπεφάσισε νὰ «κινήσῃ τὰ αἵματα» ἐν Ἑλλάδι ὅπως βεβαιοῦν οἱ ὑμνῳδοί του. Δημοσία δὲ τάξις καὶ ἀσφάλεια καὶ βενιζελικὴ «ζωηρότης» εἶνε πράγματα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα.*

ΗΛΙΑΣΙΣ Ἀπίστευτον καὶ ὅμως ἀληθές! Ἡ μετριοπαθεστέρα τῶν Βενιζελικῶν ἐφημερίδων καὶ ἡ ἐρασιτεχνικώτερον ἀσχολουμένη εἰς τὴν πολιτικήν, ἀποδίδει τὴν ἧτταν τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920 εἰς τοὺς Τούρκους καὶ δὴ τοὺς Κεμαλικούς! Ὅπερ μεθερμηνευόμενον σημαίνει ὅτι ἂν ἀπέτυχεν ὁ κ. Βενιζέλος ὡς βουλευτὴς εἰς τὰς Ἀθήνας, πταίουν οἱ ἐδῶ Τοῦρκοι ψηφοφόροι οἱ ὁποῖοι ἐψήφισαν τοὺς ἀντιβενιζελικοὺς καὶ ἂν ἀπέτυχεν ὁ Ρέπουλης εἰς τὴν Ἀργολίδα τοῦτο ὀφείλεται εἰς τοὺς Κρανιδιώτας καὶ Ἑρμιονεῖς...Μουσουλμάνους. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, οὗτος ἀπέτυχε καταψηφισθεὶς ἀπὸ τοὺς Τούρκους τοῦ Αἰγίου καὶ τῶν Καλαβρύτων. Τὸ ἴδιον συνέβη μὲ τὸν κ. Παπαναστασίου εἰς τὴν Ἀρκαδίαν κατὰ τοῦ ὁποίου ἠργάσθη ὁ Μουφτῆς Τριπόλεως καὶ τὸ ἴδιον μὲ τὸν κ. Καφαντάρην τὸν ὁποῖον ἐπολέμησαν οἱ Κεμαλικοὶ τοῦ Ἀγρινίου καὶ τοῦ...Αἰτωλικοῦ.

Προφανῶς τὸ ἀγαπητὸν «Ἔθνος» καταυγασθὲν ἀπὸ τὸ ἀνέσπερον φῶς τοῦ κ. Βενιζέλου ἔπαθε...ἡλίασιν. Περαστικά του.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ *Τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» δὲν σοβαρεύεται βέβαια ὅταν ὑποστηρίζει ὅτι οἱ πρόσφυγες ἐδημοκρατοῦντο εἰς τὴν Τουρκίαν ὅταν... ἐτυραννεῖτο ἡ βασιλευομένη Ἑλλάς. Διότι ἂν οἱ πρόσφυγες ἐδημοκρατοῦντο καὶ ἦσαν τελείως ἐλεύθεροι ὑπὸ τὸν Σουλτάνον, δὲν θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπαγωγήν των ὑπὸ τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον ἐπιχειρῶν ὑπερπόντιον ἐκστρατείαν ὁ κ. Βενιζέλος. Τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» δὲν σοβα-*

ματα προεκ-
ητος.

[illegible]ΤΕΙΑΙ

[illegible]ξὺ τῶν ἄλλων θεομηνιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐμάστιζον ἕως τώρα τὴν ἄτυχη Κόρινθον προσετέθη καὶ ἡ τῶν κακῶν προφητειῶν. Διότι θεομηνία εἶνε καὶ αὐτή, ἐφ' ὅσον ἀναγκάζει τοὺς σεισμοπαθεῖς νὰ ἐγκαταλείπουν τὰς προχείρους στέγας των καὶ νὰ τρέπωνται εἰς ἄλλας περιοχάς.. Οὔτε αἱ βεβαιώσεις τοῦ εἰδικοῦ ἐπιστήμονος κ. Γεωργαλᾶ, οὔτε τὸ μέγα κῦρος τοῦ Μητροπολίτου των δὲν καθησύχασαν ἐντελῶς τοὺς πανικοβλήτους κατοίκους, οἱ ὁποῖοι ῥέπουν νὰ πιστεύσουν ὅσα ἄλλοτε καὶ ὑπὸ ἀλλοίας περιστάσεις θ' ἀπηξίουν προσοχῆς.

Ἀτυχῶς ἡ ἐκ μιᾶς θεομηνίας συμφορὰ εὐνοεῖ τὴν καλλιέργειαν δεισιδαίμονος εὐπιστίας καὶ μεταξὺ τῶν μορφωμένων ἀκόμη τάξεων. Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι θὰ ληφθοῦν μέτρα ὥστε παρόμοιαι κακαὶ προφητεῖαι νὰ μὴ φθάνουν πλέον μέχρι τῶν σεισμοπαθῶν.

Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ Ὁ Μητροπολίτης Κορίνθου Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος εἰς τὰς τραγικὰς στιγμὰς τῆς σεισμοπλήκτου ἐπαρχίας του ἀνεδείχθη διὰ τοῦ σθένους του, τῆς ἠρεμίας του, τῆς ὀργανωτικῆς του δραστηριότητος, τῆς ψυχικῆς του ἐπιβολῆς, πραγματικὸς καὶ μοναδικὸς ἀρχηγὸς τῆς Κορινθίας, φυσικὸν εἶναι νὰ φροντίζῃ πλέον μόνος αὐτὸς δι' ὅσα ἔπρεπε ν' ἀπασχολοῦν τὸν νομάρχην, τὸν δήμαρχον, τὰς ἄλλας ποικίλας καὶ πολυωνύμους ἀρχάς. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ σεβ. Δαμασκηνὸς μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων τῆς Κορίνθου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ χάσουν οἱ μαθηταὶ τὸ σχολικὸν αὐτὸ ἔτος, πρὸς τοῦτο δὲ ἐπεσκέφθη αὐτοπροσώπως τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργόν. Ἡμεῖς θὰ εἴχομεν νὰ προτείνωμεν κάτι, τὸ ὁποῖον πιστεύομεν ὅτι ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν: διὰ νὰ μὴ ἀναχαιτίζεται ἡ ἀκαταπόνητος δραστηριότης τοῦ καλοῦ Ποιμένος τῆς Κορίνθου ἀπὸ τὰς στενότητας καὶ τὰς ἀναβλητικότητας τῆς κεντροκρατικῆς γραφειοκρατίας, ἂς παρασχεθῇ εἰς τὸν Μητροπολίτην δικτατορικὴ πληρεξουσιότης δι' ὅλα τ' ἀφορῶντα τὴν ἀναγέννησιν τῆς Κορίνθου ζητήματα. Θὰ εἶνε ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ γίνουν τὰ πάντα εὐθέτως, συντόμως καὶ ἀποτελεσματικῶς.

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΤΟΥ ΠΕΤΡΙΤΣΙΟΥ Ἀφίκετο εἰς τὴν Σόφιαν πρὸ τετραημέρου ὁ διευθυντὴς τῆς Ὀργανώσεως Ροκφέλλερ κατὰ τῆς ἑλονοσίας κ. Στράδ, διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἑλονοσίας εἰς τὴν Βαλκανικὴν διὰ τῆς εἰδικῆς πρὸς τοῦτο δωρεᾶς τοῦ Ἀμερικανοῦ βαθυπλούτου. Ὁ κ. Στρὰδ μετέβη εἰς τὸ Πετρίτσι, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ὀργανώσεως διὰ τὴν Βαλκανικὴν Δ-ρος Κόλλινς, ἱδρυτοῦ τοῦ Ἀνθελονοσιακοῦ Ἰνστιτούτου τῆς κοιλάδος τοῦ Στρυμόνος, τὸ ὁποῖον κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἀνέπτυξε σημαντικωτάτην δραστηριότητα. Γνωρίζουν, ἆρά γε, οἱ παρ' ἡμῖν ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῆς μάστιγος τῶν ἑλωδῶν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ παρὰ τὰ σύνορά μας Ἰνστιτούτου αὐτοῦ;

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ὁ κ. Βενιζέλος τῷ 1920 ἤθελε νὰ λύσῃ τὸ πολιτειακὸν διὰ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἀνθίστατο εἰς τοὺς ὑποστηρίζοντας ὅτι αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ λύσουν τὸ κυβερνητικόν, μετεκλογικὸν δὲ δημοψήφισμα τὸ πολιτειακόν. Τώρα ζητεῖ δημοψήφισμα προεκλογικόν. Χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν καμμίαν «θέσιν» ἐν προκειμένῳ παρατηροῦμεν ὅτι δὲν δύναται κανεὶς νὰ κατηγορήσῃ ἐπὶ...συνεχείᾳ ἰδεῶν τὸν κ. Βενιζέλον. Εἰς ἀσυναρτησίαν εἶνε πράγματι ἀπαράμιλλος.

ΤΕΦΡΑ ΚΑΙ ΣΠΟΔΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Τὸ αἴσθημα τῆς καταστροφῆς εἰσέδυε ταχύτατα καὶ βαθύτατα εἰς τὸ πνεῦμα ὅλων τῶν τάξεων. Καὶ βέβαια ἡ κεντρικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀπετέλει τὸ πρόχωμα ποὺ θὰ ἀπεσόβει τὸν κατακλυσμὸν τῆς ἀδυναμίας.

Οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ φιλόσοφοι, οἱ κερδισμένοι καὶ οἱ χαμένοι—διότι τοὐλάχιστον πολλοὶ εἶχαν χάσει τὰ ὄνειρά των—οἱ καρχαρίαι προσπαθοῦντες νὰ σώσουν ἑαυτούς· οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ πολέμου προσπαθοῦντες νὰ τύχουν συγγνώμης· οἱ δημαγωγοὶ ἐπιζητοῦντες δημοτικότητα· οἱ κατάσκοποι καὶ οἱ ὑποκινηταὶ ταραχῶν ἀναμένοντες τὴν ἀμοιβὴν τῆς προδοσίας των· πράκτορες πληρωνόμενοι διὰ ξένου χρήματος, ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν, ἔρριψαν τὸ ἔθνος μέσα εἰς μίαν φοβερὰν πνευματικὴν κρίσιν. Εἶδα ἐμπρός μου μὲ τρόμον νὰ πυκνώνεται τὸ σκοτάδι τοῦ τέλους μας ὡς ἔθνους καὶ ὡς λαοῦ.

Μὲ τὴν καρδιὰ μου ἀναστατωμένην καὶ μ' ἕνα βαθὺ αἴσθημα πίκρας νὰ μοῦ σαρακώνῃ τὴν ψυχή, ὠσφραινόμην τὸν κίνδυνον. Μερικοὶ παράτολμοι ἄνδρες ἦσαν μαζί μου—ὄχι πολλοί. Ἡ δρᾶσίς μου κατ' ἀρχὰς ἐστράφη περὶ τὸ ἐπεῖγον καθῆκον τῆς καταπολεμήσεως μιᾶς σοβαρᾶς καὶ σκοτεινῆς προδοσίας. Μερικοὶ Ἰταλοί, τυφλωμένοι καὶ ἔχοντες ἀπολέσει τὴν μνήμην των, παρεσύρθησαν ἀπὸ κάποιαν συνενοχὴν καὶ κάποιας ἰδιοτελεῖς ἐπιθυμίας πρὸς τὸ μέρος τῶν Συμμάχων. Οἱ Ἰταλοὶ αὐτοὶ ἐτάσσοντο κυριολεκτικῶς ἀντιμέτωποι τῆς πατρίδος των. Ἡ Δαλματία, ἰταλικὴ τὴν καταγωγήν, φλεγομένη ὡς ἁγία εἰς τὴν πίστιν της, εἶχεν ἀναγνωρισθῇ ὡς ἰδική μας ὑπὸ τοῦ Συμφώνου τοῦ Λονδίνου· ἡ Δαλματία εἶχεν ἀναμείνει τὸν νικηφόρον πόλεμον ἐπὶ ἔτη—ἔτη πάθους—καί, διαφυλάττουσα ἀκόμη εἰς τοὺς κόλπους της τὰ λείψανα τῆς Βενετίας καὶ τῆς Ρώμης, ἐκλείετο τώρα ἔξω ἀπὸ τὴν ἑνότητά μας. Ἡ πολιτικὴ τῆς ἐγκαταλείψεως, βοηθουμένη ὑπὸ τῶν ξένων, εἰσήλαυνε καλπάζουσα. Ὁ Οὔϊλσων ἦτο ὁ διϋλιστὴς ἢ ὁ ὑποστηρικτὴς τῶν θεωρητικῶν τύπων. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ καταλάβῃ τὴν ἰταλικὴν ζωὴν καὶ ἱστορίαν. Διὰ τῆς ἀνεπιγνώτου συνδρομῆς του ἐτρέφετο αὐτὴ ἡ προδοσία εἰς βάρος μας. Τὸ Φιοῦμε, ἡ θυσιασθεῖσα πόλις, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐκάλουν ἀπεγνωσμένως τὴν Ἰταλίαν εἰς τὰς διαδηλώσεις των εἰς τὰς δημοσίας πλατείας, ἡ ὁποία ἔστελλε παρακλητικὰς ἀποστολὰς πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς ἀρχηγούς μας, κατελαμβάνετο ὑπὸ διεθνῶν στρατευμάτων. Ἐπρόκειτο νὰ χάσωμεν ἄλλο ἕνα πολεμικὸν τρόπαιον—τὸν Αὐστριακὸν στόλον. Ἡ Σεΐάνα, ἀπέχουσα εἴκοσι χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Τεργέστην συνεζητεῖτο ὡς πιθανὸν σύνορον!

Εἶπα τότε ὅτι οὐδέποτε εἰς τὴν ζωὴν οἱουδήποτε ἔθνους τὴν ἐπομένην τῆς νίκης εἶχε συμβῆ ἀπαισιωτέρα τραγῳδία ἀπὸ τὴν ἀνόητον αὐτὴν ἐγκατάλειψιν. Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1919, ἡ Ἰταλία, παρασυρομένη ὑπὸ πολιτικῶν ὡς ὁ Νίττι καὶ ὁ Ἀλμπερτίνι Σαλβεμίνι, μίαν μόνην εἶχεν, ὅπως ἔβλεπα, φανερὰν ἐπιθυμίαν: νὰ καταστρέψῃ κάθε κέρδος τοῦ νικηφόρου ἀγῶνος. Ὁ μόνος της σκοπὸς ἦτο ἡ ἀπάρνησις τῶν συνόρων καὶ τῆς ἐδαφικῆς ἐκτάσεως τοῦ ἔθνους. Ἐλησμόνησε τοὺς 600.000 νεκρούς μας καὶ τοὺς 1.000.000 τραυματίας μας. Ἀπεμπόλει τὸ γενναῖον των αἷμα. Αὐτοὶ οἱ ἡγέται ἤθελαν νὰ ἱκανοποιήσουν ξένας παρορμήσεις ὑπόπτου προελεύσεως καὶ θεωρίας ζυμωμένας μὲ δηλητήρια. Αὐτὴ ἡ ἀπόπειρα μητροκτονίας τῆς πατρίδος ὑπεθάλπετο ἀπὸ Ἰταλῶν διεστραμμένης διανοητικότητος καὶ ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματιῶν σοσιαλιστῶν. Πρὸς ἀμφοτέρους, βραδύτερον, ἡ φασιστικὴ ἐπανάστασις ἔδειξε ἐπιείκειαν ὑπερβαίνουσαν τὰ ὅρια τῆς γενναιοψυχίας.

Ἐρρίφθην μέσα εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἐναντίον τοῦ ἐπανερχομένου τέρατος τῆς παρακμῆς. Ἤθελα νὰ ἀγωνισθῶ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαίων μας ἐπὶ ἐδαφῶν τὰ ὁποῖα ἦσαν ἰδικά μας. Ἔπρεπεν ἑπομένως νὰ ἀφήσω μέχρις ἑνὸς βαθμοῦ κατὰ μέρος τὴν μικρολόγον ἐσωτερικὴν πολιτικὴν ζωήν, ἡ ὁποία ἐπαράδερνε μέσα εἰς τὴν σύγχυσιν καὶ ἐκλίετο μέσα εἰς τὴν ἀταξίαν. Εἰς τὸν διεθνῆ στίβον ὁ ἀγὼν ἦτο ὑψηλότερος. Ἔπρεπε νὰ παραμείνωμεν εἰς τὸ πεδίον διὰ νὰ σώσωμεν ὅ,τι ἠμποροῦσε νὰ σωθῇ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικήν, ἤξευρα πολὺ καλὰ [illegible] μιὰ ἰσχυρὰ κυβέρνησις θὰ ἐπανέφερε ταχέως εἰς τὴν τάξιν τοὺς σοσιαλιστὰς καὶ τοὺς ἀναρχικούς, τοὺς ἐργάτας τῆς παρακμῆς καὶ τῆς ἐρημώσεως καὶ τοὺς ὑποκινητὰς τῆς ἀταξίας. Ἐγνώριζα ἐκ πρώτης πηγῆς τὴν ψυχήν των. Ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἰδία εἰς πᾶσαν ἐποχήν, εἰς πάντα αἰῶνα—πνεῦμα θρασυδείλων λύκων καὶ αἱμοβόρων προβάτων.

Καὶ τὸ Μιλᾶνον!

Ἔτσι, λοιπόν, μιὰ μέρα—ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν Ἀνακωχὴν—εἶδα εἰς τὸ Μιλᾶνον ἕνα γεγονὸς ἀνησυχητικώτερον καὶ σημαντικώτερον παρ' ὅ,τι ἐθεώρουν δυνατόν. Εἶδα μίαν σοσιαλιστικὴν διαδήλωσιν, μὲ ἀναριθμήτους ἐρυθρὰς σημαίας, μὲ τριάντα μουσικάς, μὲ ἐπιγραφὰς καταρωμένας τὸν πόλεμον. Εἶδα εἰς τὸν δρόμον ἕνα χείμαρρον γυναικῶν, παιδιῶν, Ρώσσων, Γερμανῶν καὶ Αὐστριακῶν διασχιζόντων τὴν πόλιν πέραθεν ἀπὸ τὰς λαϊκὰς συνοικίας μέχρι τῶν κεντρικῶν, καὶ τέλος κατακλυζόντων ἓν ἀπὸ τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῆς πόλεως, τὸ ἀμφιθέατρον τῆς Ἀρένα. Συνεκρότησαν πολυαρίθμους συγκεντρώσεις. Ἐκραύγαζον ὑπὲρ τῆς ἀμνηστεύσεως τῶν λιποτακτῶν! Ἐζήτουν τὴν διαίρεσιν τῆς Χώρας!

Τὸ Μιλᾶνον ἐθεωρεῖτο τότε, περισσότερον παρὰ τώρα, ἡ πόλις ὅπου ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ αἰσθανθῇ τὸν σφυγμὸν τοῦ ἐργαζομένου ἔθνους. Τὸ Μιλᾶνον, ὅπου εἶχα μοχθήσει γιὰ τὰ ἰδανικά μου, εἶχε γνωρίσει τῷ 1914 καὶ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1915 ἐπικὰς ἡμέρας ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Ἡ πόλις διεπνέετο πάντοτε ὑπὸ πνεύματος ἰσχυροῦ καὶ ἱπποτικοῦ. Εἰς αὐτὴν ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τοῦ πολίτου ἦτο ἐνεργοτέρα ἀπὸ πολλὰ ἄλλα σημεῖα τῆς χώρας. Ἤξευρεν ὁ πολίτης πῶς νὰ παρασκευασθῇ μὲ ἀξιοπρέπειαν διὰ νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν πολεμικὴν προσπάθειαν. Καὶ τώρα, μετὰ τὸν θρίαμβον, ἀκόμη καὶ αὐτὴ ἡ πόλις, ἡ πόλις τῶν 10.000 ἐθελοντῶν, ἐφαίνετο ὑπείκουσα εἰς τὴν νόσον.

Αὐτὴ ἡ διαδήλωσις, εἶπα, ἦτο μία ἔνδειξις τοῦ βαθέος τέλματος εἰς τὸ ὁποῖον ἐβυθίζοντο ὅλαι αἱ τάξεις τοῦ πληθυσμοῦ, ἰδίως δὲ αἱ λαϊκαί. Καθὼς ἡ διαδήλωσις διέσχιζε τὰς ὁδούς, οἱ ἀστοὶ—οἱ καταστηματάρχαι, οἱ ξενοδόχοι—ἔκλειον ἐν σπουδῇ τὰς προθήκας καὶ τὰς θύρας των.

—Νά, εἶπα, μάτια ποὺ κλείνουν ἀπὸ τὴν κόπωσιν τῆς ἀνησυχίας καὶ τοῦ φόβου.

Οἱ ἐπαναστάται, φυσικώτατα, βλέποντες τὸ ἐφφὲ των, ἐφούσκωναν ἐπαιρόμενοι διὰ τὸν νέον θρίαμβον. Καμμία ἀπολύτως δύναμις, οὔτε οἱ «ὑπέρμαχοι τῆς ἐπεμβάσεως», οὔτε κανεὶς ἄλλος, δὲν κατῆλθον εἰς τὸν δρόμον διὰ νὰ σταματήσουν τοὺς ἀνευθύνους. Ἡ προσφιλὴς τρίχρωμος σημαία τῆς Ἰταλίας εἶχε γίνει στόχος. Κατεβιβάζετο ἐν ἀκαρεῖ ἀπὸ τοὺς ἐξῶστας!

Ἐνθυμοῦμαι ἕνα ἐπεισόδιον μέσα εἰς τὸ αἶσχος τῶν ἡμερῶν ἐκείνων μιὰ γυναῖκα, μιὰ διδασκάλισσα λαϊκῆς συνοικίας, ἔσπευσε νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἰταλικὴν σημαίαν. Ριψοκινδυνεύουσα τὴν ζωήν της, ἐστάθη μὲ ἀστραποβολοῦντας ὀφθαλμοὺς ἀντιμέτωπος μιᾶς ἀγέλης κομμουνιστῶν. Ἠμπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι κατὰ τὴν περίοδον τῆς λυτρώσεως καὶ τῆς ἀναστάσεως, ὅταν ὀρθώθημεν καὶ πάλιν, τὸ χρυσοῦν μετάλλιον ἀνδρείας ἀπενεμήθη εἰς τὴν γυναῖκα αὐτὴν μὲ τὸ θεῖκὸν θάρρος.

Ἀπὸ τὸν προμαχῶνα τοῦ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια»

Τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», τοῦ ὁποίου ἤμην ὁ ἱδρυτὴς καὶ διευθυντής, ἔζησε τότε ζωὴν ἐντατικῆς πολεμικῆς. Κάθε ἡμέρα ἦτο καὶ μία μάχη. Ὁ δρομάκος Βία Πάολο ντὰ Κονουόμπιο, ἦτο διαρκῶς ἀποκεκλεισμένος ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἢ ὑπὸ ἀποσπασμάτων καραμπινιέρων καὶ στρατιωτῶν. Ὅλον τὸ προσωπικὸν ἐφρουρεῖτο εἰς πᾶσαν δημοσίᾳ ἐμφάνισίν μας. Ἐκαταλάβαινε κανεὶς ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀνησυχοῦσε γιὰ μᾶς. Αἱ ἀρχαὶ ἤθελαν νὰ ἐλέγχουν πᾶν ὅ,τι ἔκαμνε τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια» καὶ νὰ κάμψουν πᾶσαν κίνησιν ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς ἀνδρικῶν μεθόδων εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα. Ἡ λογοκρισία εἶχεν ἐπαναφερθῇ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια». Διὰ παρασκηνιακῆς ἐνεργείας ἐπίσης ἕνας σοσιαλιστὴς βουλευτὴς προσεπάθησε νὰ προκαλέσῃ τὴν διενέργειαν ἀνακρίσεως. Ἡ πρότασίς του ἀπεκρούσθη γελοιοποιηθεῖσα.

Ἔγραψα τὴν ἐπομένην τῆς Διαδηλώσεως τῆς Ἥττης τοῦ Μιλάνου ἓν ἄρθρον, ὁ τίτλος τοῦ ὁποίου ἦτο παρμένος ἀπὸ ἕνα περίφημον βιβλίον πολεμικῆς τοῦ Τζορντάνο Μπροῦνο: «Κατὰ τῆς Ἐπιστροφῆς τοῦ Κτήνους».

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια» τὴν 18ην Φεβρουαρίου καὶ κατέληγε μὲ τὰ ἑξῆς ἀκριβῶς λόγια:

«Ἂν ἡ ἀντίθεσις πρὸς ἕνα πόλεμον, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον ἐτελείωσεν, ἀλλὰ ὑπῆρξε καὶ νικηφόρος, εἶνε σήμερον τὸ πρόσχημα αἰσχρᾶς ἀμφιβολίας, τότε ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι δὲν αἰσχυνόμεθα ὅτι ὑπήρξαμεν «ὑπέρμαχοι τῆς ἐπεμβάσεως», ἀλλὰ αἰσθανόμεθα τὴν δόξαν τῆς θέσεώς μας, θὰ κραυγάσωμεν μὲ στεντορείαν φωνήν: «Ὀπίσω, τσακάλια!» Κανεὶς δὲν θὰ χωρίσῃ τοὺς νεκρούς. Ἀποτελοῦν οὗτοι ἱερὸν σωρόν, μεγάλον σὰν γιγαντιαίαν πυραμίδα, ἡ ὁποία φθάνει ἕως τὸν οὐρανόν, σωρὸν ὁ ὁποῖος εἰς οὐδένα ἀνήκει! Οὐδεὶς δύναται νὰ δώσῃ ἢ νὰ πάρῃ ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Δὲν ἀνήκουν εἰς κανένα κόμμα· ἀνήκουν εἰς τὴν αἰωνίαν πατρίδα. Ἀνήκουν εἰς μίαν ἀνθρωπότητα ὑπεράγαν πολυσύνθετον καὶ σεβασμίαν, ὥστε νὰ μὴ χωρῇ εἰς τὰ κρασοπωλεῖα ἢ εἰς τὴν σοφίταν καμμιᾶς συνεργατικῆς. Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ζύμωσις εἶνε εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν αἰσχρά. Θὰ ἀναγκασθῶμεν λοιπὸν νὰ ὑπερασπίσωμεν τοὺς νεκρούς μας κατὰ βδελυρᾶς βεβηλώσεως. Ὦ, Τότι! Ρωμαῖε! Μόνε ἄνδρα! Ἡ ζωή σου καὶ ὁ θάνατός σου ἀξίζουν ἀπείρως περισσότερον ἀπὸ ὅλον τὸν ἰταλικὸν σοσιαλισμόν! Καὶ σεῖς, φάλαγγες—ἀναρίθμητοι ἥρωες ποὺ ἠθελήσατε τὸν πόλεμον, γνωρίζοντες πῶς νὰ θελήσετε τὸν πόλεμον· οἱ ὁποῖοι ἐπήγατε εἰς τὸν πόλεμον, γνωρίζοντες τί ἦτο ὁ πόλεμος· οἱ ὁποῖοι ἐπήγατε πρὸς τὸν θάνατον γνωρίζοντες τί ἐσήμαινε τὸ βαίνειν πρὸς τὸν θάνατον—σεῖς, Ντέτσιο Ράγκι, Φίλιππο Κορριντόνι, Τσέζαρε Μπαττίστι, Λουΐτζι Λόρι, Βενέτσιαν, Σάουρ Ρισμόντι, Καντοῦτσι—σεῖς, χιλιάδες καὶ χιλιάδες ἄλλοι οἵτινες ἀποτελεῖται τὸ ὑπέροχον στερέωμα τοῦ ἰταλικοῦ ἡρωϊσμοῦ—δὲν βλέπετε ὅτι τὸ κοπάδι τῶν λύκων προσπαθεῖ νὰ μασήσῃ τὰ κόκκαλά σας! Θέλουν λοιπὸν νὰ ποδοπατήσουν τὴν γῆν, ἡ ὁποία ἐποτίσθη μὲ τὸ αἷμά σας, καὶ νὰ πτύσουν ἐπὶ τῆς θυσίας σας; Μὴ φοβῆσθε τίποτε, δοξασμένα πνεύματα! Τὸ ἔργον μας μόλις ἤρχισεν. Οὐδὲν κακὸν θὰ πάθετε. Θὰ σᾶς ὑπερασπισθῶμεν. Θὰ ὑπερασπισθῶμεν τοὺς νεκρούς, καὶ ὅλους τοὺς νεκρούς, ἀκόμη καὶ ἂν παραστῇ ἀνάγκη νὰ ἐγείρωμεν προχώματα εἰς τὰς πλατείας καὶ νὰ ἀνορύξωμεν χαρακώματα εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεώς μας».

Ἦτο προειδοποιητικὸν καὶ προσκλητήριον σάλπισμα. Πολλοί, κτυπηθέντες κατὰ πρόσωπον, ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Μερικοί, γύρω μας, τρέμοντες, ἀνελογίσθησαν τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον ὑπῆρχε φόβος νὰ διατρέξουν κατόπιν μιᾶς τοιαύτης πολεμικῆς. Ἀλλὰ μερικοὶ ἄλλοι—ὄχι πολλοί—συνεκεντρώθησαν περὶ τὴν παλαιὰν σημαίαν τῆς ἐφημερίδος μου.

Ἦτο ἀνάγκη νὰ ὀργανώσωμεν τὴν ἀντίστασίν μας, νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν πρὸς τὰς διεθνοῦς χαρακτῆρος συζητήσεις, νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν θέσιν μας εἰς τὸ μέτωπον τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, νὰ φυλαχθῶμεν ἀπὸ τοὺς ψεύτικους φίλους, νὰ πολεμήσωμεν κατὰ τῶν ψευδοειρηνοφίλων καὶ νὰ ἐπιφέρωμεν σύγχυσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν ψευδοανθρωπιστῶν. Ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσωμεν γενικὴν ἔφοδον ἐναντίον ὅλου αὐτοῦ τοῦ συγκροτήματος τῶν ποικίλων ἐκφύλων τάσεων, διαφορετικῶν κατ' ὄψιν ἀλλ' ἀπολύτως ὁμοίων πρὸς ἀλλήλας κατὰ τὴν πλήρη ἀδυναμίαν των νὰ ἐννοήσουν τὴν λογικὴν καὶ ἀπόλυτον σημασίαν τῆς πολεμικῆς νίκης.

BENITO MUSSOLINI

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ πρώτη συγκέντρωσις τῶν φασιστῶν μαχητῶν. — Κίνημα καὶ ὄχι κόμμα. — Εἰς ἀναζήτησιν τοῦ νέου ρυθμοῦ. — Οἱ «Ἀρντίττι». —Τὸ πρῶτον διάγγελμα. — Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς κοπώσεως. — Στάσεις καὶ ἀ-ρχίαι

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἐμπόριον

Ἡ μητέρα, μιὰ ὡραία σκύλα σέτερ, δεμένη μ' ἕνα σκοινὶ ἀπὸ τὸν λαιμό, ἐκαθόταν φρόνιμη καὶ προσεκτική, κουνῶντας πότε-πότε τὴν οὐρά της στὰ χάδια κάποιου διαβάτη, ἐνῷ δίπλα της, μέσα στὸ κασκέτο τοῦ πωλητοῦ δύο μικρά, παστρικά, ὡραῖα κουταβάκια, περίμεναν τὸν ἀγοραστή.

— Δὲν παίρνεις, ἀφεντικό, κανένα σκυλάκι; Εἶνε σέτερ πρώτης τάξεως, τοῦ κυνηγιοῦ ἀπὸ μάννα κι' ἀπὸ πατέρα. Ἐτούτη ἐδῶ ποῦ βλέπεις, συνέχισε, δεικνύων τὴν μητέρα, εἶνε σκυλὶ ἀπὸ τὰ σπάνια. Οὔτε ξαναβρέθηκε ἄλλο σὰν κι' αὐτό, κι' ὁ πατέρας τους τὸ ἴδιο. Τὰ ζευγαρώνουμε πάντα ἐπίτηδες γιὰ νὰ μὴ μπασταρδεύῃ ἡ ράτσα!

— Καὶ πόσο τὰ δίνεις; τὸν ρώτησα ἀπὸ περιέργεια.

— Γιὰ σένα, ἀφεντικό, ἐπειδὴ φαίνεσαι μερακλῆς, θὰ σοῦ τὰ δώσω διακόσες δραχμὲς τὸ ἕνα. Αὐτὰ τὰ δύο ἐμείνανε. Ἔκανε πέντε. Τὰ τρία τὰ δώσαμε. Οὔτε τὸ γάλα δὲν βγάζουμε, γιατὶ τὰ ταΐζουμε μὲ μπιμπερόν. Δὲν μπορεῖ, βλέπεις, νὰ τὰ ταΐσῃ μονάχη της! Πέντε σκυλιά!

Τὸ πρᾶγμα ἦτο ὁμολογουμένως ἐνδιαφέρον, καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλω συνέταξα εἰς τὸ μυαλό μου ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ προβλήματα τῆς ἀριθμητικῆς, ποὺ θὰ ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ συγκαταλεχθῇ μετὰ τῶν ἄλλων, περὶ μήλων, καρυδιῶν καὶ λοιπῶν.

«Μιὰ σκύλα κάνει πέντε σκυλάκια κάθε φορὰ καὶ γεννᾷ τρεῖς φορὲς τὸν χρόνον. Πόσα σκυλάκια κάνει τὸν χρόνον καὶ πόσα κερδίζει ὁ ἀφεντικός της, ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ πωλεῖ πρὸς δραχμὰς διακοσίας τοὐλάχιστον εἰς τοὺς μερακλῆδες;»

Αἱ ἐφημερίδες ἐν τῷ μεταξὺ ἀναγράφουν τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ πτώματος τοῦ τρισχιλιοστοῦ ἀνθρωπίνου ἐκθέτου. Πόσα δὲν θὰ εἶχαν νὰ κερδίσουν οἱ ἄνθρωποι ἂν ἐφρόντιζαν νὰ δώσουν κάποιαν πρακτικωτέραν ἐμπορικὴν ἀξίαν εἰς τοὺς γόνους των!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἐπίσημος κίνησις

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Ἄστιγγος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς πλοίαρχος Τὲρλ παρέθεσε πρόγευμα τὴν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς εἰς τὴν «Ρενναισάνς» τῆς Κηφισιᾶς. Εἰς τὸ πρόγευμα παρεκάθησαν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἡ κ. Μιχαλακοπούλου, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἡ κ. Μαζαράκη, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μερλόπουλος, ὁ ναύαρχος καὶ ἡ κ. Λοπρέστη, ὁ ναύαρχος καὶ ἡ κ. Μακκᾶ, ὁ ναύαρχος καὶ ἡ κ. Μαλλικοπούλου, ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁ βουλευτὴς κ. Σπ. Τρικούπης, ὁ πλοίαρχος καὶ ἡ δὶς Δημουλῆ, ὁ πλοίαρχος Λούης, ἀρχηγὸς τῆς μοίρας καὶ ἡ κ. Λούη, ὁ πλοίαρχος καὶ ἡ κ. Βουλγαρη, ὁ καθηγητὴς καὶ ἡ κ. Κουγέα, ὁ κ. Ι. Δαμβέργης, ὁ κ. Θ. Βελλιανίτης καὶ τὰ μέλη τῆς ἀγγλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς.

Τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς παρέθεσεν ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Πεντελικὸν» ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἡ κ. Μιχαλακοπούλου. Εἰς τοῦτο παρεκάθησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ λαίδη Λώραιν, ἡ παρεπιδημοῦσα σύζυγος τοῦ ὑπάτου ἁρμοστοῦ τῆς Αἰγύπτου λαίδη Λόϋδ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Φραντζῆ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἡ κ. Μαζαράκη, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τσαμαδός, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθιμοτυπίας κ. Σαλταφέρας, οἱ γραμματεῖς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας κ.κ. Γκρέσαμ καὶ Γκάλοπ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς πλοίαρχος Τέρλ, οἱ ἐκ τῆς ἀποστολῆς κ. καὶ κ. Ντὲ Πάς, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἔδμονδς, ὁ ναύαρχος καὶ ἡ κ. Λοπρέστη, ὁ ναύαρχος καὶ ἡ κ. Μαλλικοπούλου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Βλαχοπούλου, ὁ ναύαρχος καὶ ἡ δ. Μακκᾶ, ὁ βουλευτὴς καὶ ἡ κ. Τρικούπη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ι. Πολίτη, ὁ πλωτάρχης καὶ ἡ κ. Παπαδημητρίου, ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου Τύπου κ. Καλαποθάκης, ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ἤγειραν προπόσεις ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας.

Κοσμικὴ κίνησις

Τὸ «Γκρὰν-πρὶ» εἰς τὰς ἱπποδρομίας, συνεκέντρωσε τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ὅλας τὰς κοσμικὰς Ἀθήνας, ἁμιλλωμένας εἰς κομψότητα ἐμφανίσεως, ἀλλὰ καὶ ὡμορφιᾶς, πρὸς ζημίαν τῆς ὡραίας ναυτικῆς ἑορτῆς τοῦ Σταδίου.

Ἀπὸ τὸ διπλωματικὸν σῶμα παρέστησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ λαίδη Λώραιν, μετὰ τῆς ξενιζομένης ὑπ' αὐτῶν λαίδης Λόϋδ, συζύγου τοῦ ὑπάτου ἁρμοστοῦ τῆς Αἰγύπτου, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ ἡ κ. Κλεμὰν Σιμόν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας καὶ ἡ κ. Ρέννερ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ὁλλανδίας καὶ ἡ κ. Σιλὲρ-Πέρσουμ, ἡ πρέσβειρα τῆς Ἰταλίας κ. Ἀρλόττα, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Τζεβὰτ βέης, τῆς Αἰγύπτου Ἀχμπᾶ πασᾶς, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γερμανίας κ. Ἴμμελεν, ὁ πρόξενος τοῦ Βελγίου καὶ ἡ κ. Λεφέβρ. Ἐπίσης ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα Δεμίδωφ, ὁ σὲρ Φρ. Χαλλιντέϊ, ἡ κ. Πικᾶ καὶ ἄλλοι.

Ἐπίσης παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς κ. Βελέντζας, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λ. Τσαλδάρη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γρ. Ἀργυροπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σκουζέ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πολίτη, ὁ κ. Ὑψηλάντης, ὁ κ. Α. Βοῦρος, ὁ κ. Καλαμάρης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπέμπη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τζιρακοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Α. Κρίνου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἡλιάσκου, ὁ κ. Μ. Μελᾶς, ὁ κ. Δ. Βούλτσος.

Ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας ἐμφανίσεις ἡ κ. Νάδα Κυριακοῦ, αἱ δες Παπαρρηγοπούλου, ἡ κ. Μενελ. Μεταξᾶ, ἡ δ. Ἀρλόττα, ἡ δ. Βούρου, ἡ δ. Ψιακῆ, ἡ κ. Ρῆ, ἡ κ. Ι. Ράλλη, ἡ δ. Λυκουρέζου, ἡ κ. Χαριλάου, αἱ δ. Λοβέρδου, ἡ δ. Ἀβέρωφ κλπ. κλπ.

«Τὸ δαχτυλίδι τῆς Μάννας»

Τὸ προσεχὲς Σάββατον δίδεται τὸ μελόδραμα τοῦ κ. Καλομοίρη τὸ «Δαχτυλίδι τῆς Μάνας». Εἰς αὐτὸ θὰ ἐμφανισθῇ διὰ πρώτην φορὰν εἰς μελόδραμα ἡ κ. Μαρίκα Καλφοπούλου—Φωκᾶ ὡς καὶ ὁ ἐκ Μιλάνου τελευταίως ἐπιστρέψας τενόρος κ. Πέτρος Ἐπιτροπάκης. Ἡ ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μπούτνικωφ.

Θεατρικὰ

Ἐξακολουθοῦν μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ «Ἰντεάλ» αἱ παραστάσεις τῆς νέας ὀπερέττας τοῦ κ. Ι. Κομνηνοῦ ὁ «Νέγρος» ὅπου πρωταγωνιστεῖ ὁ κ. Παρ. Οἰκονόμου.

—Τὴν Παρασκευὴν δίδεται εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἡ πρώτη τῆς ὀπερέττας τῶν κ.κ. Τώνη Παπαγιαννοπούλου—Ριτσιάρδη «Ἡ πριγκήπισσα τῆς ταβέρνας», ἡ ὁποία παιχθεῖσα πέρυσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐσημείωσε θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν.

—Τὸ ἔργον ἀναβιβάζεται μὲ ἐξαιρετικὴν εὐσυνειδησίαν, συμμετέχει δὲ ὅλος ὁ θίασος καὶ ἐκτάκτως εἰς ὡραῖον ρόλον ὁ μαέστρος κ. Μίμης Καντιώτης.

—Ἑτοιμάζεται πυρετωδῶς εἰς τὸ θέατρον «Βαριετὲ» (πρώην Κυβέλη) ἡ ἑλληνικὴ ἠθογραφία τοῦ κ. Γερογιαννοπούλου «Καπετάνισσα» μὲ ἑλληνικὴν μουσικὴν τοῦ κ. Μίμη Κατριβάνου.

—Συμμετέχουν αἱ κυρίαι Μαρίκα Ἀνδρονίκου, Ἀθανασία Μουστάκα, Λολόττα Ἰωαννίδου, Πιέρη, Δελῆ, Νικολέσκου, Ραυτοπούλου καὶ οἱ κ.κ. Καλαποθάκης, Σιμόπουλος, Λαμπάκης, Κοκκίνης κλπ.

—Ἀπόψε διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης (Διονύσια) ἡ ὡραία ἀγγλικὴ φάρσα «Λεφτάα!»

—Αὔριον θὰ παιχθῇ διὰ πρώτην φορὰν τὸ «Ἄγονο φρούτο», πρωταγωνιστούσης τῆς δ. Ἀλίκ... Θεοδωρίδου.

Τὰ γενέθλια τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας

Ὁ πρέσβυς τῆς Μ. Βρεττανίας κ. Πέρσυ Λόραιν μετὰ τῆς Κας πρεσβείρας ἐξερχόμενοι τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας μετὰ τὴν χθεσινὴν δοξολογίαν ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Γεωργίου Ε'.

Ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ἐψάλη τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἐκκλησίαν δοξολογία, εἰς ἣν παρέστη ὁ κ. Ζαΐμης, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὰ μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος.

Μετὰ τὴν τελετὴν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Σαλταφέρα ἐπεσκέφθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν τὸν πρεσβευτὴν Σὲρ Πέρσυ Λόρραιν, καὶ ὑπέβαλε τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν παρετέθη γεῦμα καὶ ἐπηκολούθησε δεξίωσις. Παρέστησαν τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων καὶ ἡ ἐκλεκτὴ μερὶς τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ὁμιλίαι

Κρομάγνειοι, Πελασγικαὶ καὶ Πινδικαὶ φυλαὶ

Ἐν τῷ μέσῳ συρροῆς ἐκλεκτοῦ κόσμου ἐγένετο εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις τοῦ κ. Δραγάση Παλαιολόγου. Ἀναπτύσσων τὸ θέμα του ὁ ὁμιλητὴς εἶπεν ὅτι εἰς τὸ τέλος τῆς Παλαιολιθικῆς ἐποχῆς μία θριαμβευτικὴ ἐξωτικὴ βλάστησις ἐκάλυπτε τὰς νήσους καὶ τὰς χερσονήσους τῆς Μεσογείου. Ἡ θάλασσα ἀνήσυχος ἐκυμαίνετο εἰς ὕψος 10 μέτρων τοῦ σημερινοῦ, ἡ παγετώδης καλύπτρα ἀποσύρεται πρὸς τοὺς πόλους, τὰ τενάγη ποὺ ἐπλημμύριζον τὴν Ἀσίαν ἐξηφανίσθησαν, ἤνοιξαν οἱ δρόμοι καὶ οἱ νομάδες οἱ κυνηγοὶ ἀκολουθοῦν τὰ δεινοθήρια, τοὺς Ταράνδους, τοὺς Βίσονας ποὺ φεύγουν ἀγεληδὸν πρὸς δυσμάς. Ἀπὸ τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην ἐξαφανίζεται ὁ Κρομάλδειος αἰθιοπικὸς τύπος καὶ ἐπικρατοῦν αἱ φυλαὶ τοῦ Κρομάγνου, ἀπὸ τὰς ὁποίας κατάγονται οἱ Ἀζοφιακοὶ πολιτισμοί, οἱ βιβλικοὶ γίγαντες, οἱ ἑκατόγχειρες, οἱ Λάπιθοι, οἱ Τιτᾶνες, οἱ Αἴαντες καὶ οἱ Ἀνταῖοι τῶν ποιητῶν καὶ τῶν θρύλων. Ὁ Κρομάγνειος, λέγει ὁ κ. Παλαιολόγος, ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν τοῦ Περσέως τοῦ Χρυσάορος τῆς Τριτογενοῦς Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Δύνοντος Ἡλίου καὶ τοῦ κήπου τῶν Ἑσπερίδων διεπεραιώθη εἰς τὴν Τάγην. Οἱ νεωστὶ ὅμως εὑρεθέντες τάφοι τοῦ Καυκάσου ὅπου οἱ νεκροὶ κεῖνται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς μὲ πρόσωπον πρὸς ἀνατολάς, ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ Κρομάγνειος ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὸν Καύκασο, τὸ αἰώνιο σταυροδρόμι τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν, διῆλθε τὸν Φᾶσιν Τάναϊν Βορυσθένην Ἴστρον, εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Δουνάβεως, ἵδρυσε τοὺς πρώτους προϊστορικοὺς σταθμοὺς ἀπὸ τοὺς ὁποίους κατάγονται οἱ Κίμβροι, οἱ Τεύτονες, οἱ Ἀκουϊτανοί, οἱ Κέλται, οἱ Ἴβηρες, οἱ Βάσκοι· εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ἱστορικοῦ Γουαδαλκιβὶρ ἐσταμάτησε· ἐκεῖ ἤνθησε καὶ ἐτάφη ὁ πολιτισμός του.

Βραδύτερον, τὴν Μαγδαληνὴν ἐποχήν, ὅταν ἐπεκράτησαν αἱ κίτριναι Σανσελάδειοι φυλαί, ἐξακολουθεῖ ὁ ὁμιλητής, ὁ Κρομάγνειος Καυκασιαῖος τύπος κατέφυγεν εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ ἐκεῖ ἵδρυσε τὰς ἀκροπόλεις Σαγγάην, Φοτσέου Ἀνόϊ (Σίγειον, Φώκαιαν, Ἰωνίαν τῆς Ἀνατολῆς). Εἰς τὰς περιφερείας τῶν πόλεων τούτων ζοῦν ἕως τώρα αἱ φυλαὶ τῶν Κάρενς ἢ Κᾶρες, ἐνῷ εἰς τὸ Ἰνδοστὰν ὑπάρχουν αἱ φυλαὶ Κάκιενς ἤτοι οἱ Καύκωνες τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Ὅταν οἱ Μογγόλοι κατέλαβον τὰς νήσους Μαλαίας καὶ Πασονασίας, οἱ Καυκασιαῖοι κατέφυγον εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ὅπου σῴζονται μέχρι σήμερον εἰς τὴν φυλὴν τῶν Ἀϊνὸ· συγγενεῖς πρὸς αὐτοὺς εἶναι οἱ Μοροὺτ τῆς Νεοζηλανδίας καὶ Σαμόας, οἱ ὁποῖοι διετήρησαν ἁγνότερα τὰ ἑλληνικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν καὶ ἔθιμα.

Ἡ σημερινὴ σκηνοθεσία τῶν λαῶν τῆς Μεσογείου, λέγει ὁ κ. Παλαιολόγος, χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν νεολιθικὴν ἐποχὴν ἢ Πελασγικήν. Γνωστότεροι λαοὶ τῆς ἐποχῆς εἶναι οἱ Σαυρομάται τοῦ Ἡροδότου, οἱ μονόφθαλμοι Ἀριμάσσαι, οἱ Κιμμέριοι, οἱ Ἀλαζόνες, οἱ Ἀμαζόνες, οἱ Φασιανοὶ καὶ Κόλχοι, διάσημοι χρυσοχόοι, οἱ Χάλυβες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους κατάγονται οἱ Τελχῖνοι καὶ οἱ Κορύβαντες ἱερεῖς τῆς μεταλλουργίας, ἄλλοι Πελασγοὶ εἶνε οἱ Σαρπηδῶνες, οἱ Τυρσηνοί, οἱ Λέλεγες, ἀπόγονοι τοῦ Εὐρώτα, οἱ Σάρδωνες, οἱ Ἀπούλιοι, Ἐτροῦσκοι, Χινδάναι, Λωτοφάγοι. Οἱ λαοὶ οὗτοι ἀνήκουν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Πελασγῶν, δολιχοκέφαλοι καὶ ὑψιπρόσωποι. Ἀπὸ αὐτοὺς κατάγονται οἱ Ἀτλαντομεσογειακοὶ καὶ Αἰγαιακοὶ οἱ ὁποῖοι ὅταν κατεποντίσθη ἡ Αἰγαΐς κατέφυγον εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου καὶ ἀπὸ ἐκεῖ διὰ τῆς Δαγκαλίας ἐξηπλώθησαν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν μέχρι τοῦ Μασιβόλα ποταμοῦ (Σενεγάλη). Πελασγοὶ τῆς Ἀφρικῆς εἶναι οἱ Ἀγκάου Ἰνάου (Τουαρέγγ) Μασαουά, Πέλο, Φουλᾶ (Παλισάτι Φιλισταῖοι).

Τὴν ἐποχὴν τῶν Πελασγῶν νομάδων καὶ γεωργῶν διαπνέει ὁ ἀσκητισμὸς εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, ἡ νεκρολατρεία, ἡ πνευματικὴ των ἀνάπτυξις συνδέεται μὲ τὰς θρησκευτικὰς ἀντιλήψεις, τὴν πίστιν εἰς τὴν ἀναβίωσιν τῶν νεκρῶν. Ἐπικρατεῖ ἡ λιθολατρεία, ἡ κατασκευὴ μεγαλιθικῶν μενιρίων, δολμενίων, πελασγικῶν ἀκροπόλεων. Εἰς τὴν πελασγικὴν περίοδον ἐμφανίζονται αἱ πρῶται προσπάθειαι τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ὁ ἄνθρωπος ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ σπήλαια, κατασκευάζει σαλαφίτας, λιμνοπόλεις ἀπὸ λιγαριά, κορμοὺς δένδρων καὶ ἀπελεκήτους λίθους. Ἔχει ἀνεπτυγμένον τὸ ἔνστικτον τῆς ὁμαδικῆς πειθαρχημένης προσπαθείας. Τὰ μνημεῖα των ὅμως δὲν ἦσαν καλλιτεχνικὰ ὅπως τῆς ἐποχῆς τῆς Ταράνδου καὶ διὰ τοῦτο κατηγόρησαν τοὺς Πελασγοὺς ὡς ἀπολιτίστους, ἐνῷ πράγματι ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι σπορεῖς τοῦ θρησκευτικοῦ ἰδεαλισμοῦ.

Τοὺς Πελασγοὺς διαδέχονται, καταλήγει ὁ κ. Παλαιολόγος, οἱ Πινδικοὶ λαοί, Θρᾶκες, Ἴωνες, μὲ τοὺς ὁποίους συνδέονται οἱ Σουμέριοι, Χιτῖται, Κοῦρδοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Σακελουσά, Λύκιοι, Κᾶρες, Κεφτιοῦ. Ἐνῷ δυνάμεθα ἀπὸ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Φαιστοῦ, τῆς Κνωσσοῦ, Ἰσαρλίκ, ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν ἐξέλιξιν τῆς τέχνης καὶ νὰ εὕρωμεν σειρὰν φάσεων ἀπὸ τῆς νεολιθικῆς μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ σιδήρου, καμμία ἱστορικὴ εἴδησις δὲν ἔρχεται νὰ βεβαιώσῃ τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ὁ μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς δὲν ἐτράφη ἀπὸ τὰ ψιχία κανενὸς ἄλλου, ἀλλ' ἐξελισσόμενος ἐπιτοπίως καὶ χωρὶς ἀπήχησιν εἶνε σύγχρονος τοῦ ἀρχαιοτέρου αἰγαιακοῦ, μινωϊκοῦ καὶ αἰγυπτιακοῦ. Ὁ πολιτισμὸς τῆς Εὐρώπης, λέγει ὁ κ. Δραγάσης Παλαιολόγος, κυριαρχεῖται εἰς ὅλας τὰς περιόδους ἀπὸ τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἀνατολῆς: εἰς τὴν Παλαιολιθικήν, Νεολιθικήν, Χαλκολιθικὴν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ποιοτικὴν τοῦ σιδήρου. Καὶ μόνον εἰς τὴν ποσοτικὴν τοῦ σιδήρου, ὁ ἄνθρωπος τῆς μηχανῆς, ὁ κατακτητὴς τοῦ χάλυβος καὶ τοῦ ἀέρος, ὁ καταναλωτὴς τοῦ ματαίου πολιτισμοῦ τῆς ταχύτητος, ἀντίκρυσε μὲ ἀλαζονικὸν ὕφος τὸν Μυκηναϊκὸν πολιτισμόν.

Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Γαλάνη

Χθές, μεταξὺ ἄλλων ἐπισκεπτῶν τῆς ἐκθέσεως του εἰς τὸ «Ἰλίου Μέλαθρον», προσῆλθε καὶ ὁ ποιητὴς κ. Σπῦρος Ματσούκας, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ὡραίαν ἰδέαν νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν καλλιτέχνην κλάδον δάφνης μετὰ κυανολεύκου ταινίας καὶ νὰ προσφωνήσῃ αὐτὸν διὰ τοῦ ἑξῆς ποιήματός του:

Γαλάνη.
Ἡ Ἑλλάδα—Μάννα σου
Δόξα της σὲ θέλει,
Πάρε τὸ δαφνόκλαδο
ποὺ μ' ἐμὲ σοῦ στέλλει.

Εἶν' αἱματοπότιστο
πολυπικραμένο,
κι' ἀπ' τὸν Ἑλικῶνα της
γιὰ τασὲ τὸν ξένο...

Στὰ τριάντα φύλλα του
θαῦρῃς καὶ τὰ χρόνια
ποὔλειωσες στὴν ξενητιά!
Δόξα μες αἰώνια.

Διπλωματικὴ κίνησις

Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς τῆς Λεττονίας κ. Πέτρος Σέχα, ὅστις εἶνε διαπεπιστευμένος καὶ ἐν Ἀθήναις.

Ὁ κ. Σέχα θὰ ἐπιδώσῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν τὰ διαπιστευτήριά του πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας.

Ἀνεχώρησε τὸ Σάββατον δι' Ἀγγλίαν ὁ γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα ἀγγλικῆς πρεσβείας κ. Μακίλοπ.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τῆς σήμερον τὸ πέμπτον τεῦχος (Μάϊος) τῆς «Νέας Πολιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως» μὲ ὕλην ἐκλεκτῶν συνεργατῶν ἀναφερομένην εἰς τὰ ποικίλα τῆς πολιτικῆς προβλήματα καὶ ταῦτα πολλαπλῶς διαφωτίζουσαν (80 σελίδες ἐπὶ χάρτου πολυτελείας).

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ 3ον τεῦχος τῆς «Μηνιαίας Τελωνειακῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ κ. Ἀντωνίου Μ. Πέππα τελώνου α' τάξεως, περιέχον μετὰ τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς ἀκριβείας, Νομολογίας διαταγμάτων, ἐγκυκλίων καὶ ἑρμηνευτικῶν διαταγῶν τῆς τελωνειακῆς ἐν γένει νομοθεσίας, φόρων καταναλώσεων κλπ.

Θέατρα

ΒΑΡΙΕΤΕ. (πρ. Κυβέλης). Προσεχῶς «Καπετάνισσα», μουσικὴ ἠθογραφία.
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ Νέγρος».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Θηριοτροφεῖον».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Λεφτάα!»
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πεταλοῦδα».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ὁ κοκοτόδρομος» καὶ ἀτραξιόν.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Μιὰ νύχτα ἔρωτος».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ. «Πρίγκηψ τὸ ξίφος σου».
ΑΛΣΟΣ. «Παριζιάνες».
«ΑΙΓΛΗ»—ΖΑΠΠΕΙΟΝ. «Ἡ μεγάλη Δούκισσα καὶ τὸ γκαρσόνι».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Μαῦρος Παράδεισος».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Μπαμπᾶς μὲ τὸ στανιό».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἡ Κοντέσσα Μαρίτσα».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Εὐνοουμένη τοῦ Μαχαραγιᾶ».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ διεφθαρμένη».
ΕΔΕΝ. «Ὁ χορὸς τῆς τύχης».
ΕΚΑΛΗ. (Ἀγάμων). Νέον ἔργον.
ΕΛΛΑΣ. «Τὸ παιδὶ τοῦ Ταρζάν».
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ (Ποδονίφτη). «Ἡ κυρία μὲ τὰς καμελίας».
ΜΑΓΕΙΑ. «Τὰ ἀρραβωνιάσματα».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Οἱ σωματέμποροι».
ΛΟΥΝΑ—ΠΑΡΚ. «Πληγωμένη πεταλοῦδα».
ΛΑΟΥ. «Ἡ Μποέμικη ἀγάπη».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἐλευθερία ἢ θάνατος».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Ἡ Μαρκίττα».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Συζυγικαὶ παύσεις».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τίγρις θαλασσῶν».

Φαλήρου

ΔΙΑΝΑ. «Μία νέα Ντυμπαρύ».

ΤΡΙΦΥΛΛΙΟΝ

Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία τῆς Λίμνης Κωπαΐδος ἔχει πρὸς πώλησιν 1000 περίπου τόννους τριφυλλίου, ἀρίστης ποιότητος, ἐφετεινῆς ἐσοδείας, δεματοποιημένου δι' ἀτμοκινήτου πιεστηρίου εἰς δέματα βάρους περίπου 35 ὀκάδων, παραδοτέου ἐπὶ βαγονίου εἰς Σταθμὸν Ἁλιάρτου τοῦ Σιδηροδρόμου Λαρίσσης. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀγορὰν ὁλοκλήρου τῆς ποσότητος ἢ μέρους ταύτης δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς προσφορὰν εἰς τὰ ἐν Ἁλιάρτῳ γραφεῖα αὐτῆς.

Ἀθλητισμὸς

—Νίκη ἑλληνικοῦ συλλόγου ἐν Σερβίᾳ

Ἡ εἰς Σκόπεια μεταβᾶσα ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς Θεσσαλονίκης «Μακεδονικὸς» συναντηθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μετὰ τῆς Σερβικῆς ὁμάδος «Γκρανιτζάνσκυ» ἐνίκησε ταύτην διὰ τριῶν τερμάτων ἔναντι ἑνός.

—Ἀγῶνες τέννις Θεσ)νίκης—Σόφιας

Τὸ Σάββατον τὸ ἀπόγευμα ἤρχισαν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁμίλου ἀντισφαιρίσεως οἱ ἀγῶνες τέννις μεταξὺ τῶν ὁμάδων Θεσσαλονίκης καὶ Σόφιας, οἵτινες ἐσυνεχίσθησαν καὶ τὴν ἐπομένην. Τοὺς ἀγῶνας ἐτίμησεν ὅλη ἡ διεθνὴς κοινωνία τῆς Θεσσαλονίκης καὶ οἱ ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Καλεύρας μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ἔχουν οὕτω:

—Ἡμέρα πρώτη

Ἀγὼν ἁπλοῦς ἀνδρῶν: Ὁ Ἕλλην κ. Γιαρμολίνσκυ νικᾷ τὸν Βούλγαρον Πάνεφ διὰ 6–2 6–2.

Ἀγὼν μικτός: Τὸ ζεῦγος Δὶς Ψυχᾶ καὶ κ. Ζάχος νικοῦν τὸ ζεῦγος Κος Λιουπτσένσκοβα καὶ κ. Ζουρουτζὶρ διὰ 6–4 5–4. Ὁ ἀγὼν τραχὺς κατ' αὐτὸν δὲ διεκρίθη ἡ Βουλγαρὶς παίκτρια κ. Λιουπτσένσκοβα.

Ἀγὼν διπλοῦς ἀνδρῶν: Οἱ ἡμέτεροι κ. κ. Σασῶ καὶ Ζήρας νικοῦν τοὺς Βουλγάρους κ. κ. Πάνεφ καὶ Τόσεφ μὲ 7–5 8–6.

Ὁ ἀγὼν ὑπῆρξεν ἐξόχως ἐνδιαφέρων. Οἱ Ἕλληνες τεννίσται Θεσ)νίκης ἐπέδειξαν κατ' αὐτὸν μέχρι τέλους τελείαν συνοχὴν καὶ σταθερότητα. Οὐχ' ἧττον καὶ οἱ Βούλγαροι δὲν ὑστέρησαν εἰς ἀντοχὴν καὶ ὡραῖα σερβιρίσματα.

—Ἡμέρα δευτέρα

Ἡ ἔναρξις τῶν ἀγώνων τῆς δευτέρας ἡμέρας εὗρηκε τοὺς ἡμετέρους προπορευομένους μὲ τρεῖς νίκας τὰς ὁποίας ἐδιπλασίασαν ἐξελθόντες νικηταὶ δι' ἓξ νικῶν ἔναντι τριῶν τῶν Βουλγάρων ἐπιτευχθεισῶν τὴν δευτέραν ἡμέραν.

Ἀγὼν ἁπλοῦς ἀνδρῶν: Ὁ κ. Τόσεφ νικᾷ τὸν κ. Σασῶ διὰ 4-6 6-4 8-6.

Ἐπίσης ὁ κ. Ἰβάνωφ νικᾷ τὸν κ. Ζήραν διὰ 1-5 5 9 7.

Ἀγὼν ἁπλοῦς κυριῶν: Δὶς Σχινᾶ νικᾷ τὴν κ. Λουζένσκοβα διὰ 6-3 6-3.

Ἀγὼν ἁπλοῦς ἀνδρῶν: Μεταξὺ τῶν πρωταθλητῶν τῶν δύο χωρῶν. Ὁ Ἕλλην κ. Ζάχος ἐνίκησε τὸν Βούλγαρον κ. Σουρουτζίεφ μὲ 6-3 6-3.

Ἀγὼν μικτός: Τὸ ζεῦγος κ. Πάνεφ καὶ Κας Ζιγανόφκα νικᾷ τὸ ζεῦγος δὶς Σαλὲμ κ. Γιαρμολίνσκυ μὲ 6-2 7-5.

Τελευταῖος ἀγὼν διπλοῦς ἀνδρῶν: Οἱ ἡμέτεροι κ. κ. Ζάχος καὶ Γιαρμολίνσκυ νικοῦν τοὺς Βουλγάρους κ. κ. Σουρουτζίεφ-Ἰβάνωφ μὲ 6-3 6-1.

Εἰς τὴν νικήτριαν ὁμάδα τοῦ ὁμίλου ἀντισφαιρίσεως ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ φιλάθλου κ. Κύρτση ἀθλοθετηθὲν κύπελλον.

Ὁμοίως ὁ Ἑλλ. ὅμιλ. ἀντισφαιρίσεως προσέφερε εἰς τοὺς Βουλγάρους ἀναμνηστικὸν κύπελλον. Τὸ ἑσπέρας ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τοὺς ξένους.

—Ξένος ἀθλητισμός.—Οὐραγουάη—Γερμανία 4:1

Ἡ ἐθνικὴ ὁμὰς τῆς Οὐραγουάης ἐνίκησε τὴν Γερμανίαν διὰ 4 τερμάτων ἔναντι ἑνὸς τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ Ἀμστερδαμ.

—Γιουγκοσλαυΐα—Παρίσιοι 3:1

Ἡ ἐθνικὴ ὁμὰς τῆς Γιουγκοσλαυΐας διερχομένη ἐκ Παρισίων συνηντήθη μὲ τὴν μικτὴν ὁμάδα τῆς πόλεως ταύτης τὴν ὁποίαν ἐνίκησε διὰ 3 τερμάτων ἔναντι ἑνός.

GEO

ΘΕΡΙΝΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΜΙΝΑΣ Μ. ΑΗΔΟΝΟΠΟΥΛΟΥ & Σια

Θέλουσα ἡ διεύθυνσις τῆς Σχολῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὕπαιθρον, τὴν χαράν, τὴν ἀναζωογόνησιν διὰ τὰς οἰκοτρόφους της, ἐνοικίασεν ἐπὶ τούτῳ εἰς ΓΛΥΦΑΔΑ οἰκίαν διὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Διαμονὴ ἀνετωτάτη, περιποίησις καὶ ἐπίβλεψις ὑπὸ δεδοκιμασμένων διδασκαλισσῶν καὶ Ἀγγλίδος παιδαγωγοῦ.

Γίνονται δεκταὶ καὶ ἐξωτερικαὶ μαθήτριαι πάσης ἡλικίας καὶ μαθηταὶ κάτω τῶν 10 ἐτῶν.

Περισσότεραι πληροφορίαι παρὰ τοῖς Ἐκπαιδευτηρίοις, Ἀλεξάνδρας 16.

Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Προαγγελίαι

Ἀλέκος Γρηγ. Παπαδημητρόπουλος, Εἰσαγγελεὺς Πειραιῶς, Δουλοῦ Σωτ. Τσάκ να, τοῦ ἐν Ἀθήναις βιομηχάνου, ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Γάμοι

Ἀθανάσιος Νᾶνος λοχαγὸς πεζικοῦ, Ἀγγελικὴ Μανάλλη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησε χθὲς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὁ βουλευτὴς Ἀρκαδίας κ. Θεοδ. Γρηγορίου.

Ἐκλεκτὰ δῶρα

Διὰ τοὺς προσεχεῖς γάμους Ὅ,τι εἰς ἄνθος καὶ εἰς φυτὸν σπάνιον, ὅ,τι εἰς κομψοτέχνημα βαρύτιμον, μὲ πολὺ γοῦστο, πολὺ ὀριζινὰλ καὶ μὲ πολὺ καλὴν τιμήν, θὰ τὸ εὕρητε εἰς τὸ ἀνθοπωλεῖον Φλερινοῦ.

Ἰατροὶ

—Ι. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς—ὀδοντίατρος Μενάνδρου 51, 9—12 καὶ 3—6.

— Γεωρ. Ν. Μουμουτζῆς, Συφιλιδολόγος δερματολόγος ἐπὶ 16ετίαν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται Κεφαλληνίας 30. 8—11 π.μ. καὶ 4—

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἐτελέσαμεν χθὲς 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου καὶ πατρὸς Ἀλεξάνδρου Κ. Δημακοπούλου.

Ἡ σύζυγος: Αἰκ. Α. Δημακοπούλου. Τὰ τέκνα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αἱ οἰκογένειαι: Ἑλένης Οἰκονομοπούλου, Ἀναστασίου Οἰκονομοπούλου καὶ Ἰωάννου Παπαναστασίου, ἀπευθύνουσι πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, τοὺς συμπολίτας καὶ φίλους των τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας των διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὸ ἀδόκητον καὶ σκληρὸν πένθος των ἐπὶ τῷ τραγικῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς των Κωνσταντίνου Οἰκονομοπούλου ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ.

Διμηνιὸ—Κορινθίας 4 Ἰουνίου 1928

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ Η «ΔΡΑΣΙΣ» ΠΑΝΟΥ Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 4
Κάμνει αὔριον ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του.

ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ
(ΔΙΣΚΙΑ ΧΑΠΙΑ)
Εἰδικὸν γαλλικὸν φάρμακον κατὰ τῆς ΣΥΦΙΛΙΔΟΣ. Ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς φαρμ. ΣΧ. Πανεπιστημίου Παρισίων. Ἀν)ποι υἱοὶ Κ. Φωτιάδη καὶ Σια Πειραιεύς. Ἐπιστημονικαὶ ὁδηγίαι δίδονται δωρεὰν παρὰ τῷ συφιλιδολόγῳ κ. ΦΩΤΙΩ ΜΟΣΧΟΥΛΑ, Σωκράτους 36 Ἀθῆναι. καθὼς καὶ εἰς τὸ Ἰατρεῖον ὁδοῦ Χ. Τρικούπη 14.

Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος—δερματολόγος
Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδ. Συγγροῦ, ὁδὸς Σαριπόλου (πάροδος ὁδοῦ Ἠρακλείου, βορεία πλευρὰ Ἀρχ. Μουσείου. Ὧραι ἐπισκέψεων: 7—10 π.μ., 4 8 1)2—μ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ - ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ"
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 καὶ ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ ΩΡΑ 9 3)4
ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ
Α'. ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΜΑΡΙΚΑ ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΥ-ΦΩΚΑ
ΠΕΤΡΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗΣ
Κα ΠΡΙΜΗΚΗΡΗ, Δες ΒΟΥΤΥΡΑ, ΠΑΓΚΑΛΗ.
Κοι ΜΠΟΝΑΤΗΣ, ΚΟΥΤΑΒΑΣ
Β'. ΚΥΡΙΑΚΗ
ΠΕΤΡΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗΣ
Κα ΠΡΙΜΗΚΗΡΗ, Δες ΝΙΤΣΑ ΡΙΖΟΥ, ΒΟΥΤΥΡΑ, ΠΑΓΚΑΛΗ
Κοι ΜΠΟΝΑΤΗΣ, ΚΟΥΤΑΒΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ BOUTNIKOFF

Τὸ 1ον δόντι!
ὁ Μπεμπὲς θὰ πάρῃ τὸν 1ον χυλὸν

ΦΩΣΦΑΤΙΝΗΣ ΦΑΛΙΕΡ
τοῦ περιφήμου θρεπτικοῦ ἀλεύρου ποὺ συμπληρώνει τὸ καλὸν γάλα καὶ προσφέρει εἰς τὸ παιδί, ὑπὸ τὴν πλέον εὐχάριστον μορφήν, ὅλα τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα καὶ τὰς βιταμίνας τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν τελείαν ἀνάπτυξιν του. — Διευκολύνει τὴν ὀδοντοφυΐαν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀστῶν. — Δίδει τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὑγείαν.
Δὲν ὑπάρχει παρὰ μία μόνον φωσφατίνη
Η ΦΩΣΦΑΤΙΝΗ ΦΑΛΙΕΡ
(Σῆμα κατατεθέν)
Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις
ΦΟΙΝΙΞ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΩΝ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινῆς τῶν Ἀλυτρώτων Ἑλλήνων καὶ Προσφύγων Ἐπιτροπείας συνεκεντρώθησαν προχθὲς εἰς δευτέραν συνεδρίασιν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ κ. Ἀλ. Πετρίδου, οἱ ἐκ Τουρκίας Ἕλληνες λόγιοι. φιλόλογοι καὶ συγγραφεῖς καὶ ἐσυνέχισαν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἔδει νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία διὰ τὴν συγγραφὴν καὶ ἔκδοσιν τῶν τραγικῶν γεγονότων τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ. Κατ' ἀρχὴν ἔκαμε γενικὴν εἰσήγησιν ὁ κ. Ἀλ. Πετρίδης, εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς γνωστόν, ὀφείλεται καὶ ἡ πρωτοβουλία τοῦ μνημείου τοῦ Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου, τονίσας ὅτι οὐδεμία σοβαρὰ συγγραφὴ ἐγένετο μέχρι τοῦδε τῶν συμβάντων τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὅτι διὰ τῆς βαθμιαίας ἐκλείψεως τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων, θὰ ἀπολεσθῇ πᾶν ἴχνος αὐτῶν τόσον χρήσιμον διὰ τὰς μελλούσας γενεάς. Ὁ κ. Πετρίδης εἰσηγήθη κατόπιν τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου γενικωτέρας σκέψεις του, ζητήσας τὴν συμβολὴν τῶν προσκεκλημένων λογίων πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου. Γενομένου κατ' ἀρχὴν καὶ πάλιν δεκτοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Πετρίδου προταθέντος σχεδίου, ἀπεφασίσθη ἡ συγκρότησις εὐρυτέρας συνεδριάσεως καὶ καταρτισμὸς εἰδικῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες ἀναλαμβάνουσαι τὸ ὄντως μνημειῶδες αὐτὸ ἔργον, νὰ φέρωσι τοῦτο εἰς πέρας. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν κατ' ἀρχὴν ὁ καταρτισμὸς τριῶν ἐπιτροπῶν, μιᾶς ἐπὶ τῆς συγγραφῆς, ἑτέρας ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ μέρους καὶ τρίτης ἐποπτευτικῆς, ἵνα καθυπίσθῃ τὴν ὅλην ἐργασίαν, ἥτις καταναλωθησομένη εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῶν ἐν Τουρκίᾳ Μητροπόλεων θὰ γίνῃ συγχρόνως διὰ καταλλήλων προσώπων καὶ θὰ ἐκδοθῇ εἰς ἰδιαίτερα φυλλάδια διὰ νὰ ἀποτελέσωσιν εἰς τὸ τέλος τὸν ὀγκώδη τόμον τῆς καταστροφῆς τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ.

Αἱ διὰ τὸ ὡς ἄνω ἔργον ἀπαιτούμεναι δαπάναι θὰ καλυφθῶσιν (ὅπου ἐλλείπουσιν ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν πωλουμένων τευχῶν) ἀπὸ τὰς συνεισφορὰς τοῦ ταμείου τῶν Κοινοτήτων καὶ τοῦ Κράτους, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ συντρέξῃ τὸ ἔργον. Ἡ κατόπιν μακρᾶς μελέτης ριφθεῖσα αὕτη ἰδέα ἐγένετο μετ' ἐνθουσιασμοῦ δεκτὴ ὑπὸ τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος προθύμως θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἔργον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ διαιωνισθῇ ἡ μνήμη τῶν μαρτυρησάντων ἀδελφῶν μας.

—Προσφυγικαὶ διαμαρτυρίαι

Δι' ὑπομνήματος τῶν ὑποβληθέντος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας οἱ ἐν Τουζλᾳ ἀμπελουργοὶ πρόσφυγες ἐκ Σωζουπόλεως διαμαρτύρονται ὄχι μόνον διὰ τὴν πρωτάκουστον ἐκτίμησιν τῆς περιουσίας των, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν ἔλαβον εἰσέτι τὰς ὁμολογίας των. Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἄνω, οἱ ἄνθρωποι στεροῦνται χρημάτων πρὸς καλλιέργειαν τῶν ἀμπέλων των. Εἶνε δίκαιον ὅπως τοῖς χορηγηθῇ μικρὸν δάνειον πρὸς καλλιέργειαν τῶν ἀμπέλων των, αἵτινες εὑρίσκονται εἰς τὸ πρῶτον αὐτῶν στάδιον.

Η ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ

ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ

Μεταξὺ τῶν δικαιούχων προσφύγων τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου συνεχίζεται ἡ δυσφορία διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς διανομῆς τῶν προσφυγικῶν ὁμολογιῶν. Ἰδίως οἱ δικαιοῦχοι τῶν ἐπαρχιῶν εὑρίσκονται εἰς ἐξεγέρσει, διότι παρὰ τὰς ἐπανειλημμένως δοθείσας ὑποσχέσεις δὲν ἤρχισεν ἐκεῖ οὔτε ἡ πληρωμὴ τῶν μετρητῶν.

Αἱ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις τῶν ἐπαρχιῶν καὶ αὐταὶ τῶν Ἀθηνῶν καθημερινῶς ἀπευθύνονται εἰς τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς διαμαρτυρόμεναι διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον ταύτην καθυστέρησιν.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι ἐὰν ἡ παρέλκυσις τοῦ ζητήματος συνεχισθῇ οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ θὰ ὑποβάλωσι διαμαρτυρίαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει καὶ αἱ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις θὰ συγκαλέσωσι συλλαλητήρια διαμαρτυρίας.

—Ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῆς Ν. Φιλαδελφείας

Πληροφορούμεθα ὅτι ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τῆς ἑταιρείας Πάουερ ἤρχισεν ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Φιλαδελφείας.

Ἡ σχετικὴ ἐργασία πιστεύεται ὅτι θὰ κατορθωθῇ νὰ συντελεσθῇ μέχρι τέλους Ἰουλίου, ὁπότε θὰ ἀρχίσῃ ὁριστικῶς ἡ παροχὴ ρεύματος περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου.

—Διὰ τὰ ἀνταλλάξιμα κτήματα

Παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διεβιβάσθησαν χθὲς νέαι ὁδηγίαι πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, ἐν σχέσει μὲ τὸν τρόπον τῆς ἐξακριβώσεως τῶν Μουσουλμανικῶν κτημάτων. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀνεχώρησεν εἰς Δράμαν ὁ κεντρικὸς ἐπιθεωρητὴς ὑπηρεσιῶν Ἀνταλλαγῆς Μακεδονίας κ. Δ. Βογαζλῆς ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ὀργάνωσιν τῶν νέων συνεργείων ἐρεύνης καὶ καταλήψεως καπνοφυτικῶν καὶ γενικῶς ἀνταλλαξίμων κτημάτων προωρισμένων νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, κατόπιν τῆς τελευταίας συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης.

—Ὁ συνοικισμὸς Τούμπας

Ἐκ Θεσσαλονίκης ἠγγέλθη ὅτι ἐγκριθέντων ἤδη τῶν πρακτικῶν τῆς μειοδοτικῆς δημοπρασίας τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Τούμπας, ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης πρόκειται νὰ ἐνεργήσῃ ταχέως διὰ τὸν ταχύτερον ἠλεκτροφωτισμόν της. Ἐκ παραλλήλου ἐκ μέρους τῶν ἐκεῖ προσφυγικῶν ὀργανώσεων ὑποδεικνύεται ὅτι οἱ ἁρμόδιοι δέον νὰ ἐνεργήσουν συντόνως καὶ διὰ τὴν συγκοινωνίαν, διότι εἶνε ἄδικον ἕνας ὁλόκληρος κόσμος νὰ μὴ ἔχῃ συγκοινωνίαν.

—Αἱ ἐκπρόθεσμοι δηλώσεις

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Παμπροσφυγικὴ Ἕνωσις Δικαιούχων Ἐκπροθέσμων πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς ἡμερῶν ὑπόμνημα εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων ζητοῦσα τὴν ἐπίλυσιν τοῦ σπουδαιοτάτου ζητήματος τῶν ἐκπροθέσμων καὶ ὑποδεικνύουσα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

βαστούπολιν. Εἰς ὅλων τὰς καρδίας ἐπτερύγιζεν ἡ ἐλπίς. Ἔβλεπον ἐγγὺς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ρωσσίας.

Ἔμπλεως χαρᾶς ἔδιδα τὴν διαταγὴν τοῦ ἀπόπλου. Μὲ πόσην εὐδαιμονίαν εἶδα τὸ «Οὔτκα» νὰ ἐξέρχεται τοῦ λιμένος καὶ νὰ διασχίζῃ τὰ γαλάζια νερὰ τῆς θάλασσας!

Ὅλα ἐπήγαιναν θαυμάσια, παρὰ τὴν ἐλαχίστην προπόνησιν τοῦ πληρώματος. Ἐπῆγα εἰς τὴν Γιάλταν διὰ νὰ δείξω τὴν πόλιν εἰς τοὺς νεαροὺς ναύτας μου καὶ διὰ νὰ ἀφυπνίσω μέσα τῶν τὸν πόθον τῶν ταξειδιῶν. Ἡ Γιάλτα, ἡ ὁποία ἔλαβε τὸν καιρὸν νὰ ἐπουλώσῃ τὰ ἐκ τῆς κατοχῆς τῶν μπολσεβίκων τραύματά της, μᾶς ὑπεδέχθη μὲ ἔξαλλον ἐνθουσιασμόν.

Κατόπιν κατευθύνθημεν εἰς τὸν νότιον λιμένα τῆς Σεβαστουπόλεως καὶ τέλος ἐπιστρέψαμεν εἰς τὸ ἀγκυροβολίον μας. Ἐκάμαμεν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ νὰ δώσωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν ναυτικὴν αὐτὴν βάσιν τὴν ζωὴν ποὺ εἶχε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου.

Ὁ καθένας εἰργάζετο προθύμως καὶ ηὕρισκεν εὐχαρίστως τὰς δυνάμεις του. Ὁ στόλος ἤρχισε νὰ ἀναγεννᾶται. Ἀλλ' ἦτο πρόδηλον ὅτι ἐχρειάζετο πολύ, πάρα πολὺ καιρὸς διὰ νὰ κάμωμεν ἐκ νέου τὸν ὡραῖον μας στόλον τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Ἔπρεπε, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτό, νὰ ἀναγεννηθῇ ὁλόκληρος ἡ Ρωσσία. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἴχομεν παρὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα. Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν πόρων, ποὺ διεθέτομεν, ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ. Ὁ στόλος ἐθεωρεῖτο ὡς πολύτιμον στήριγμα, βεβαίως, ἀλλ' ἄνευ χρησιμότητος, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Τὸ φθινόπωρον, τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα εἶχον καταλάβει οἱ ξένοι, μᾶς ἀπεδόθησαν: Τὸ θωρηκτὸν «Βόλια», τὸ ὁποῖον μετωνομάσθη εἰς «Στρατηγὸν Ἀλέξιεφ», τὸ «Ἀλμάζ» καὶ τὰ ἀντιτορπιλλικά.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀκριβῶς, ὁ ἐθελοντικὸς στρατός, ἀφοῦ κατέλαβε τὸ Ὀρέλ, ὑπέστη σφοδροτάτην ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν ἐρυθρῶν καὶ ἠναγκάσθη νὰ συμπτυχθῇ. Τὰ γεγονότα ἤρχισαν ἀπροσδοκήτως νὰ στρέφωνται ἐναντίον μας. Μόνον οἱ σχηματισμοί, οἱ ἀποτελούμενοι ἀπὸ παλαιοὺς ἐθελοντάς, ἔμειναν πιστοί. Τοῦτο ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὴν Οὐκρανίαν ὑπῆρχον πολλοὶ ἀρχηγοὶ ἀνεξαρτήτων σωμάτων, οἱ ὁποῖοι, ἀναλόγως τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν μαχῶν, προσεχώρουν ἐκ τῶν λευκῶν εἰς τοὺς ἐρυθροὺς καὶ τανάπαλιν, ἐπωφελούμενοι καὶ τοῦ παραμικροτέρου ἐπεισοδίου, διὰ νὰ ψαρεύσουν εἰς τὰ θολὰ νερά.

N. MONASTEREV

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Βράγκελ εἰς τὸν ὁρίζοντα. — Αἱ στηριχθεῖσαι ἐπ' αὐτοῦ ἐλπίδες τῶν ἀντεπαναστατῶν.

Κάθε μητέρα γνωρίζει ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Βρέφους της εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ κατὰ τὸ θέρος λόγῳ τῆς τροφῆς του ἥτις ἐνδέχεται νὰ εἶναι οὐχὶ ἁγνὴ ἢ νὰ ἔχῃ μολυνθῇ.

Γνωρίζετε ὅτι τὸ Γλάξο εἶνε ἠγγυημένον, ὅτι εἶναι ἁγνόν, δὲν περιέχει μικρόβια καὶ ὅτι προφυλάσσεται ἐπαρκῶς ἀπὸ τῆς μολύνσεως;

Τὸ Γλάξο εἶνε ἀπολύτως ἀσφαλές.

Προφυλάξατε τὸ Βρέφος σας τρέφοντες αὐτὸ διὰ τῆς ἀσφαλοῦς καὶ ὑγιεινῆς τροφῆς.

Glaxo

Κάμνει Εὔρωστα Βρέφη

Τὸ ΓΛΑΞΟ πωλεῖται εἰς ἀεροστεγῶς κλεισμένα, μὲ διπλᾶ πώματα, κυτία

ΣΤΑΡ -5-

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας» — *J. Kessel*

Νύχτες Πριγκήπων

Ἡ ζωὴ τῶν Ρώσσων ἐμιγκρὲ στὸ Παρίσι

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ Σάββατον, ποὺ χάρις εἰς τὰ χρήματα ποὺ τῆς εἶχε προκαταβάλει ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ «Σαμοβάρ», ἡ Ἑλένη μπόρεσε νὰ πληρώσῃ τὸν λογαριασμὸ τοῦ Φεντόρ, ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς εἶχε πῆ ἀκόμη πειὸ πολύ, κι' ἅμα τέλειωσε τὴ δουλειά του, ἀντὶ νὰ ξανακάτσῃ δίπλα στὸν Βάσσια, πῆγε πρὸς τὸ παράθυρο. Κάποια ἐνδόμυχη φωνὴ τοῦ ἔλεγε πῶς ἐκεῖνο τὸ βράδυ θὰ ξανάβλεπε νὰ βλαστάνῃ τὸ ξερὸ δένδρο καὶ δὲν ἤθελε νὰ χάσῃ τὸ πρῶτο φύλλο ποὺ θὰ ξεφύτρωνε.

Ἐκαθόταν ἐκεῖ, ἀκίνητος, μιὰ ὥρα τώρα, ὅταν κάποιος κτύπησε τὴν θύρα. Ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς ἦταν τόσο βέβαιος πῶς ἦταν ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ ὥστε δὲν ἀπήντησε στὸ κτύπημα κι' οὔτε γύρισε τὸ κεφάλι του ἀκούγοντας ἕνα γυναικεῖο βῆμα νὰ διαβαίνῃ τὸ κατώφλι. Μὰ ἄξαφνα μιὰ κραυγὴ τοῦ Βάσσια τοῦ ξύπνησε τὴν καρδιά. Μιὰ κραυγὴ τρόμου καὶ τρέλλας.

—Μπαμπᾶ... Μπαμπᾶ... φώναξε τ' ἀγόρι. Εἶνε ἐκείνη!

Μὲ κίνημα ζώου ποὺ ὑπερασπίζεται τὰ μικρά του, ἔτρεξε κι' ἐστάθηκε ἀνάμεσα στὸν Βάσσια καὶ στὴν Ἑλένη. Ἐκείνη εἶχε ἀποσθωρήσει εἰς τὴν θύρα, καὶ τεντωμένη, κάτωχρη, κυττοῦσε τοὺς δύο ἄνδρας. Εἶχαν πιαστῆ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἀπὸ τὸ σύμπλεγμα ἐκεῖνο ποὺ ἔτρεμε ἔβγαινε μιὰ τόσο βαθειὰ καὶ ἐχθρικὴ ὀδύνη γιὰ τὴν Ἑλένη, ποὺ δὲν τόλμησε κἂν ἐκείνη ν' ἀντιταχθῇ. Τὰ χείλη της ἀνοιγόκλεισαν, μὰ δὲν μπόρεσαν νὰ βγάλουν μιλιά.

—Νὰ φύγῃ!... Νὰ φύγῃ!... φώναξε ὁ Βάσσιας... Ἦρθε καὶ πάλι γιὰ νὰ μοῦ κάνῃ κακό. Δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα...

—Σώπασε, λαχανιάζοντας. Ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς ἄφησε τὸ χέρι του καὶ πλησίασε τὴν νεαρὰ γυναῖκα.

—Ἀκοῦτε; τῆς εἶπε ὑπόκωφα.

Τὴν ἔσπρωξε στὸν διάδρομο, ἔκλεισε τὴν πόρτα μὲ τὸ κλειδὶ καὶ ξαναγύρισε στὸ παράθυρο.

* * *

Ὅταν ἡ Ἑλένη πέρασε μπρὸς ἀπὸ τὴν μαμζὲλ Μεζυρέ, ἦταν ἔτσι τὸ πρόσωπό της, ποὺ ἡ γεροντοκόρη μουρμούρισε:

—Πάει! Πέθανε κι' αὐτός!... Ὦ! θεέ μου!...

Ἀκούμπησε σὲ ἕνα ἔπιπλο γιὰ νὰ μὴν πέσῃ. Εἶχε πολλὲς φορὲς ἰδῆ νὰ σταματοῦν μπροστὰ στὴν πόρτα της τὰ ἄλογα μὲ τὰ μαῦρα καλύμματα, μὰ ποτὲ γιὰ ἕνα τόσο νεαρὸ φορτίο. Ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ δὲν γελοῦσε παρὰ μερικὲς ὧρες.

* * *

Τὴν ἴδια ἡμέρα ἡ Ἑλένη ἀνήγγειλε στὸν Φεντὸρ ὅτι ἦταν ὅλα πληρωμένα ἕως τὸ τέλος τῆς νοσηλείας του, κι' ὅτι δὲν θὰ τὴν ξαναβλέπε.

—Δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτε, ἀπήντησεν ὁ πρίγκηψ, μὰ νὰ ξέρετε πῶς ὅσο ζῶ τὰ χρήματά μου, ὅταν θὰ ἔχω καὶ τὰ χέρια μου, εἶνε δικά σας.

Δὲν τὸν ἄκουσε κἂν κι' ἔφυγε ἀπὸ τὴν κλινικὴν χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ναταλίαν Μπορίσσοβνα. Ποτέ της δὲν εἶχε νοιώσει τὸν ἑαυτόν της τόσο πένθιμα ἐλεύθερο. Ὁ Φεντὸρ τὴν εἶχε ἀπολυτρώσει ἀπὸ τὸν Βάσσια. Τώρα ὁ Βάσσιας τὴν ἀπολύτρωσε ἀπὸ τὸν Φεντόρ. Κανένας δεσμὸς πειά, καμμιὰ ὑποχρέωσις, ἀπέναντι οὐδενός, οὔτε κἂν τοῦ ἑαυτοῦ της. Ἡ Ἑλένη ἦταν ἕτοιμη πειὰ γιὰ τὸν Τερχάν, γιὰ τὴν Πλὰς-Πιγκάλ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Πιγκάλ

I.

Ὅσοι κατὰ τὸ 1924—1925 ἔσυραν τὴν ἀνίαν των, τὴν κραιπάλην των, τὴν θλῖψιν των ἢ ἁπλῶς τὸ νυχτερινὸν κέφι των κάτω ἀπὸ τὴν τεχνητὴν ἡμέραν τῶν φώτων τῆς Μονμάρτης· ὅσοι ἀγάπησαν τὸ μοναδικὸν τοπεῖον ποὺ σχηματίζουν αἱ ὁδοὶ Πιγκάλ, Φονταὶν καὶ Ντὲ Ντουαί, τοπεῖον ἀποτελούμενον ἀπὸ μεθυσμένους Ἀμερικανούς, νέγρους μὲ σαξόφωνα, Ἀργεντινοὺς τοῦ ταγκό, γυναῖκες μὲ μάτια λαγνά, ἀγαπητικοὺς μὲ σμόκιν, ἀνθοπώλας, σωφὲρ καὶ ζητιάνους, τοπεῖον ποὺ μυρίζει βενζίνα, ἀρώματα φτειασίδια καί, κρυφά, ναρκωτικά, ὅσοι τοὺς ἄρεσε νὰ βλέπουν ἀπὸ τὴν Πλὰς Πιγκάλ, ν' ἀναβοσβύνῃ καὶ νὰ χορεύῃ ὁ καταρράκτης τῶν φωτεινῶν ἐπιγραφῶν, ποὺ προσελκύουν καὶ ἀπογοητεύουν σὰν μιὰ κακὴ χαρά· ὅσοι ἀνακατεύθηκαν στὸν παράξενο κόσμο ποὺ ἀρχίζει νὰ ἐργάζεται ἐκεῖ ὅταν ὅλος ὁ κόσμος πλαγιάζει καὶ πλαγιάζει ὅταν ὅλος ὁ κόσμος σηκώνεται, λαὸς ὑστερικός, διεφθαρμένος καὶ ἀφελής, ὑλικὸν τέρψεως, ἐκεῖνοι θὰ θυμοῦνται τὸν ὑπερβολικὸ ἀριθμὸ τῶν ρωσσικῶν νυκτερινῶν ρεστωρὰν, μαζεμένων σὲ μερικὰ τετραγωνικὰ μέτρα τῆς δηλητηριώδους αὐτῆς ζώνης.

Τὰ μαγαζιὰ αὐτὰ ἐφύτρωναν καὶ ἐπολλαπλασιάζοντο σὰν κακὰ χορτάρια. Ὑπῆρχαν παντὸς μεγέθους καὶ στύλ, ἀπὸ τὶς φάμπρικες ἡδονῆς, μὲ τρία πατώματα, ὥς τὶς μικροσκοπικὲς τρυπίτσες, ποὺ γέμιζαν μὲ ἕξη τραπέζια.

Ἦταν ἄλλα, ποὺ κάτω ἀπὸ ἕνα ὑποκύανον φῶς, σὰν ἐκκλησιᾶς, ἐμεθοῦσαν ἱερατικῶς καὶ σοβαρῶς μέσα σὲ βαρειὰ ἀσημένια ποτήρια, κατασκευασμένα στὸν καιρὸ τῆς Αἰκατερίνης τῆς Μεγάλης, ἄλλα ποὺ ἀντηχοῦσαν διαρκῶς ἀπὸ μουσική, ἀπὸ τραγούδια κι' ἀπὸ ἄγριους χορούς. Ἦταν ἄλλα στρωμένα μὲ Ἀνατολίτικα χαλιὰ ἢ βαμμένα μὲ ζωηρὰ χρώματα κι' ἄλλα πρασινοβαμμένα σὰν φείδια.

Σὲ κάθε βῆμα ἐσκόνταβε κανένας σὲ κοζάκους στημένους σὰν φρουροὺς ἀπ' ἔξω ἀπ' τὴν θύρα τῶν μαγαζιῶν αὐτῶν. Ἄλλοι χορευταὶ ἢ τραγουδισταὶ ἔβγαιναν, στὰ διαλείμματα ἀσκεπεῖς, ἔμπαιναν στὰ μπάρ, στὰ καφενεῖα. Ἄνθρωποι χαλκοπρόσωποι, μὲ βελουδένιες καὶ μεταξωτὲς καζάκες, τοὺς συντρόφευαν. Γυναῖκες μὲ ἄσπρο δέρμα, μὲ μάτια γαλανά, ντυμένες μὲ πολύχρωμα στολίδια, ἐγελοῦσαν ἢ ἔκλαιαν χωρὶς λόγο. Πρίγκηπες ἀπὸ τὶς πειὸ εὐγενεῖς οἰκογένειες ἔπεσαν ἀδελφωμένοι μὲ παληοὺς κλέφτες ἀλόγων.

Ἦταν ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν περάσει ὅλη τὴν ζωή τους γιὰ νὰ κάνουν στοὺς ἄλλους ποὺ πλήρωναν, τὶς νύχτες πειὸ σύντομες, πραγματικὰ ὄργανα τέρψεως, γεννημένα, ὅπως τὰ βιολιὰ ποὺ ἔπαιζαν αὐτοδίδακτοι, γιὰ νὰ τραγουδοῦν καὶ ν' ἀρέσουν. Ἦταν τσιγγάνοι τῶν μεγάλων ρεστωρὰν τῆς Μόσχας, τῶν νησιῶν τῆς Πετρουπόλεως, ποὺ τὸ κῦμα τῆς μεταναστεύσεως εἶχε παρασύρει εἰς τὸ Παρίσι. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν παίξει μπροστὰ στὸν Τσάρο, στοὺς μεγάλους Δοῦκες, στὸν Ρασπούτιν. Εἶχαν πετάξει ὁλόκληρες περιουσίες γιὰ μιὰ δοξαριά τους. Ἂν καὶ κακοπληρώνονταν στὴν Μονμάρτη, ἦταν πάντα εὔθυμοι, φθάνει νὰ εἶχαν δουλειὰ καὶ παράδες γιὰ νὰ φᾶνε καὶ νὰ πιοῦν.

Μὰ ἄλλοι, ποὺ κι' αὐτοὶ κρατοῦσαν θῆκες βιολιοῦ καὶ κιθάρες, καὶ ποὺ φοροῦσαν τὰ ἴδια ροῦχα, ἄφιναν νὰ φαίνεται ποὺ καὶ ποὺ στὸ πρόσωπό τους τὸ ξυρισμένο μιὰ ἀπογοήτευσι τόσο συγκινητική, ὅσο καὶ τὰ θολὰ μάτια τους.

Ἀνακατωμένοι ἔτσι, πεινασμένοι, μετεμφιεσμένοι, συνταγματάρχαι τῆς φρουρᾶς, καθηγηταί, γυναῖκες, εὐγενεῖς, πόρνες, καλλιτέχναι αὐτοσχέδιοι, τσιγγάνοι διάσημοι, ἠρχόντο γιὰ νὰ δώσουν, πότε μὲ τὴν εἰλικρινῆ καὶ βίαια ψυχή τους, πότε μὲ ἕνα καμποτινισμὸ ψεύτικο, εἰς τὰ διψασμένα γιὰ θόρυβο, γιὰ σαμπάνια, γιὰ φῶτα, ζευγάρια, τὴν βάρβαρη πνοή, τὴν ἀπελπισμένη, ἀλλὰ ἐνίοτε ὑπέροχη, ποὺ ἡ ἀχανὴς καὶ ἀσχημάτιστη Ρωσσία ἄφινε στὰ τραγούδια, στοὺς χορούς μὰ καὶ στὴν καρδιὰ τῶν χειροτέρων της παιδιῶν.

Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦσαν μιὰ παράδοξη φυλή, ὅπου καθένας εἶχε μιὰ μυστηριώδη ἢ παθητικὴ ἱστορία, φυλὴ ποὺ ὅλοι ἐγνώριζαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ ἐξηλεύονταν, φυλὴ ἑνωμένη ἀπὸ τοὺς ἰδίους φόβους καὶ τὴν ἴδια δουλειά, ἐξαρτωμένη ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν μπουκαλιῶν τῆς σαμπάνιας ποὺ ξοδευόταν στὰ καταστήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἔφευγε παρὰ τὴν ὥρα ποὺ βλέπει κανεὶς τοὺς καλοκοιμισμένους ἀνθρώπους νὰ πηγαίνουν σὲ δουλειὲς τίμιες.

Καὶ ἡ φυλὴ αὐτή, χωρὶς πατρίδα καὶ χωρὶς πόλι, δὲν γνώριζε παρὰ περίβολο πειὸ στενὸ κι' ἀπὸ ἕνα χωριουδάκι, πειὸ κλεισμένη κι' ἀπὸ μιὰ φυλακή, περιωρισμένο ἀπὸ τμήματα ὁδῶν ποὺ γέμιζαν κάθε βράδυ γιὰ ἕνα ὄργιον φωτισμοῦ, ἀποτελούμενον ἀποκλειστικῶς ἀπὸ νυκτερινὰ ρεστωρὰν καὶ ξενοδοχεῖα προωρισμένα γιὰ τὸν εὔκολον ἔρωτα.

Οἱ Ρῶσσοι τῶν νυκτερινῶν καταστημάτων ἠργάζοντο εἰς τὰ πρῶτα καὶ ἐκοιμῶντο εἰς τὰ δεύτερα, μὴν ἀφίνοντας τὸν ὕπνο παρὰ γιὰ νὰ τραγουδήσουν, νὰ κάνουν τοὺς ἄλλους νὰ πιοῦν καὶ νὰ πιοῦν καὶ οἱ ἴδιοι, καὶ μὴ παύοντες τὸ τραγοῦδι καὶ τὸ ποτὸ παρὰ γιὰ νὰ ξανακοιμηθοῦν. Καὶ τὴν περιωρισμένη ἐκείνη γειτονιά, ποὺ εἶχαν φυτρώσει ἐπίτηδες γι' αὐτοὺς μικροεστιατόρια, ξενοδοχεῖα καὶ κουρεῖα ἀκόμη τοῦ τόπου τους, ὅπου γιὰ ὁλόκληρες ἑβδομάδες δὲν ἐχρειάζοντο οὔτε μιὰ λέξι γαλλική, ὅπου ἔζουσαν τόσον πολὺ δοσμένοι στὴν δουλειά τους, καὶ στὸ κόπο, ποὺ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἤξεραν κἂν πῶς ὑπάρχει ἡ Θριαμβευτικὴ Ἀψὶς καὶ τὸ Δάσος τῆς Βουλώνης, τὴν εἶχαν ὀνομάσει—ἀπὸ τὴν κυριώτερη τῆς πλατεία—«Πιγκάλ».

«Πιγκάλ», γωνία ἀπόμακρη ἀπ' τὸν κόσμο, λιμάνι ἀνήσυχο γιὰ τὰ χαμένα κορμιά, τὶς παραπλανημένες ψυχές, ἄσυλον γεμᾶτο στειρότητα καὶ νεῦρα, ποὺ βοηθοῦσε μονάχα ὅσους δυναμώνει τὸ ἀλκοόλ, ποὺ τσακίζει ἡ κοκαΐνη, ὀπτασία βεβιασμένης τέρψεως ποὺ διαλύουν αἱ πρῶται ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, αὐτὸ ἦταν ἡ παράξενη καὶ ἀπάνθρωπη χώρα ποὺ πήγαινε νὰ βρῇ ἡ Ἑλένη, ἡ προτιμωμένη ἔνοικος τῆς μαμζὲλ Μεζυρέ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ ἀπὸ 2 Μαΐου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματος παρεσχέθη εἰς τοὺς συμφώνως τῷ Νόμῳ 3372 ἀποζημιουμένους Ἕλληνας ὑπηκόους καὶ δικαιούχους τῆς 9ης δηλώσεως τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς πρὸς ἀναθεώρησιν. τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων προσωρινῆς ἐκτιμήσεως διὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκαταλειφθεῖσαν ἀκίνητον περιουσίαν των.

Κατόπιν τούτου προσκαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀναθεώρησιν τῶν ἀνωτέρω προσωρινῶν ἀποφάσεων, ὅπως, τὸ βραδύτερον, μέχρι τῆς 30ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ (Γραφεῖον Νόμου 3372) πλατεῖα Μητροπόλεως τὰς αἰτήσεις αὐτῶν περὶ ἀναθεωρήσεως, ἐπισυνάπτοντες καὶ πᾶν σχετικὸν ἔγγραφον ἐνισχυτικὸν τοῦ ὅτι ἐκ παραδρομῆς ἢ πλάνης ἢ κακῆς ἐκτιμήσεως ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῶν τριμελῶν Ἐπιτροπῶν προσωρινὴ ἀπόφασις εἶνε ἀβάσιμος καὶ ἄδικος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Μαΐου 1928
Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. Μυλωνᾶς

ΠΙΑΝΟ εἰς ἀρίστην κατάστασιν καὶ ἐπιτυχοῦς κατασκευῆς πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Καταστρεπτικὴ χάλαζα εἰς τὴν περιφέρειαν Λαρίσσης

ΑΜΠΕΛΑΚΙΑ (Λαρίσσης). (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις).— Σφοδρὰ θύελλα μετὰ χαλάζης, διαρκέσασα ἐπὶ ἡμίωρον, κατέστρεψε τελείως τὰς σταφιδαμπέλους ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας μας. Οἱ κάτοικοι, εὑρισκόμενοι εἰς πλήρη ἀπόγνωσιν, συνεκρότησαν προχθὲς αὐθόρμητον συλλαλητήριον ζητοῦντες τὴν ἄμεσον ἀρωγὴν τοῦ Κράτους.

Εἶνε τοιαύτη ἡ ἔκτασις τῆς καταστροφῆς, οὕτως ὥστε ἄνευ τῆς ἀμέσου βοηθείας τοῦ Κράτους κινδυνεύομεν νὰ ἀποθάνωμεν τῆς πείνης, δεδομένου ὅτι—πλὴν ἄλλων ἀντιξοοτήτων—εἶνε ἡ δευτέρα καταστροφὴ αὐτὴ ποὺ ἔρχεται νὰ συμπληρώσῃ τὴν κατάστασιν τῆς πλήρους ἐνδείας μας.

Ὑπὸ τῆς ἐκλεγείσης ἐπιτροπῆς ἀπεστάλη εἰς τὸν Νομάρχην Λαρίσσης τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Λαὸς Ἀμπελακίων συνελθὼν κατόπιν κωδωνοκρουσιῶν εἰς πάνδημον συλλαλητήριον μετὰ τὴν καταστρεπτικὴν χάλαζαν, διαρκέσασαν ἐπὶ ἡμίωρον, παρακαλεῖ ἐνεργήσητε παρὰ Κυβερνήσει νὰ φανῇ ἀρωγὸς εἰς λιμώττοντας κατοίκους, ἐπὶ 2 συνεχῆ ἔτη στερουμένης τοῦ μόνου ἐξ ἀμπελοπαραγωγῆς πόρου ζωῆς κατόπιν καὶ τῆς πυρκαϊᾶς καταστροφῆς ἐκ χαλάζης εἰς ἣν ἡ Κυβέρνησις ἔδειξεν ἀδιαφορίαν, ἀπαλλαγὴ πάσης φορολογίας κατὰ τὸ τ. ἔ. καὶ ἐνίσχυσιν οἰκονομικῶς τελούντας ἐν ἀπογνώσει κατοίκους.

Ἡ ἐπιτροπή: Χρόνιας Τσιλίκης, Ἀναστάσιος Δεληντάσχος, Δημ. Μπράχος, Σωκράτης Σολωμός.

Τὸ βούλευμα διὰ τὴν ληστείαν τῆς Πέτρας

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Αἱ ἀπὸ μακροῦ χρόνου διεξαγόμεναι ἀνακρίσεις ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Ἀργυράκη ἐναντίον τῶν συλληφθέντων ὡς συνενόχων τῆς μεγάλης ληστείας τῆς Πέτρας δέκα χωρικῶν, ὡς εἶνε γνωστόν, ἔχυσαν πλῆρες φῶς εἰς τὴν σκοτεινὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία πρὸ διετίας συνετάραξε τὸ πανελλήνιον.

Ἤδη, τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, συνελθὸν ὅπως συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ πορίσματος τῆς ἀπὸ ἡμερῶν περατωθείσης ἀνακρίσεως καὶ ἐπὶ τῆς σχετικῆς προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως, προτείναντος τὴν ἀποφυλάκισιν ἑπτὰ ἐκ τῶν κατηγορουμένων, ἐξέδωκε προσωρινὸν βούλευμα διὰ τοῦ ὁποίου ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς διακοπῆς τῆς προφυλακίσεως δύο μόνον ἐκ τῶν κατηγορουμένων, ἤτοι τοῦ Περ. Μάνθου Μάστορα καὶ τοῦ Ἀλεξ. Κολιοῦ.

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἡ ὑπόθεσις θὰ εἰσαχθῇ, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης σχετικῆς προθεσμίας, εἰς δίκην, ἡ ὁποία—κατόπιν τῶν γνωστῶν ἀποκαλύψεων ἐνίων τῶν κατηγορουμένων—προμηνύεται ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Αἱ τηλεφωνικαὶ συγκοινωνίαι

ΚΑΒΑΛΛΑ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Ἔπειτα ἀπὸ μακροχρονίους ἀγῶνας καὶ κοινὰς προσπαθείας, κατώρθωσαν αἱ μεγαλύτεραι Κοινότητες τοῦ Νομοῦ μας νὰ συνδεθοῦν τηλεφωνικῶς μὲ τὴν Καβάλλαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐμπορικῶν καὶ ἰδιωτικῶν αὐτῶν συμφερόντων. Δυστυχῶς ὅμως καὶ τὸ ἀγαθὸν αὐτὸ κατήντησε δῶρον ἄδωρον διότι ἡ σχετικὴ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται πλημμελέστατα λόγῳ τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν μηχανημάτων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς προσωπικοῦ ἀφ' ἑτέρου.

Ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν, ὅτι εἰς τὸ τηλεφωνικὸν κέντρον Πραβίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξυπηρετοῦνται εἴκοσι περίπου Κοινότητες—διότι καὶ αἱ τηλεφωνικαὶ γραμμαὶ ἐκεῖθεν διέρχονται—ὑπηρετεῖ εἷς καὶ μόνον ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος, φυσικά, ὅσην ἐργατικότητα καὶ ζῆλον καὶ ἂν ἐπιδείξῃ, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, εἰς τὸ ὁποῖον διεβιβάσθησαν ἁρμοδίως σχετικὰ παράπονα τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων, παρακαλεῖται νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ταχυτέραν συμπλήρωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐξυπηρέτησις τοῦ κόσμου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμένα μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Σ. Ἀθανασιάδην, Ἀγρίνιον.—Ἐπιστρέφομεν τὰ ἀποκόμματα τῶν δηλώσεων δεόντως θεωρημένα.

κ. Δ. Κολοκοτρώνην, Μεσολόγγιον.— Τόσον εἰς τὸ σημείωμα ποὺ συνεπληρώσατε ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀποσταλείσας ὑπευθύνους δηλώσεις ἀναγράφετε ὅτι ἡ ἀρχικὴ δήλωσις ἐπεδόθη τὴν 3—1—27 καὶ ἑπομένως, αὕτη εἶνε ἐκπρόθεσμος καὶ δὲν ἐξεδικάσθη. Ἀποστείλατέ μας τὰ γραμματόσημα διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δηλώσεων.

κ. Θ. Κυρετόπουλον, Μεσολόγγιον.— Ἐπιστρέφομεν τὴν ὑπεύθυνον δήλωσίν σας μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι κατεχωρήθητε εἰς τὸ Α' μητρῷον Κερασοῦντος ὑπ' αὔξ. ἀριθμ. 344. Ἡ τελευταία ἐπιστολή σας εἶνε ἀσαφής. Γράψατέ μας εὐκρινῶς τὴν ὑπόθεσιν διὰ νὰ ἐννοήσωμεν περὶ τίνος πρόκειται.

κ. Σ.Τ. Συγγροῦ, ἐνταῦθα.— Ὁ κ. Δ. Κοσμόγλου κατεχωρήθη εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ δι' ἀμφοτέρας τὰς πράξεις.

κ. Δ.Φ.Θρ. Κέρκυραν. — Ἀνταποκρίσεις ἀφορώσας πολιτικὰ ζητήματα δὲν δημοσιεύομεν κατ' ἀρχήν.

Σύνδεσμον Προσφύγων. Ἀμαλιάδα.—Ἀποστείλατέ μας πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον τοὺς κληρονόμους τῶν ἐν λόγῳ πράξεων καθὼς καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου τῆς πληρονομουμένης. Διὰ τὴν ὑπόθεσιν Μαγδ. Παπάζογλου σᾶς παρακαλοῦμεν ν' ἀπευθυνθῆτε καὶ νὰ μᾶς στείλετε σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας.

κ. Ἀργ. Παπάζογλου, Πάτρας.— Τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς τῆς κοινότητός σας θὰ ὁρίσῃ ἡ Τράπεζα, θὰ λάβετε δὲ γνῶσιν διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας» ἐκ τοῦ δημοσιευομένου σχετικοῦ πίνακος.

κ. Ι. Κοττάκην, Ρέθυμνον.— Ἡ δευτεροβάθμιος ἀπόφασίς σας εἶνε αὐξητικὴ καὶ θὰ καταχωρηθῇ προσεχῶς εἰς ἰδιαίτερον μητρῷον, σύμφωνα πρὸς τὸ ληφθὲν γενικὸν μέτρον.

κ. Δ. Κραβόπουλον, Καλάμας.— Ἀποστέλλομεν ἐκδοθέντα χωριστὰ ἀντίγραφα.

κ. Γ. Καράλην, Ἀγρίνιον.— Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικά σας.

ΑΙ ΣΥΓΚΟ[...]

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΓΡΑΜΜΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Τὸ ἀτμόπλοιον «ROMANIA» Πέμπτη 7 τρέχ. 4 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ
ΓΡΑΜΜΗ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ—ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΗΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον «DACIA» Πέμπτην 7ην τρέχ. 1 μ.μ. Κων)πολιν, Κωνστάντζαν.
Γεν. Πράκτορες: W. F. VAN DER ZEE
Ὁδὸς Ρέπουλη, τηλ. 3,36.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον παρὰ τῇ πλατείᾳ Κάνιγγος εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Σολωμοῦ 7.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πλησίον Λεβίδου πολυτελὴς μονοκατοικία ἐκ 12 δωματίων, γκαράζ, κήπου κλπ. π. τ. 2300 παραδοτέα καὶ ἀφορολόγητος. Πληροφορίαι Τμῆμα Ἐπαρχιῶν τῆς «Πρωΐας».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφέρουσαν τιμὴν σαλονάκι διὰ κυρίαν ἀπὸ ξύλον λεμονιᾶς μαρκετερὶ ἐπενδεδυμένον μὲ μπροσὲ φυστικί. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς οἰκίας Κηφισσίας 2.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 1)2 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας ὑπ' ἀρ. 2 οἰκίαν Πεσμαζόγλου πολυτελὲς διαμέρισμα ἐκ 14 δωματίων, καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, ἔχον τὰ προσόψεις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα Στοὰν Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἰσόγειον κατάστημα ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου μεθ' ἑνὸς ὑπερθεν κειμένου δωματίου ἴσης χωρητικότητος ἀντὶ δραχμῶν 4250 κατὰ μῆνα. Παραδίδεται ἀμέσως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (παρὰ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Γκαρὰζ διὰ τρία ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα (ὁμοῦ ἢ χωριστὰ δι' ἓν ἕκαστον) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν ἰσόγειον δωμάτιον διὰ γραφεῖον ἔχον ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δραχμῶν χιλίων διακοσίων (1200).
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλης οἱασδήποτε φύσεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκαβηττοῦ ἐξ ἓξ δωματίων πολυτελῶς ἐπιπλωμένων μετὰ τηλεφώνου, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—11 π.μ. ξενοδοχεῖον «Κάπρις» ὁδὸς Βαλαωρίτου 9, δωμάτιον ἀρ. 20.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δεσποινὶς δακτυλογράφος δι' ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν καθ' ὑπαγόρευσιν. Δύο-τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν ὡρῶν ἐργασίας. Ἀμοιβὴ ἐξαιρετικῶς ἱκανοποιητική. Ἐπίσης ζητεῖται δεσποινὶς ὡς ἀντιγραφεύς, καθαρογράφουσα καὶ ἔχουσα γνώσεις ἰταλικῆς. Ὁδὸς Σταδίου 8, ἀπὸ 12 1)2—1.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημοσίους μειοδοτικοὺς διαγωνισμοὺς ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκαιούντων εἰδῶν καυσίμου ὕλης καὶ εἰδῶν παντοπωλείου λυχνοκαΐας καὶ καθαριότητος εἰς τὰ στρατ. νοσοκομεῖα Ἀθηνῶν ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὰς ἔναντι ἑκάστου σημειουμένας ἡμέρας καὶ ὥρας.

1) Διὰ τὰ ἀναγκαιοῦντα εἴδη καυσίμου ὕλης εἰς τὰ ἐνταῦθα Παθολογικόν, Χειρουργικὸν καὶ Στ' Στρατ. Νοσοκομεῖα τὴν 23 μηνὸς Ἰουνίου 1928 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11ην πρωϊνήν.

2) Διὰ τὰ ἀναγκαιοῦντα εἴδη παντοπωλείου, λυχνοκαΐας καὶ καθαριότητος εἰς τὰ αὐτὰ νοσοκομεῖα τὴν 25ην μηνὸς Ἰουνίου, ἡμέραν Δευτέραν, καὶ ὥραν 11ην πρωϊνήν.

Ὅροι συμφωνιῶν παρὰ τῷ ΙΙΙ Γραφείῳ τῆς καθ' ἡμᾶς Δ)σεως Ὑγειον. Ὑπηρεσίας.

Ἀθῆναι τῇ 24 Μαΐου 1928
Ὁ ὑπουργὸς
Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΑΙΝΙΑΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΔΗΛΩΣΙΣ

Προκειμένου νὰ προμηθευθῶμεν μίαν πετρελαιομηχανὴν (ἀκαθάρτου πετρελαίου) εἴκοσι πέντε ἵππων δυνάμεως καὶ συστήματος Semi Diesel, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ὑποβάλωσιν, εἰς τὸ Τμῆμα Προμηθειῶν τῆς Ε.Α.Π. Κηφισσίας 3 ἐνταῦθα, τὰς προσφορὰς των μετὰ σχετικῶν λεπτομερειῶν διὰ παράδοσιν τοῖς Πειραιᾶ.

Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 8ης Ἰουνίου ἐ. ἔτους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Α.Π.)

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Γαλλικῆς, Ἑλληνικῆς, Litterature Λογιστικῆς, Correspondance, Ἐμπορικαὶ Ἐπιστῆμαι, Γαλλισταὶ καὶ Ἑλληνισταί. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκομένων. Cours diaspora. Groupe de Conversation Diversité de Sujets. Μέθοδος τελεία. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς. Μεταφράσεις παντὸς εἴδους Παιδικὰ τμήματα. [illegible] 87.

ΔΡΟΜΩΝ
ΚΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΔΡ. 380 ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΜΗΝΟΣ „ 200 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΡΙΜΗΝΟΣ „ 100 ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
λόγου αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικι ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
ΜΕ ΜΟΝΟΝ ΔΡ. 25 ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ
ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΥΠΟΥ RENAULT
Βοηθοῦντες συγχρόνως καὶ τοὺς πλημμυροπαθεῖς Μακεδόνας ἀδελφούς μας
Λαχνοὶ πωλοῦνται καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα ἑταιρίας «ΑΘΗΝΑ» 24 ὁδὸς Σταδίου 24

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Οἱ τάφοι τῶν τελευταίων Αὐτοκρατόρων τῆς Κίνας

Παγερὴ αὐγὴ εἰς τὸ Μοῦκδεν.—Ἡ πολύμορφος πόλις.—Ὁ ἀνταγωνισμὸς Κινέζων καὶ Ἰαπώνων.—Μία γαμήλιος κινεζικὴ πομπή.—Οἱ γελαστοὶ τάφοι.—Τὸ «αὐτοκρατορικὸ μονοπάτι».

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἰσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

(Ἡ «Πρωΐα» ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον τὴν δημοσίευσιν τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ «Γύρου τοῦ Κόσμου», τοῦ Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ. Ὁ μεγάλος Ἰσπανὸς συγγραφεύς, εἰς σελίδας ἀφθάστου συναρπαστικότητος καὶ περιγραφικῆς δυνάμεως, συνεχίζει τὴν ἀφήγησιν τοῦ ταξειδίου του ἀνὰ τὰς ἐξωτικὰς χώρας τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, ἀρχίζων σήμερον ἀπὸ τὴν Κίναν, τὴν χώραν τοῦ ἀρχαιοτάτου πολιτισμοῦ καὶ τοῦ χρονίου ἐμφυλίου πολέμου.)

Περίμενα νὰ χαράξῃ ἡ αὐγή, βηματίζων εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου «Γιαμάτω» εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Μοῦκδεν. Κυττάζω μέσα ἀπὸ τὶς τζαμένιες πόρτες ποὺ εἶνε πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀποβάθρας καὶ βλέπω ὁμίλους Κινέζων ποὺ κρατοῦν πακέτα τυλιγμένα σὲ χρωματιστὰ πανιὰ ἢ βαλίτσες, ὅπως οἱ Εὐρωπαῖοι. Ἔχουν κατέβη ἀπὸ τὸ τραῖνον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἔλθει ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς Κίνας, καὶ σπεύδουν πρὸς ἕνα ἄλλο ποὺ θὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὸ Νταιρέν, εἰς τὸ Πὸρτ Ἄρθουρ καὶ εἰς τὰς διαφόρους πόλεις, αἱ ὁποῖαι εἶνε εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ γειτονικοῦ κόλπου τοῦ Λιάο Τούνγκ. Ὕστερα κυττάζω ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, πρὸς τὸ Μοῦκδεν, πόλιν μυστηριώδη γιὰ μένα, τὴν ὁποίαν σκεπάζει ἡ νύκτα καὶ τὸ χιόνι.

Ἡ περιέργεια μὲ κάνει νὰ ἐξέλθω καὶ νὰ περιπλανηθῶ εἰς τὴν ἀχανῆ πλατεῖαν τοῦ σταθμοῦ, εἶνε ὅμως τόσο πολὺ τὸ ψῦχος, ὥστε ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἀναγκάζομαι νὰ ἐπιστρέψω. Εἰς τὴν πλατεῖαν αὐτὴν ὑπάρχουν πολλὰ ἁμάξια μὲ ἄλογα ποὺ περιμένουν ἀναμφιβόλως κάποιο πρωϊνὸ τραῖνο. Οἱ ἁμαξᾶδες παρὰ τοὺς ταρταρικοὺς σκούφους των καὶ τὶς γοῦνες των, ἔχουν καταφύγει εἰς τὰ μικρὰ γειτονικὰ καφενεῖα. Τὰ περίφημα μικρόσωμα νευρώδη ἄλογα τῆς Μαντζουρίας μὲ τὶς μακρυὲς τρίχες διασκεδάζουν λακτίζοντα τὸ χιόνι. Τὰ λακτίσματά των αὐτὰ τραντάζουν τὰ ἁμάξια, τὰ ὁποῖα τρίζουν σὰν παλησιδερικά. Σκυλιὰ τῆς Σιβηρίας γλιστροῦν μέσα ἀπὸ τὰ πόδια των.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐμφανίζεται κάποιος ἁμαξᾶς. Καθὼς βαδίζει σκεπασμένος ὁλόκληρος μέσα στὶς γοῦνες του, μὲ τὶς ἄκρες τοῦ σκούφου του σηκωμένες, ὁμοιάζει μὲ νυκτόβιον κτῆνος, τὸ ὁποῖον πρὸς στιγμὴν εἶχε σηκωθῇ ὄρθιον διὰ νὰ βαδίσῃ.

Αἰσθάνομαι καὶ πάλιν τὴν ἔκπληξιν τὴν ὁποίαν ᾐσθάνθην εἰς τὴν Κορέαν βλέπων τόσα πολλὰ ἄλογα. Φαίνεται ὅτι τὰ μάτια μου ἔχουν συνηθίσει εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν ζώων, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς Ἰαπωνίας, ὅπου κυρίως τὰ χέρια τοῦ ἀνθρώπου κάμνουν τὰ πάντα.

Μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύκτας, ποὺ τελειώνει, ἀρχίζουν νὰ ξεπροβάλλουν αἱ χιονισμέναι στέγαι τῶν οἰκιῶν τοῦ Μοῦκδεν. Ἡ πόλις τοῦ Μοῦκδεν, τὴν ὁποίαν οἱ ἐντόπιοι ὀνομάζουν Φὲνγκ Πέν, ἀρχίζει νὰ διαγράφῃ εἰς τὸ ὠχρὸν ἡμίφως τὴν ἑτερογενῆ καὶ πολύμορφον ὄψιν της. Κοντὰ εἰς τὸν σταθμὸν ὑπάρχουν μοντέρνα σπίτια μὲ πολλὰ πατώματα, κατ' ἀπομίμησιν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Περαιτέρω οἱ δρόμοι εἶνε ὅμοιοι μὲ τοὺς ἰαπωνικοὺς καὶ τοὺς κορεατικούς. Ἔχουν πλάτος σαράντα ἢ πενήντα μέτρων μὲ μικρὰ μονώροφα ξύλινα σπίτια.

Πολλὰ αὐτοκίνητα φθάνουν καὶ οἱ σωφὲρ προσφέρονται νὰ μᾶς ὁδηγήσουν εἰς τὰ μαυσωλεῖα τῶν αὐτοκρατόρων τῆς δυναστείας Μαντσοῦ, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰ κυριώτερα ἀξιοθέατα μέρη τῶν περιχώρων. Ἀναχωροῦμεν μὲ τὰς πρώτας ἀκτῖνας τῆς αὐγῆς καὶ διασχίζομεν διαφόρους δρόμους ἀποκοιμισμένους κάτω ἀπὸ τὸ χιονένιο των σάβανο. Ὅταν ἔχομεν γύρω μας μόνον χωράφια, τὸ ψῦχος, ἡ σιωπὴ καὶ τὸ ὠχρὸ φῶς τῆς χειμωνιάτικης πρωΐας, δίδουν εἰς τὸ ἀχανὲς τοπεῖον ἕνα ὕφος καταθλιπτικῆς μελαγχολίας.

Ἐνθυμούμεθα ὅτι περισσότερον ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριον ἀνθρώπων ἔλαβον ἐδῶ μέρος εἰς τὴν περίφημον μάχην τοῦ Μοῦκδεν, ἡ ὁποία διήρκεσε δύο μῆνας, διεκδικοῦντες τὴν κατοχὴν μιᾶς μονοτόνου χώρας, ποὺ ἐνθυμίζει τὰς ἀρκτικὰς περιοχάς. Ὕστερα ἐνθυμούμεθα ὅτι αὐτὴ ἡ χώρα, ὅπως τόσαι ἄλλαι, ἔχει τὸν χειμῶνα της καὶ τὸ θέρος της. Οἱ ἐξερευνηταὶ τοῦ ποταμοῦ Ἔρωτος, ὁ ὁποῖος περιβρέχει τὴν βόρειον Μαντζουρίαν, διηγοῦνται ὅτι εἰς τὰ κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ δάση, τρέχουν ρυάκια ἀπὸ μέλι. Τόσον πολλὰ εἶνε ἐδῶ τὰ λουλούδια καὶ αἱ μέλισσαι! Εἰς τὴν νότιον Μαντζουρίαν, ὅπου εὑρισκόμεθα, παράγονται ἐν ἀφθονίᾳ παντὸς εἴδους δημητριακά. Ἀλλὰ σήμερον δὲν βλέπομεν παρὰ μόνον μιὰν χιονισμένην κοιλάδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ποῦ καὶ ποῦ ξεπροβάλλουν δέσμαι μαύρων καὶ γυμνωμένων δένδρων.

Τὸ αὐτοκίνητον, καθὼς προχωρεῖ διὰ μέσου τῆς ὁμοιομόρφου κοιλάδος, ὅπου ὁ σωφὲρ πρέπει νὰ μαντεύῃ μὲ τὴν σοφίαν πιλότου ποῦ εἶνε ὁ δρόμος, βυθίζεται εἰς κοιλότητας τὰς ὁποίας κανεὶς δὲν φαντάζεται ἢ γέρνει κατὰ τρόπον ἀνησυχαστικὸν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ὁδοῦ. Ἐνίοτε ἀναπηδᾷ ἐπὶ ἀνεξηγήτων κυματισμῶν τοῦ ἐδάφους. Ἔχομεν εἰσέλθει εἰς κάποιο κινεζικὸν νεκροταφεῖον καὶ περνᾶμε ἐπάνω ἀπὸ τοὺς σωροὺς τῶν συγκεντρωμένων ἐπάνω ἀπὸ τοὺς τάφους χωμάτων.

Ἡ πάλη Κινέζων—Ἰαπώνων

Ἡ πάλη μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων συνταράσσει τὴν χώραν τῶν Μαντσοῦ. Τὸ φαντάζεται κανεὶς βλέπων τὰ ξύλινα σπίτια τὰ ὁποῖα εἶνε συγκεντρωμένα σὰν ἀπομακρυσμέναι συνοικίαι τῆς πόλεως μέσα εἰς αὐτὴν τὴν στερεὰν καὶ λευκὴν θάλασσαν. Εἰς ἄλλα μὲν κυματίζει ἡ ἰαπωνικὴ σημαία καὶ εἰς ἄλλα ἡ πεντάχρωμος σημαία τῆς κινεζικῆς δημοκρατίας. Οἱ ἀληθινοὶ ἰδιοκτῆται τῆς γῆς, οἱ Κινέζοι καὶ οἱ Μαντσοῦ, κοιμῶνται μὲ τὴν σημαίαν κυματίζουσαν ἐπὶ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν των, διὰ νὰ φαίνεται ἀκόμη καὶ τὴν νύκτα εἰς ποίους ἀνήκει τὸ ἔδαφος αὐτό. Οἱ Ἰάπωνες γίνονται συνεχῶς πολυαριθμότεροι εἰς τὸ Μοῦκδεν καὶ ἀρχίζουν νὰ κυριαρχοῦν εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἡ κυβέρνησίς των κατέχει ἤδη, δικαιώματι κατακτητοῦ, τὴν Κορέαν, πέραν τοῦ ποταμοῦ Γιαλοῦ. Ἐκτὸς τούτου, ἐγκατέστησε μὲ τὸ πρόσχημα τῆς φρουρήσεως τῶν σιδηροδρόμων, φρουρὰς εἰς τὸ Μοῦκδεν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἀνηκούσας εἰς τὴν Κίναν. Ἐπιθυμεῖ νὰ προσαρτήσῃ μίαν χώραν τὴν ὁποίαν μόνον κατέχει σήμερον. Οἱ Ἰάπωνες προπαγανδισταὶ ὁμιλοῦν πολὺ συχνὰ διὰ τοὺς 87.000 Ρώσσους καὶ τοὺς 67.000 Ἰάπωνας οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον μαχόμενοι πέριξ τοῦ Μοῦκδεν. Εἰς αὐτὸν τὸν τρομακτικὸν σωρὸν τῶν πτωμάτων βλέπουν ἕνα τίτλον ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ γίνουν ὁριστικῶς κύριοι τοῦ 24 ὥρας ἀπέχοντος ἀπὸ τὸ Πεκῖνον κέντρου τῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν.

Μία εὔθυμος καὶ θορυβώδης μουσικὴ διακόπτει ἐξαφνικὰ τὴν γαλήνην τῆς λευκῆς μονώσεως. Συναντῶμεν ἕνα κινεζικὸν γάμον. Ἡ συνοδεία πηγαίνει πρὸς ἀναζήτησιν τῆς νύμφης, ἡ ὁποία ἔχει ἐξυπνήσει ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα διὰ νὰ στολισθῇ.

Ἐπὶ κεφαλῆς βαδίζει ὁ ὅμιλος τῶν μουσικῶν οἱ ὁποῖοι παίζουν γκάϊδαν καὶ τύμπανον. Φοροῦν κόκκινα ροῦχα μὲ χρυσᾶς ραβδώσεις. Τὰ καπέλλα των ὁμοιάζουν μὲ ὀμβρέλλαν καὶ εἶνε ἀπὸ ἐπάνω βαμμένα κίτρινα. Τριγυρισμένον ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς περνᾶ τὸ φορεῖον μὲ λοφία ἀπὸ πτερὰ εἰς τὰς γωνίας καὶ μὲ ἕνα μεγάλο λουλοῦδι εἰς τὴν κορυφήν.

Μετὰ κουραστικὴν πορείαν πολλῶν χιλιομέτρων ἐφθάσαμεν εἰς τοὺς τάφους τῶν αὐτοκρατόρων Μαντσοῦ.

Ἐδῶ εἶνε θαμμένοι οἱ ἱδρυταὶ τῆς τελευταίας κινεζικῆς δυναστείας ἡ ὁποία ἐξεθρονίσθη. Πρὸ τριῶν αἰώνων οἱ Μαντσοῦ ἦσαν ἕνας λαὸς νομαδικός, ἐλάχιστα πολιτισμένος ἀλλὰ πολυάριθμος. Ἡ κινεζικὴ λέξις «Μάντσοῦ» σημαίνει «χώρα πολυάνθρωπος». Ἱππεῖς καὶ τοξόται οἱ Μαντσοῦ, ἐμάχοντο ἔφιπποι ἢ πεζοὶ μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιδεξιότητα. Ἡ κινεζικὴ αὐτοκρατορία, τὴν ὁποίαν ἡ ἱστορία μᾶς παρουσιάζει τόσον παλαιὰν ὅσον καὶ ὁ κόσμος—πλῆθος δυναστειῶν διεδέχθησαν ἀλλήλας, ὅπως καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον—παρ' ὀλίγον νὰ κατεστρέφετο περὶ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος.

Ὁ τελευταῖος τῶν Μίνγκ, βλέπων νὰ χάνῃ πολλὰς ἐπαρχίας του, ἐχρειάσθη βοηθοὺς διὰ νὰ κτυπήσῃ τοὺς στασιαστάς. Τοιοῦτοι ἐνεφανίσθησαν οἱ Τάτταροι τῆς Μαντζουρίας, διοικούμενοι τότε ἀπὸ τὸν βασιλέα των Σουντιτί. Αὐτός, ἀφοῦ ἀποκατέστησε τὴν τάξιν, ἐξεθρόνισε τὸν αὐτοκράτορα ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε καλέσει, κατέλαβε τὸ Πεκῖνον καὶ τέλος ὁλόκληρον τὴν Κίναν, ἱδρύσας τὴν 22αν δυναστείαν τῶν Τάϊ-Τσίνγκ (τῶν «λίαν καθαρῶν»), ἡ ὁποία ἐβασίλευσε μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Εἰς τὴν πραγματικότητα οἱ τελευταῖοι αὐτοκράτορες δὲν εἶχον τίποτε τὸ κινεζικόν, οὔτε εἰς τὴν καταγωγήν, οὔτε εἰς τὴν φυσικὴν των ἐμφάνισιν. Ἦσαν Τάτταροι τῆς Μαντζουρίας. Ἰδοὺ διατί οἱ Κινέζοι δημοκρατικοὶ ἠδυνήθησαν νὰ δώσουν ἐθνικὸν χαρακτῆρα εἰς τὴν ἐπανάστασίν των. Κατεπολέμουν τοὺς παρεισάκτους αὐτοκράτορας ἐν ὀνόματι τῆς Ἀρχαίας Κίνας.

Ἕνα δάσος ἀφύλλων δένδρων περιβάλλει τὸν κῆπον εἰς τὸν ὁποῖον ὑψοῦνται τὰ ἐπιτάφια μνημεῖα τῶν πρώτων αὐτοκρατόρων τῆς δυναστείας Τάϊ-Τσίνγκ. Καθὼς κατεβαίνομεν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον, τὰ πόδια μας βυθίζονται εἰς τὸ χιόνι.

Ὁ εἰδικὸς διὰ νὰ ὑποδέχεται τοὺς ξένους δὲν ἔχει ἔλθει ἀκόμη καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὸν περιμείνωμεν διότι οἱ φρουροὶ μᾶς ἀπαγορεύουν τὴν εἴσοδον.

Τὸ ψῦχος ποὺ ἰσοπεδώνει

Κοντά μας διακρίνω μίαν ἀθλίαν καλύβην. Ὡς ἐξ ἐνστίκτου πηγαίνω πρὸς αὐτήν. Ἐδῶ διαμένουν οἱ στρατιῶται τῆς φρουρᾶς τῶν μνημείων. Βλέπω εἰς ὕψος πεντήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕνα ξύλινο κρεββάτι. Εἰς τὸ βάθος μερικὰ τοῦβλα σχηματίζουν τὸ τζάκι εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχει περισσότερα στάκτη καὶ ὀλιγώτερα κάρβουνα. Ἅ! τὸ κενό! Πόσον μαλακώνει τοὺς χαρακτῆρας. Ἔχει ἐπάνω εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἰδίαν ἐπίδρασιν ποὺ ἔχει καὶ ἡ πεῖνα. Κάθημαι εὐγνώμων ἐμπρὸς εἰς τὸ τζάκι. Οἱ ἄλλοι ἐπισκέπται καὶ ἐπισκέπτριαι ἐμάντευσαν ποὺ εἶμαι καὶ ἔσπευσαν πρὸς τὴν καλύβην. Μεταξύ μας εἶνε καὶ Ἀμερικανίδες πολυεκατομμυριοῦχοι, ὡραῖαι καὶ μὲ λεπτὰ γοῦστα. Πρέπει νὰ ἰδῇ κανεὶς πόσο χαριτωμένα χαμογελοῦν εἰς τοὺς στρατιώτας διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν εἰσβολήν των. Βάζουν τὰ μικρὰ κομψὰ πόδια των ἐμπρὸς εἰς τὴν πτωχικὴν αὐτὴν φωτιὰ καὶ ὁμιλοῦν μὲ αὐτοὺς τοὺς κιτρίνους γίγαντας ὡσὰν νὰ εἶχε μεσολαβήσει ἰσοπεδωτικὴ ἐπανάστασις, ὡσὰν τὸ χρῆμα νὰ εἶχε χάσῃ τὴν παντοδυναμίαν του καὶ ὡσὰν νὰ ἐθεωροῦντο εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος μόνον οἱ κατέχοντες ψωμὶ καὶ φωτιά!

Ἐπὶ τέλους ἔφθασε τὸ ἀναμενόμενον πρόσωπον. Μποροῦμεν τώρα νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν σκεπασμένην μὲ χιόνι λεωφόρον, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τοὺς τάφους τῶν αὐτοκρατόρων. Οἱ Μαντσοῦ ἀνήγειραν ἐδῶ μαυσωλεῖα ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα οἱ προκάτοχοί των εἶχον ἀνεγείρει κοντὰ εἰς τὸ Πεκῖνον.

Ὅλαι αἱ λεωφόροι τοῦ κοιμητηρίου αὐτοῦ εἶνε στολισμέναι μὲ γιγάντια ἀγάλματα ἀπὸ γρανίτην παριστάνοντα διάφορα ζῷα, καμήλους, ἐλέφαντας, λέοντας. Εἰς τὸ τέλος τῶν ἀγαλμάτων αὐτῶν ὑψοῦνται οἱ ἐπιτάφιοι οἶκοι.

Εἶνε οἰκοδομήματα τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις εἰς ἕνα ἄλλον χῶρον θὰ ἐφαίνετο γελαστή. Θὰ τὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὡς ἀνάκτορα τὰ ὁποῖα ἀνήγειρε κάποιος βασιλεὺς διὰ τὰς ἀπολαύσεις του.

Ἴσως τὸ καλοκαῖρι, ὅταν ἡ σκόνη τὰ σκεπάζῃ αὐτὰ τὰ οἰκοδομήματα, νὰ φαίνωνται ὀλιγώτερον χαρωπά, σήμερον ὅμως τὸ χιόνι τὰ παρουσιάζει πρόσχαρα καὶ ὡσὰν μόλις τώρα νὰ εἶχον οἰκοδομηθῇ.

Διὰ πρώτην φορὰν βλέπω ἀπὸ τὰ σκαλοπάτια τῶν μαυσωλείων αὐτῶν νὰ ξεχωρίζῃ τὸ περίφημο «αὐτοκρατορικὸ μονοπάτι». Ὅλα τὰ κινεζικὰ ἀνάκτορα, ἂν καὶ τὸ ξύλον παίζει πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν κατασκευήν των, ἔχουν βάσεις ἀπὸ μάρμαρα. Τὰ σκαλοπάτια, πλατειὰ καὶ ὑψηλά, εἶνε πάντοτε τὸ μέρος τοῦ οἰκοδομήματος τὸ ὁποῖον ἐκόστισε τὰ περισσότερα. Οἱ γλύπται ἔχουν σκαλίσει διάφορα φανταστικὰ ἑρπετά. Αὐτὰ τὰ σκαλοπάτια χωρίζονται εἰς τὴν μέσην ἀπὸ ἕνα μαρμάρινον ὄγκον. Αὐτὸς εἶνε τὸ λεγόμενον αὐτοκρατορικὸ μονοπάτι. Ὅταν ὁ αὐτοκράτωρ ἤθελε νὰ ἀνεβῇ ποτὲ δὲν ἐπατοῦσεν εἰς τὰ σκαλιά. Αὐτὰ προωρίζοντο διὰ τοὺς ἀκολούθους του οἱ ὁποῖοι ἐπετρέπετο νὰ κινοῦν τὰ πόδια των ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ θνητοί. Ὁ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ ἔπρεπε νὰ ἀναρριχηθῇ, ἐνῷ οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀκολουθίας του ἐβάδιζον ἐπὶ τῶν βαθμίδων τὰς ὁποίας ἀνέβαινον μίαν-μίαν. Ἔχων τοὺς λογίους μανδαρίνους ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς μανδαρίνους ἐξ εὐωνύμων, ὁ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ ἐσκαρφάλωνε σιγὰ-σιγὰ ἐπὶ τοῦ μαρμαρίνου ὄγκου.

Εἰς πολλὰ ἀνάκτορα τοῦ Πεκίνου ὑπάρχουν «αὐτοκρατορικὰ μονοπάτια», τὰ ὁποῖα ἔχουν μῆκος 18 πολλάκις μέτρων καὶ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἕνα μόνον μάρμαρον. Ἐπὶ τοῦ μαρμάρου ἔχει σκαλισθῇ τὸ ἔμβλημα τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Μέσου, δύο δράκοντες. Τὸ κεφάλι τοῦ ἑνὸς εἶνε εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ ἄλλου. Μεταξὺ τῶν λεπίων των ὑπάρχουν βαθεῖαι κοιλότητες. Εἰς αὐτὰ τὰ κοιλώματα ὁ θεῖος μονάρχης, ἀνερχόμενος, βάζει τὰ πόδια του, εἰς τὰ ὁποῖα φορεῖ ἁπλᾶ δερμάτινα σανδάλια.

Ἐπιστρέφομεν εἰς τὸ Μοῦκδεν διὰ νὰ ἴδοῦμε καὶ τὰς παλαιὰς συνοικίας, αἱ ὁποῖαι διατηροῦν ἀκόμη τὰς παλαιὰς ὀχυρώσεις των. Ἐπισκεπτόμεθα καὶ τὸ παλαιὸν ἀνάκτορον τὸ ὁποῖον τώρα ἔχει μεταβληθῇ εἰς μουσεῖον.

Εἰς τὰς ὁδοὺς ἐκπλησσόμεθα ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἐμπορικῶν ἀγγελιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε τοιχοκολλημέναι εἰς τοὺς τοίχους. Εἰς πολλὰς ἀπὸ αὐτὰς ἐμφανίζονται Κινέζοι φοροῦντες εὐρωπαϊκὰ ἐνδύματα.

Ὀλίγον πρὶν ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἀνεχωρήσαμεν διὰ τὸ Πεκῖνον.

V. BLASCO-IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ πρωτεύουσα τοῦ Οὐρανίου Κράτους.

ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΑ, ΑΛΛΟΣ ΗΧΟΣ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΜΕΡΟΣ Α'—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 10ον.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ

Η ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙΣΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ.—Ο ΛΟΡΔΟΣ ΚΙΤΣΕΝΕΡ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ.—Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΝΤΕΝΥ ΚΟΣΕΝ.—ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.—ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΔΕΝ ΗΘΕΛΑΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.—«Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΤΑ ΠΛΕΥΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΝΩΤΑ ΜΑΣ».

ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

16ον

Τὰς διπλωματικὰς ταύτας συνομιλίας ἐπηκολούθησε συμφωνία, κυρωθεῖσα τὴν 9 Δεκεμβρίου, δι' ἧς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑπέσχετο νὰ ἀποσύρῃ τὸν στρατὸν καὶ «νὰ μὴ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν κατασκευὴν ἀμυντικῶν ἔργων ἢ τὴν κατάληψιν ὀχυρῶν σημείων». Ἡ Κυβέρνησις περαιτέρω ἐδήλου ὅτι «ἂν τὰ Συμμαχικὰ στρατεύματα διὰ τῶν κινήσεών των ἤθελον φέρει τὸν πόλεμον ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα θὰ ἀπεσύροντο διὰ νὰ ἀφήσουν τὸ πεδίον ἐλεύθερον εἰς τὰ δύο μέρη ὅπως διακανονίσουν τὴν διαφοράν των.» (2)

Καλὸν εἶνε νὰ ἔχωμεν τὴν τελευταίαν ταύτην παράγραφον ὑπ' ὄψει λόγῳ τῶν ἐπακολουθησάντων γεγονότων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐναντίον τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διατυπωθεῖσαν κατηγορίαν, ὅτι δῆλα δὴ ἐμελέτων κρυφίως νὰ ἐπιπέσουν κατὰ τῶν νώτων τοῦ Συμμαχικοῦ στρατοῦ, ὁ κοινὸς νοῦς ἀναγκάζει τινὰ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν ἰδέαν ὡς ἐντελῶς σόλοικον καὶ ἀντιτιθεμένην εἰς τὴν λογικήν· οὐδὲν ἐκ τῆς ἐπισήμου ἢ ἀνεπισήμου στάσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τοιαύτην ὑπόθεσιν.

Ἀκόμη καὶ ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ παράλογος αὐτὴ εἰκασία εἶχε πράγματι ἐπιβληθῇ εἰς τὴν εὐπιστίαν ὀλίγων ἐξημμένων φαντασιῶν, εἶνε περίεργον τὸ γεγονὸς ὅτι οὐδεὶς ἔλαβε τὸν κόπον νὰ σκεφθῇ ὅτι τέτοιο πρᾶγμα ἦτο ἀδύνατον· θὰ καθίστατο τότε πρόδηλον ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἐκλέξει πολὺ ἀκατάλληλον στιγμὴν διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς φίλους της. Διατί δὲν εἶχε ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γερμανίας, ὅταν ὁ Καῖζερ, κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου, εἶχεν ἐπανειλημμένως προσκαλέσει τὸν Βασιλέα νὰ πράξῃ τοῦτο; Διατί ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχεν ἀντιταχθῇ διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων εἰς τὴν ἀπόβασιν τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην; Καὶ τέλος διατί ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀπόσχει τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τοῦ ἐκστρατευτικοῦ ἐν Μακεδονίᾳ σώματος, ὅταν μὲ 150.000 καὶ πλέον ἄνδρας καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Βουλγάρων θὰ εἶχεν ἐντελῶς εἰς τὴν διάθεσίν της τὰ Συμμαχικὰ στρατεύματα; Διατί ἡ Ἑλλὰς νὰ σκεφθῇ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Συμμάχων, ὅταν εὑρίσκετο ἐν μεγίστῃ ἀδυναμίᾳ καὶ ὁσημέραι καθίστατο πλέον ἀδύνατος;

Μία μόνον ἀπάντησις ὑπάρχει εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα: ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε ἔτρεφε προδοτικὰς διαθέσεις ἔναντι τῆς Ἀντάντ, οὔτε καθ' ὃν χρόνον ἡ τοιαύτη πολιτικὴ ἦτο δυνατή, οὔτε ὅταν ἡ τοιαύτη ἐνέργεια κατέστη δι' αὐτὴν ὑλικῶς ἀδύνατος.

Κατὰ πόσον αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἀντάντ ἐπίστευον σοβαρῶς εἰς τὴν φήμην, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐξαπάτησιν τῶν πληροφορητῶν των, τὴν εὐπιστίαν τῶν ὁποίων εἶχε παρασύρει, εἶνε βεβαίως ἀμφισβητήσιμον· ἀλλὰ παραμένει τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνήργησαν ὡσὰν νὰ ἐπίστευον καὶ τοῦτο εἶνε τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὸν μελετητὴν τῆς ἱστορίας.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΚΙΤΣΕΝΕΡ ΚΑΙ Ο κ. ΝΤΕΝΥ ΚΟΣΕΝ

Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἄφιξις τοῦ λόρδου Κίτσενερ καὶ τοῦ κ. Ντενὺ Κοσὲν συνέπεσε πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα γεγονότα. Ἀμφότεροι ἔσχον μακρὰς συνομιλίας μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἐπείσθησαν περὶ τῆς εἰλικρινείας των. Ἀμφότεροι ἐβεβαίωσαν τὸν Βασιλέα ὅτι ἐβασίζοντο εἰς τὸν λόγον του καὶ ἐπληροφόρησαν τὰς οἰκείας Κυβερνήσεις των ὅτι ἡ στρατιὰ τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊγ οὐδόλως εἶχε νὰ φοβηθῇ Ἑλληνικὴν ἐπίθεσιν. Ὁ κ. Ντενὺ Κοσὲν δὲν ἐδίστασε νὰ καταστήσῃ τὰς ἐντυπώσεις του γνωστὰς εἰς τὸ κοινὸν διὰ συνεντεύξεως δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ «Νταίηλυ Μαίηλ», (3) ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐδήλου ὅτι αἱ ὑπόνοιαι κατὰ τοῦ Βασιλέως μόνην πηγὴν εἶχον τὸ κομματικὸν μῖσος. Ὁ «Χρόνος» ἔγραφεν (4), ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶχε δηλώσει τόσον εἰς τὸν κ. Ντενὺ Κοσέν, ὅσον καὶ εἰς τὸν λόρδον Κίτσενερ, ὅτι τὰ Γαλλικὰ καὶ Βρεττανικὰ στρατεύματα οὐδόλως εἶχον νὰ φοβηθοῦν Ἑλληνικὴν ἐχθρότητα. «Οὐδὲν παρέχει εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα—ἔλεγεν ἡ ἐφημερὶς—νὰ ἀμφιβάλωμεν περὶ τοῦ λόγου ἑνὸς Ἡγεμόνος, ὅστις, πρὸ ὀλίγων μηνῶν προσέφερεν εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν τοῦ στρατοῦ του ἐναντίον τῆς Τουρκίας καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὰς προειδοποιήσεις θὰ ἤρκει νὰ δώσωμεν προσοχὴν διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ταπεινωτικὴν ἀπάτην Φερδινάνδου τοῦ Κοβούργου. Ὁ κ. Σκουλούδης ἐπεβεβαίωσε τὰς βασιλικὰς βεβαιώσεις. «Εἰς τὴν Ἑλλάδα—ἐτόνισεν—οὐδέποτε θὰ ἐγερθῇ οὐδὲ δάκτυλος ἐναντίον τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων.» Ὁ κ. Ράλλης, ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ πρώην πρωθυπουργός, ἐξεφράσθη ἔτι ἐντονώτερον ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου: «Εἶνε παραφροσύνη—ἀνεφώνησεν—εἶνε ἀνοησία νὰ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ γιὰ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα.»

Ὁ λόρδος Κίτσενερ ἔσχεν ἐπίσης παρατεταμένας συνομιλίας μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου καὶ ἄλλων στρατιωτικῶν ἐμπειρογνωμόνων καὶ ὡμίλησεν ἐπαινετικώτατα πρὸς τὸν Βασιλέα περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν ἀξιωματικῶν τούτων. Ὁ σὲρ Τζὼρτζ Ἄρθουρ (5) ἀφηγεῖται ὅτι εἰς τὸν λόρδον Κίτσενερ ἔκαμεν ἐντύπωσιν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου διὰ τὴν Βρεττανικὴν σφαῖραν ἐν Ἀνατολῇ καὶ ὅτι οὗτος ἐξεπλάγη ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ εἰς αὐτὸν σχεδίου ἐνεργείας «ἀκριβῶς ὁμοίου πρὸς τὸ ἀναπτυχθὲν διὰ τῶν τηλεγραφημάτων του καὶ τοῦ ὁποίου τὰ συμπεράσματα ἐβασίζοντο ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐπιχειρημάτων σχεδὸν αὐτολεξεί. Οὗτοι μετ' ἐμφάσεως ἐτόνισαν ὅτι οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἄλλος τρόπος πρὸς πρόληψιν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ Γερμανικοῦ σχεδίου.»

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ ἄφιξις τοῦ λόρδου Κίτσενερ εἰς Ἀθήνας ἐχαιρετίσθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐλπίδων ὑπὸ ὅλων ὅσοι ἐδυσφόρουν πικρῶς διὰ τὰς συνεχεῖς διπλωματικὰς παρεξηγήσεις καὶ ἐθρήνουν διὰ τὴν ὀδυνηρὰν ἀπογοήτευσιν καὶ δυσαρέσκειαν τὴν ὁποίαν ἐδημιούργουν. Ὁ Βασιλεύς, ὅστις εἶχε πάρει κατάκαρδα τὰς ἀβασίμους κατηγορίας εἰς βάρος τῆς τιμῆς καὶ τῆς καλῆς πίστεώς του, ἐχάρη ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι θὰ εἶχεν εἰλικρινῆ συνομιλίαν μ' ἕναν συστρατιώτην, ὁ ὁποῖος ἦτο γνωστὸς ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ὡς μέγας στρατηγὸς καὶ ἔντιμος ἄνθρωπος. Εἴδομεν τὸν ἀδελφόν μας τὴν ἑπομένην τῆς συνομιλίας του μὲ τὸν λόρδον Κίτσενερ· ἐφαίνετο κατευχαριστημένος.

—Ἦτο εὐχάριστον νὰ συνομιλῇ κανεὶς μαζί του—εἶπε—καὶ νὰ ἔχῃ τὸ εὐχάριστον συναίσθημα ὅτι εἰς τὰ λόγια του θὰ ἐδίδετο ἡ πραγματική των ἔννοια καὶ δὲν θὰ διεστρέφοντο, οὔτε θὰ παρεξηγοῦντο ταῦτα, ὅπως συμβαίνει τόσον συχνὰ ὅταν συνομιλῶ μὲ διπλωμάτας. Τὸ πρῶτον-πρῶτον πρᾶγμα ποὺ τὸν ἠρώτησα ἦτο ἂν πραγματικῶς ἐπίστευεν ὅτι ἤμουν ἱκανὸς νὰ κτυπήσω τὸν στρατὸν τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊγ ἐκ τῶν νώτων· ἐγέλασεν ἀνοιχτόκαρδα καὶ εἶπεν ὅτι οὐδέποτε εἶχε πιστεύσει τέτοιες ἀνοησίες, εἰς τὰς ὁποίας ἠδύναντο νὰ δώσουν πίστιν μόνον νευρικοὶ ἀνταποκριταὶ ἐφημερίδων, οἵτινες προσπαθοῦν νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀδράνειαν τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος. Δὲν ἐφαίνετο ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Θεσσαλονίκης, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ συνέχισίς της καὶ ἡ Ἀγγλία εἶχε συμφωνήσει νὰ συμπράξῃ ἐνεργότερον, ἦλθε διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν εἰς τὰ Δαρδανέλλια καὶ τὴν Θεσσαλονίκην. Τὸν ἠρώτησα ποίαν γνώμην εἶχε περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως καὶ ἂν δὲν συνεφώνει μετ' ἐμοῦ ὅτι ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἦτο εἰς τὸ ἔπακρον ἀκροσφαλής, ἐφ' ὅσον ἓν σχεδὸν ἑκατομμύριον Γερμανῶν ἀνέμενον νὰ ἐπιπέσουν ἐναντίον μας, ἂν κατηρχόμεθα εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον των. Μοῦ εἶπεν ὅτι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἡ Ἀγγλία θὰ εἶχε τέσσερα περίπου ἑκατομμύρια ἀνδρῶν νὰ ἀντιτάξῃ κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ ὅτι οὐδεμία ἦτο δυνατὴ ἀμφιβολία, ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἐξήρχετο νικήτρια· εἰς τοῦτο ἀπήντησα: «Πολὺ καλά, ἀλλὰ μέσα σ' ἕνα χρόνον ἡ χώρα αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ σβύσῃ ἀπὸ τὸν Χάρτην τῆς Εὐρώπης.» Ὁ λόρδος Κίτσενερ συνεφώνησε καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι, ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις, ἡ οὐδετερότης ἦτο ἡ προσφορωτέρα διὰ τὰ συμφέροντά μας στάσις, ἐν ᾧ τὰ συμφέροντα τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἤθελον καλῶς ἐξυπηρετηθῇ διὰ τῆς συνεχίσεως τῆς εὐμενοῦς οὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος.

»Ὡμιλήσαμεν κατόπιν περὶ τῶν Δαρδανελλίων καὶ ἀπὸ τὰ λόγια του ἐκατάλαβα ὅτι κατέκρινε ζωηρῶς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ ὅλη ἐπιχείρησις εἶχε χαντακωθῇ. Ἔφερα τὴν ὁμιλίαν εἰς τὸ προταθὲν σχέδιον ἐνεργείας μας καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον καὶ ἐγὼ τὸ εἴχομεν συλλάβει· ἤξευρε, φυσικά, ὅλα τὰ σχετικὰ καὶ παρεδέχθη ὅτι θὰ ἦτο ὁ μόνος τρόπος ἐπιτυχοῦς τερματισμοῦ τῆς ἐκστρατείας. Παρεδέχθη ὅτι ἡ Βουλγαρία ὑπῆρξε τὸ κύριον πρόσκομμα καὶ ὅτι ὑπῆρξεν ἀτυχὲς σφάλμα ἡ ὑπαγωγὴ τῶν στρατηγικῶν ἀναγκῶν εἰς τὰς «μεταβαλλομένας διαθέσεις τῶν διπλωματῶν».

ΔΕΝ ΗΘΕΛΑΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ

Ὑπολείπεται νὰ ἀναφέρωμεν ἓν περίεργον γεγονὸς ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα συμβάντα καὶ τὸ ὁποῖον φαίνεται ἐρχόμενον εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὴν εἰκασίαν ὅτι οἱ ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀντάντ πραγματικῶς ἔδιδον πίστιν εἰς τὴν φήμην ὅτι αἱ Συμμαχικαὶ δυνάμεις εἶχον νὰ φοβηθοῦν τίποτε ἀπὸ τὴν δολιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν συνομιλίας μεταξὺ τοῦ λόρδου Κίτσενερ καὶ τοῦ κ. Σκουλούδη, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βρεττανοῦ πρεσβευτοῦ, ὁ πρωθυπουργὸς ἠρώτησεν ἂν δὲν θὰ ἦτο προτιμοτέρα ἡ ἀποστράτευσις διὰ νὰ ἐκλείψῃ πᾶν αἴσθημα δυσπιστίας ὅπερ ἠδύνατο εἰς τὸ μέλλον νὰ δημιουργηθῇ ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ὁ λόρδος Κίτσενερ ἀπήντησεν ὅτι: «ὅσον ἀφορᾷ μερικήν τινα ἀποστράτευσιν, ἐναπέκειτο εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀποφασίσῃ συμφώνως πρὸς τὰ συμφέροντά της· ἀλλ' ὅτι δὲν ἐθεώρει φρόνιμον τὴν γενικὴν ἀποστράτευσιν.»

Μίαν ἡμέραν εἰς τὴν Λουκέρνην, μερικὰ ἔτη βραδύτερον, ἠρώτησα τὸν Βασιλέα ἂν εἶχέ ποτε ὁμιλήσει πρός τινα ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἄρσεως τῶν ἀμφιβολιῶν, αἵτινες ὑπῆρχον περὶ τῆς καλῆς του πίστεως. Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις τοῦ ἀδελφοῦ μου:

—Ναί, ὡμίλησα πρὸς τὸν σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ. Τοῦ εἶπα ὅτι κατηγοροῦμην ὡς καταπολεμήσας πᾶσαν ἐπιθυμίαν τοῦ λαοῦ νὰ συμμετάσχῃ τοῦ πολέμου, καθὼς καὶ ὅτι ἡ ἀδράνεια τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊγ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὠφείλετο εἰς τὴν δοξασίαν ὅτι ἐγὼ ἐπροτιθέμην νὰ τοῦ ἐπιτεθῶ ἐκ τῶν νώτων. Ἠρώτησα τὸν σὲρ Φράνσις ἂν ἐπίστευε τὰς τερατώδεις αὐτὰς κατηγορίας. Ἀπήντησεν ὅτι οὐδεμίαν τῶν φημῶν τούτων ἐπίστευε, καθόσον ἐγνώριζεν ὅτι ὁ ἄλλος δὲν εἶχε διόλου ἐπιθυμίαν νὰ πολεμήσῃ, καί, ὡς πρὸς τὴν δευτέραν, πῶς ἐγνώριζεν ὅτι ἤμην ἀνίκανος νὰ υἱοθετήσω οἱανδήποτε πρόθεσιν ὅπως πλήξω τὸν Συμμαχικὸν στρατὸν ἐκ τῶν νώτων. Ἐν τούτοις, παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας ἑνὸς ἐκ τῶν πρεσβευτῶν τῆς Ἀντάντ, αἱ φῆμαι ἐξηκολούθησαν νὰ τίθενται εἰς κυκλοφορίαν, ἐγὼ δὲ ἀπεκλήθην προδότης καὶ κακοῦργος.

Μίαν ἄλλην ἡμέραν ὁ πρωθυπουργός, ἐξοργισθεὶς ὑπὸ κάποιας νέας ἐπιδείξεως δυσπιστίας, εἶπεν εἰς τὸν Γάλλον πρεσβευτὴν ὅτι ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ ἡσυχάσουν οἱ Σύμμαχοι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κακοπιστίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἦτο νὰ διαταχθῇ γενικὴ ἀποστράτευσις. Ὁ κ. Γκυγεμὲν ἀπήντησεν: «Ἅ, ὄχι! Εἶμαι κατηγορηματικῶς ἐναντίον τῆς ἀποστρατεύσεως.»

Καὶ ὁ κ. Γκυγεμέν, ὡς φαίνεται, δὲν ἐπίστευεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἦτο ἱκανὸς νὰ διαπράξῃ δολιότητα.

—Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς—εἶπεν ὁ σὲρ Τόμας Κάννιγκαιημ, Βρεττανὸς στρατιωτικὸς ἀκόλουθος, πρὸς τὸν στρατηγὸν Μοσχόπουλον, στρατιωτικὸν διοικητὴν Θεσσαλονίκης,—«σώζει καὶ ἀσφαλίζει τὰ πλευρὰ καὶ τὰ νῶτα τῶν Συμμάχων.»

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Αἱ ἐπικείμεναι γενικαὶ ἐκλογαὶ ἀπησχόλουν μεγάλως τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τότε, μετὰ σοβαρᾶς δὲ προσοχῆς ἐμελετᾶτο ἡ σκέψις τῆς διενεργείας μερικῆς τοὐλάχιστον ἀποστρατεύσεως, ἵνα δυνηθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀζημίως περισσότεροι ψηφοφόροι νὰ προσέλθουν εἰς τὰς κάλπας. Ἀλλὰ ὁ φόβος ὅτι θὰ ἔμεναν τὰ σύνορα ἀνοικτὰ εἰς ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν τῶν Βουλγάρων, καθὼς καὶ αἱ ἀντιρρήσεις τῶν Συμμάχων, αἱ ὑπαγορευόμεναι ὑπὸ λόγων ἀσφαλείας τῶν ἰδίων αὐτῶν δυνάμεων, ὑπεχρέωσαν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ μεταβάλῃ σχέδιον.

Παρὰ τὰς διαλαλουμένας ἀνησυχίας τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊγ, αἱ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἐθεωροῦντο εἰσέτι ὡς παράγων ἱκανὸς νὰ παράσχῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας. Ἴσως ἐπίσης ἡ διπλωματία τῆς Ἀντάντ νὰ ὑπέκρυπτε τὴν ὑστεροβουλίαν ὅτι θὰ ἦτο εὐκολώτερον καὶ ἐπωφελέστερον νὰ ἐξαναγκάσῃ μίαν ἐπιστρατευμένην Ἑλλάδα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον παρὰ μίαν ἀποστρατευμένην.

Αἱ ἐκλογαὶ διενηργήθησαν τὴν 19ην Δεκεμβρίου 1915, δεδομένου δὲ ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κ. Βενιζέλου εἶχον ἀποφασίσει νὰ μποϋκοτάρουν τὰς κάλπας, ἡ ἐξελθοῦσα ἐκ τῶν ἐκλογῶν Βουλὴ ἐστερεῖτο ἀντιπολιτεύσεως.

Ἀλλὰ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἦτο ἀντισυνταγματικὴ καὶ ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἦσαν ἁπλῆ φάρσα, ἀντελέχθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀφ' οὗ κατὰ τὰς πρώτας ἀναπληρωματικὰς ἐκλογάς, περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου τοῦ 1916, αὐτὸς καὶ δύο ἐκ τῶν φίλων του ἐξελέγησαν, ἀποδεχθέντες τοιουτοτρόπως ἕδρας εἰς Κοινοβούλιον, τὸ ὁποῖον εἶχον ρητῶς χαρακτηρίσει ὡς ἀντισυνταγματικόν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ Ἀθῆναι κέντρον πολιτικῶν μηχανορραφιῶν, κατασκοπείας καὶ ἀντικατασκοπείας. — Αἱ ξέναι προπαγάνδαι.— Τὰ ὅπλα τοῦ βαρώνου Σέγκ. — Ἡ δρᾶσις τῆς γαλλοβρεττανικῆς ἀστυνομίας.— Ποῖοι τὴν ἀπήρτιζον. — Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ναυτικοῦ ἀκολούθου. — Κλεφτοπόλεμος, ἐπιτάξεις, συλλήψεις, βόμβαι.— Ἡ ἀπόπειρα κατὰ τῆς γαλλικῆς πρεσβείας καὶ ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Τατοΐου.

---

(2) Λευκὴ Βίβλος.
(3) 29 Νοεμβρίου 1915.
(4) 25 Νοεμβρίου 1915.
(5) Βίος τοῦ λόρδου Κίτσενερ. Τόμ. 3ος, σελ. 202.

ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ
ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ
Ἀκυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων τῆς Ν. Ἰωνίας, προκηρύσσεται νέα ἐπαναληπτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν Κυριακὴν 10 Ἰουνίου 1928 καὶ ὥραν 12—1 μ.μ., διεξαχθησομένη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐκκλησίας καὶ συμφώνως μὲ τοὺς νόμους περὶ δημοσίων ἔργων.
Οἱ ὅροι τῆς μειοδοσίας εὑρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς Ἁγίων Ἀναργύρων, ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Οὐδεὶς θὰ εἶνε δεκτὸς εἰς τὸν διαγωνισμόν, γενόμενον δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, ἂν μὴ προσαγάγῃ διὰ τὴν ἐκ 40000 δραχ. ἐγγύησιν γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.
Ἐν Ν. Ἰωνίᾳ τῇ 31 Μαΐου 1928
Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

ΟΡΧΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
Ὁ Ὄρχος Αὐτοκινήτων Ἀθηνῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 20ὴν Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1928 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ. θέλει ἐνεργηθῇ δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὄρχου Ἀθηνῶν διὰ τὴν προμήθειαν δρυκτελαίου καὶ λίπους συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀρ. 33519)18)4)28 διαταγῆς ὑπουργείου Στρατιωτικῶν. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὄρχου καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 10—11 π.μ.
Ὁ διοικητὴς τοῦ Ὄρχου
Γ. ΦΡΑΓΚΑΚΟΣ
Ἀντ/ρχης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΚΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑΝ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ.—ΟΠΟΥ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΔΥΟ ΡΩΣΣΙΚΑ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΑ.—Η ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΙΣ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ.—ΤΟ ΜΕΣΟΥΡΑΝΗΜΑ ΚΑΙ Η ΔΥΣΙΣ ΤΟΥ ΝΤΕΝΙΚΙΝ.

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟΥ ΠΛΩΤΑΡΧΟΥ κ. Ν. ΜΟΝΑΣΤΕΡΕΦ

Καίτοι οἱ Γερμανοὶ ἐτήρουν ἄκραν μυστικότητα, ἐν τούτοις ἦτο πρόδηλον ὅτι κάτι συνέβαινεν. Ἠρχίσαμεν νὰ βλέπωμεν πάλιν σκηνάς, εἰς τὴν θέαν τῶν ὁποίων μᾶς εἶχον ἤδη συνειθίσει οἱ ἐρυθροί. Οἱ Γερμανοὶ ναῦται στρατιῶται, μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὑποδείγματα πειθαρχίας, παρέλυσαν· διήρχοντο τὰς ὁδοὺς μὲ παρημελημένην στολήν, διοργανοῦντες συναθροίσεις καὶ ταραχώδεις σκηνάς. Τόπος τῆς συγκεντρώσεώς των ἦτο τὸ ναυτικὸν διοικητήριον, τὸ ὁποῖον κατεῖχον οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικοί. Ἤρκει νὰ προσέξωμεν τοῦτο καὶ μόνον διὰ νὰ ἐννοήσωμεν ποία ἦτο ἡ κατάστασις.

Ἡ ἀποχώρησις τῶν Γερμανῶν

Ἦτο φανερὸν ὅτι ἡ Γερμανία εὑρίσκετο ἐν ἐπαναστάσει καὶ ὅτι εἶχε χάσει τὸν πόλεμον. Δὲν ἠμπορῶ νὰ εἴπω ὅτι ᾐσθάνθημεν χαρὰν διὰ τοῦτο, ἀλλ' εἰς τῆς ψυχῆς μας τὸ βάθος ἐβλέπομεν εὐχαρίστως τὰς ἀτυχίας τῶν ἐχθρῶν μας.

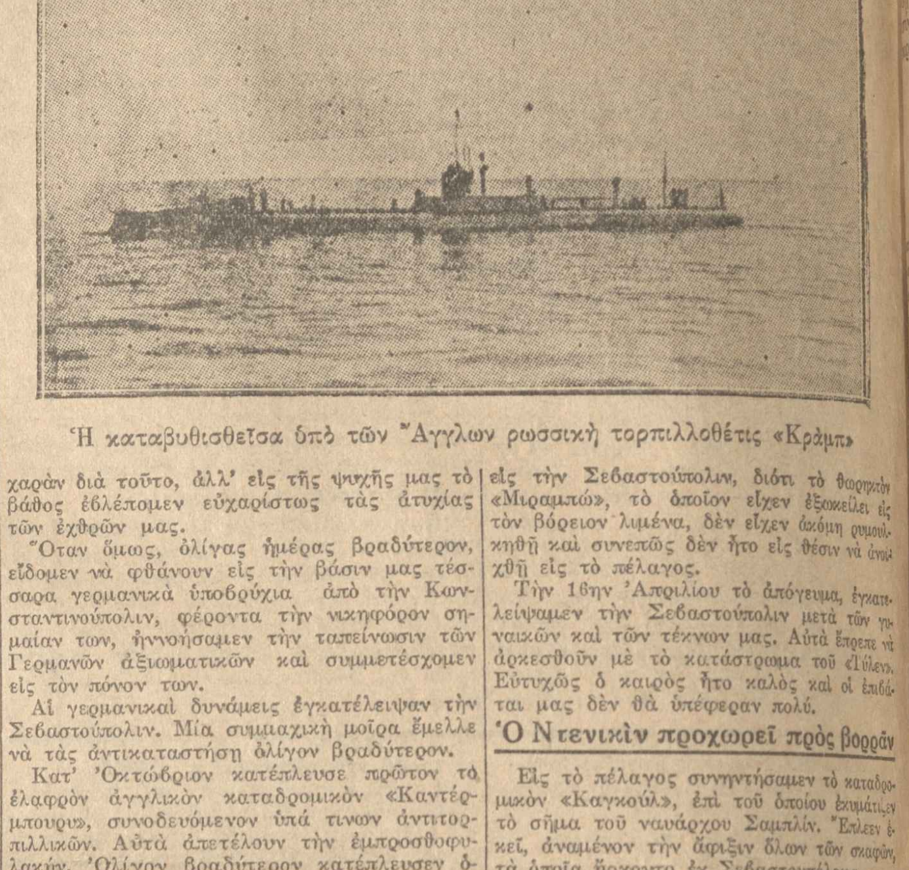

Ἡ καταβυθισθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ρωσσικὴ τορπιλλοθέτις «Κράμπ»

Ὅταν ὅμως, ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον, εἴδομεν νὰ φθάνουν εἰς τὴν βάσιν μας τέσσαρα γερμανικὰ ὑποβρύχια ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, φέροντα τὴν νικηφόρον σημαίαν των, ἠννοήσαμεν τὴν ταπείνωσιν τῶν Γερμανῶν ἀξιωματικῶν καὶ συμμετέσχομεν εἰς τὸν πόνον των.

Αἱ γερμανικαὶ δυνάμεις ἐγκατέλειψαν τὴν Σεβαστούπολιν. Μία συμμαχικὴ μοῖρα ἔμελλε νὰ τὰς ἀντικαταστήσῃ ὀλίγον βραδύτερον.

Κατ' Ὀκτώβριον κατέπλευσε πρῶτον τὸ ἐλαφρὸν ἀγγλικὸν καταδρομικὸν «Καντέρμπουρυ», συνοδευόμενον ὑπό τινων ἀντιτορπιλλικῶν. Αὐτὰ ἀπετέλουν τὴν ἐμπροσθοφυλακήν. Ὀλίγον βραδύτερον κατέπλευσεν ὁλόκληρος ὁ συμμαχικὸς στόλος. Ὁ πληθυσμὸς τὸν ἀνέμενε μετ' ἀνυπομονησίας, σὰν οὐράνιον μάννα. Ἤλπιζον ὅτι θὰ τὸν ἐβοήθει εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς του καὶ ὅτι θὰ τὸν συνεπάθουν. Ἐφαντάζετο ὅτι οἱ σύμμαχοι θὰ ἀνελογίζοντο τὸ χυθὲν ἀπὸ κοινοῦ αἷμα, τὴν θυσίαν ἑκατομμυρίων στρατιωτῶν πρὸς χάριν τῆς κοινῆς ὑποθέσεως. Ὁ ἀφελὴς πληθυσμὸς ἠπατᾶτο. Οἱ σύμμαχοι, μόλις ἔφθασαν, κατέλαβον τὰ πλοῖα μας καὶ ἐξεδίωξαν τοὺς Ρώσσους ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπαυσαν νὰ ἀγωνίζωνται ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεώς των. Ἀκόμη καὶ οἱ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, δὲν ἐπροξένησαν παρὰ μόνον κακὸν εἰς τοὺς συμμάχους, κατέλαβον δύο ἀντιτορπιλλικά. Διὰ ποῖον λόγον ὑπελογίζοντο καὶ αὐτοὶ μεταξὺ τῶν νικητῶν;

Οἱ σύμμαχοι ὑποπτεύονται τοὺς Ρώσσους ἀξιωματικοὺς

Ἐκ τοῦ ρωσσικοῦ στόλου μόνον τὰ ὑποβρύχια ἀφέθησαν εἰς ἡμᾶς. Εἴχομεν ἐκδηλώσει τόσον φανερὰ τὴν πρόθεσιν νὰ τὰ καταβυθίσωμεν ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ ἐζήτουν, ὥστε οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γάλλοι ἐπροτίμησαν νὰ μᾶς ἀφήσουν ἥσυχους. Οἱ Ἄγγλοι, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, τὰς ὁποίας εἶχον λάβει ἄνωθεν, περιωρίσθησαν εἰς τὸ νὰ καταστρέψουν μερικὰς μονάδας ἄνευ σπουδαιότητος.

Ὅταν οἱ Γάλλοι ἐπεχείρησαν νὰ καταλάβουν τὸ «Τύλεν», τόσην συνήντησαν ἀντίστασιν καὶ ἐχθρότητα ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτηθοῦν.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι πάντα ταῦτα ὑπῆρξαν ἔργον τοῦ διοικητοῦ μας Πογορέτσκυ, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε, λόγῳ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἐπιμονῆς του, νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς Ἀγγλογάλλους. Ἀλλὰ διετελοῦμεν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν των, καὶ ἐὰν ποτὲ ἐπεχειροῦμεν νὰ ἀνοιχθῶμεν εἰς τὸ πέλαγος πρὸς ἄσκησιν, ἠκολουθούμεθα πάντοτε ὑπὸ ἑνὸς Ἄγγλου ἀξιωματικοῦ. Οἱ σύμμαχοι ἐφοβοῦντο, προφανῶς, μήπως ἐπιχειρήσωμεν τίποτε ἐναντίον τῆς μοίρας των. Ἡμεῖς ἐν τούτοις ἕνα μόνον ἐπεδιώκαμεν: νὰ σώσωμεν τὰ πλοῖα μας ἀπὸ τοὺς μπολσεβίκους καὶ τοὺς Γερμανούς.

Ὁ χρόνος παρήρχετο, ὁ ἐθελοντικὸς στρατὸς κατέλαβε τὴν Νοβορωσσίσκην καὶ τὸ «Τύλεν» ἀνεχώρησε διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντά του.

Ἡ ἄνοιξις τοῦ 1919 ἔφθασεν. Οἱ μπολσεβίκοι, οἱ ὁποῖοι κατέλαβον τὴν Οὐκρανίαν μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων, προήλαυνον ἤδη πρὸς τὴν Κριμαίαν. Οἱ σύμμαχοι, φοβούμενοι προφανῶς τὴν ἄφιξιν τῶν μπολσεβίκων, ἀπεφάσισαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Σεβαστούπολιν.

Ἐναντίον τῶν προελαυνόντων Μπολσεβίκων

Πρὸ τῆς ἐπαπειλούσης ἐπιδρομῆς τῶν μπολσεβίκων, μία μικρὰ δύναμις Ρώσσων νασιοναλιστῶν κατέλαβεν ἐπικαίρους τινὰς θέσεις εἰς τὸν ἰσθμὸν Περεκόπ. Ὑπεστηρίζετο ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὑπὸ ρυμουλκῶν καὶ ἄλλων πλοίων ὡπλισμένων διὰ τηλεβόλων. Κατὰ μῆνα Μάρτιον, τὸ «Τύλεν» ἐστάλη εἰς τὴν Ἀζοφικήν, διὰ νὰ βοηθήσῃ μίαν φάλαγγα πεζικοῦ ἡ ὁποία εὑρίσκετο εἰς τὴν χερσόνησον Ἀραμπάτσκυ.

Ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσωμεν μέσα εἰς τοὺς πάγους. Τὸ γαλλικὸν ἀντιτορπιλλικὸν «Ντεορτέ», τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἀζοφικήν, μᾶς ἐβοήθησε σημαντικῶς εἰς τὸ ἔργον μας, διὰ τῆς συνεχοῦς βολῆς τοῦ πυροβολικοῦ του ἐναντίον τῶν μπολσεβίκων.

Κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἐγένετο πρόδηλον ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκκενώσωμεν τὴν Σεβαστούπολιν. Δὲν διεθέτομεν τὰ μέσα ὅπως ὑπερασπίσωμεν τὴν Κριμαίαν. Ἡ φάλαγξ τοῦ πεζικοῦ, ἡ ὁποία εὑρίσκετο εἰς τὸ Ἀραμπάτσκυ, προσβληθεῖσα ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων, ὑπεχώρησε μετασχηματισθεῖσα εἰς τὸ Κὲρτς. Τὸ «Τύλεν» ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Σεβαστούπολιν. Ὁ ναύαρχος Σαμπλὶν ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν ὅλων τῶν σκαφῶν, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο ἐκεῖ: τοῦ καταδρομικοῦ «Καγκούλ», τῆς κανονιοφόρου «Κουμπάνετς», τοῦ ὑποβρυχίου «Τύλεν» καὶ τινων ἄλλων βοηθητικῶν.

Ὁ ναύαρχος Σαμπλὶν ἔλαβε περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἀπριλίου τὴν διαταγὴν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Σεβαστούπολιν, ἡ ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων κατάληψις τῆς ὁποίας ἐθεωρεῖτο βεβαία καὶ ἀνεμένετο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Μερικὰ τορπιλλοβόλα καὶ τὰ ὑποβρύχια «Οὔτκα» καὶ «Μπουρεβέστνικ» κατώρθωσαν [illegible] νὰ ἀποπλεύσουν, ρυμουλκηθέντα ὑπὸ μεταγωγικῶν.

Ὅλα τὰ μεγάλα σκάφη, τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μετακινηθοῦν καὶ νὰ ἀποπλεύσουν διὰ τῶν ἰδίων των μηχανῶν, ἐγκατελείφθησαν εἰς τὴν Σεβαστούπολιν, ἀφοῦ προηγουμένως ἠχρηστεύθησαν αἱ μηχαναί των. Τὰ ἐγκαταλειφθέντα ἐκεῖ ὑποβρύχια «Κίτ», «Ναρβάλ», «Κασαλότ», «Ὀρλάν», «Κράμπ» καὶ «A.G. 21», καθὼς καὶ ἄλλα τέσσαρα μικρὰ βοηθητικά, κατεβυθίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων. Ὅλα τὰ τηλεβόλα τῶν ὀχυρῶν ἠχρηστεύθησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων. Μόνον οἱ Γάλλοι παρέμειναν ἐπ' ὀλίγας ἀκόμη ἡμέρας εἰς τὴν Σεβαστούπολιν, διότι τὸ θωρηκτὸν «Μιραμπῶ», τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξοκείλει εἰς τὸν βόρειον λιμένα, δὲν εἶχεν ἀκόμη ρυμουλκηθῇ καὶ συνεπῶς δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀνοιχθῇ εἰς τὸ πέλαγος.

Τὴν 16ην Ἀπριλίου τὸ ἀπόγευμα, ἐγκατελείψαμεν τὴν Σεβαστούπολιν μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων μας. Αὐτὰ ἔπρεπε νὰ ἀρκεσθοῦν μὲ τὸ κατάστρωμα τοῦ «Τύλεν». Εὐτυχῶς ὁ καιρὸς ἦτο καλὸς καὶ οἱ ἐπιβάται μας δὲν θὰ ὑπέφεραν πολύ.

Ὁ Ντενικὶν προχωρεῖ πρὸς βορρᾶν

Εἰς τὸ πέλαγος συνηντήσαμεν τὸ καταδρομικὸν «Καγκούλ», ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκυμάτιζεν τὸ σῆμα τοῦ ναυάρχου Σαμπλίν. Ἔπλεεν ἐκεῖ, ἀναμένον τὴν ἄφιξιν ὅλων τῶν σκαφῶν, τὰ ὁποῖα ἤρχοντο ἐκ Σεβαστουπόλεως.

Οἱ δρόμοι τῆς Νοβορωσσίσκης ἦσαν πλημμυρισμένοι ἀπὸ πρόσφυγας καταφθάνοντας ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Κριμαίας. Ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος ἔμενεν ἄνευ στέγης. Τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά μας κατωρθώσαμεν νὰ ἐγκαταστήσωμεν ὅπως-ὅπως ἐντὸς τῶν ὑποβρυχίων «Οὔτκα» καὶ «Μπουρεβέστνικ», ἀναμένοντες τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μας ἐκ Σεβαστουπόλεως, ἡ Νοβορωσσίσκη εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ἐθελοντικοῦ στρατοῦ, νικήσαντος τοὺς ἐρυθροὺς καὶ προελαύνοντος ἤδη πρὸς βορρᾶν. Τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον καὶ ἡ κυβέρνησις εὑρίσκοντο εἰς τὸ Αἰκατερινοδάρ, ὅπου καὶ ὁ στρατηγὸς Ντενικίν, γενικὸς ἀρχηγὸς τῶν λευκῶν στρατευμάτων. Χάρις εἰς τὰς ἐπιτυχίας τοῦ ἐθελοντικοῦ στρατοῦ, ἡ κατάστασις ἐβελτιοῦτο καὶ ἠρχίσαμεν νὰ βλέπωμεν τὸ μέλλον μὲ κάποιαν ἐμπιστοσύνην.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὅλα τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἔμεναν εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν, ἤρχισαν νὰ προπαρασκευάζωνται πυρετωδῶς καὶ νὰ προπονοῦν τὰ πληρώματά των. Ὅλα τὰ πληρώματα ἀπετελοῦντο ἀπὸ νεαροὺς σπουδαστὰς καὶ Κοζάκους καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἔπρεπε νὰ καταβάλουν ὑπερανθρώπους προσπαθείας διὰ νὰ τὰ καταστήσουν χρήσιμα καὶ κατάλληλα διὰ μάχιμον ὑπηρεσίαν. Ἐχρειάζετο καιρὸς καὶ πολλὴ ἐνεργητικότης ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν διὰ νὰ καταρτισθοῦν οἱ νεαροὶ ἐθελονταὶ τοῦ στόλου καὶ νὰ συνειθίσουν τὰς μηχανὰς καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν μοτὲρ τῶν πλοίων. Ἀλλ' ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπὶς εἶνε ἰσχυρὰ τονωτικὰ καὶ ἡ ἐργασία ἐπροχώρει μὲ μεγάλα βήματα. Ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων τρία ὑποβρύχια τοῦ στολίσκου ἦσαν καθ' ὅλα ἕτοιμα: τὸ «Οὔτκα», τὸ «Μπουρεβέστνικ» καὶ τὸ «Τύλεν».

Ἀνέλαβα τὴν διοίκησιν τοῦ «Οὔτκα». Προσεπάθησα μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου νὰ βάλω τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των. Εἰς τὴν προσπάθειάν μου αὐτὴν εἶχα εἰλικρινεῖς συνεπικούρους ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς μου. Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ «Οὔτκα» ἠδύνατο νὰ ἀνοιχθῇ εἰς τὸ πέλαγος.

Ὑπῆρχον, φυσικά, πολλὰ ἀκόμα πρὸς συμπλήρωσιν, πρὸ παντὸς ἔπρεπε νὰ ἐξοικειωθοῦν τὰ πληρώματα. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἐχρειάζετο καιρὸς καὶ συνεχεῖς ἔξοδοι.

Οἱ Ἄγγλοι καὶ τὰ πετρέλαια τοῦ Καυκάσου

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ γενικὴ κατάστασις διεγράφετο ὡς ἑξῆς: Ὁ ἐθελοντικὸς στρατός, μετὰ τῶν Κοζάκων τοῦ Ντὸν καὶ τοῦ Κουμπάν, εἶχε καταλάβει τὸ βόρειον μέρος τοῦ Καυκάσου καὶ προήλαυνε πρὸς τὴν νότιον Ρωσσίαν. Αἱ καταφυγοῦσαι εἰς τὸ Κὲρτς δυνάμεις, ἀνασυνταχθεῖσαι, ἐπροχώρουν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Κριμαίας, ἀπωθοῦσαι τοὺς ἐρυθρούς. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης οἱ Ἄγγλοι ὑπεστήριζον καὶ ἀνεφοδίαζαν τὸν ἐθελοντικὸν στρατὸν καὶ ἐπροστάτευον διὰ τοῦ πυρὸς τῶν τηλεβόλων των τὰ τμήματα τοῦ στρατοῦ, τὰ ὁποῖα ἕδρευον εἰς τὰ παράλια.

Φυσικά, ἡ ὑποστήριξίς των δὲν ἦτο ξένη πρὸς τὸ συμφέρον των. Οἱ Ἄγγλοι εἶχον μεγάλην ἀνάγκην πετρελαίου, τὸ ὁποῖον εὕρισκον ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὸν Καύκασον.

Ἡ Γεωργία, κειμένη εἰς τὰ νῶτα τοῦ ἐθελοντικοῦ στρατοῦ, ἐκηρύχθη αὐτόνομος κυβέρνησις, προδίδουσα τὴν ἀρχήν μας, ἡ ὁποία ἦτο: ἡ Ρωσσία εἶνε ἀδιαίρετος.

Ἡ τάσις των αὐτὴ ἐνισχύθη καὶ ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀπηλλάσσοντο τελείως τοῦ ἐθελοντικοῦ στρατοῦ καὶ ἠδύναντο νὰ λαμβάνουν ἀνεξελέγκτως ὅσον πετρέλαιον ἤθελον. Καὶ ἔτσι, παρὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἀρχηγῶν του, ἡ ἠθικὴ δύναμις τοῦ ἐθελοντικοῦ στρατοῦ ἤρχισε νὰ θραύεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Ἡ διοίκησις τοῦ λευκοῦ αὐτοῦ στρατοῦ ἔβλεπε καλῶς τὰ πράγματα. Ἀλλ' ἄνευ βοηθείας καὶ ἐνισχύσεως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ ὑπερανθρώπους διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ σώσῃ τὴν κατάστασιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ γεγονότα ἐτραβοῦσαν τὸν δρόμον των. Κατὰ Ἰούνιον, ἡ Σεβαστούπολις καὶ ὁλόκληρος ἡ Κριμαία κατελήφθη ὑπὸ τῶν λευκῶν στρατευμάτων καὶ ἐντὸς ὀλίγου ὁλόκληρος ἡ Οὐκρανία. Τὰ πολεμικὰ σκάφη ἠδυνήθησαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Σε-

---

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΠΡΑΒΟ ΚΡΑΤΟΣ!

Κύριε Διευθυντά,

Πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους εἶχε προκηρυχθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς διαγωνισμὸς Ἐνωμοταρχῶν πρὸς πλήρωσιν 104 χηρευουσῶν θέσεων ἀνθυπασπιστῶν. Ἔκτοτε ἐνηργήθησαν δύο διαγωνισμοί, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων ἀκυρώθησαν μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ὡρισμένοι ὑποψήφιοι κατώρθωσαν νὰ πληροφορηθοῦν ἐκ τῶν προτέρων τὰ θέματα τῶν ἐξετάσεων!

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ πρόφασις τὴν ὁποίαν προβάλλει τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς διὰ νὰ διαιωνίζῃ ἕνα τόσον σοβαρὸν ζήτημα, ἀποτελεῖ μομφὴν κατ' αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπηρεσίας, διὰ λόγους οἰκονομίας, ἐκ τῆς διὰ τρίτην φορὰν ἐπαναλήψεως τοῦ διαγωνισμοῦ ὑπεχρεώθη τὸ κράτος νὰ πληρώσῃ ὑπὲρ τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας δραχμὰς ὁδοιπορικὰ τῶν ὑποψηφίων.

Μολαταῦτα, οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐνωμοτάρχαι ἤλπισαν ὅτι ἐπὶ τέλους τὰ δεινά των ἐτερματίσθησαν, ἀφοῦ οἱ πίνακες τῶν προακτέων ἐκυρώθησαν κατὰ τὸν τρίτον διαγωνισμόν, ἀνέμενον δὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διατάγματος τῶν προαγωγῶν.

Ἀλλὰ ταχέως ἀντελήφθησαν ὅτι αἱ ἐλπίδες των διεψεύσθησαν ἐκ νέου. Ὅταν μία ὑπόθεσις ἀρχίσῃ ἄσχημα, ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ λάβῃ καλὸν τέλος; Καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν τὸ Ἀρχηγεῖον εὗρεν ἄλλο ζήτημα: Δὲν εἶχον, λέγει, καταχωρηθῆ εἰς τὰ μητρῷα τῶν ὑποψηφίων αἱ ποιναί εἰς τὸ βιβλίον μητρῴων, ὡς μόλις τώρα ἀνεκαλύφθη καὶ ὡς ἐκ τούτου.... ἀκυροῦνται ἐκ νέου αἱ προαγωγαὶ καὶ...ἔχει ὁ Θεός!

Ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ μὴν παραφρονήσῃ ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν διὰ τὸ διοικητικὸν σύστημα ποῦ ἀκολουθεῖ τὸ λαμπρὸν αὐτὸ κράτος;

Χανιὰ τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1928
Τακτικὸς ἀναγνώστης

ΟΙ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΙ

Κύριε Διευθυντὰ

Ἔτυχε νὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ ἕνας ἀκούσιος θεατὴς τῆς σκηνῆς τῆς καταδιώξεως καὶ συλλήψεως τοῦ διασήμου διαρρήκτου—ὅπως ἔμαθα σήμερα ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας—ὑπὸ ἑνὸς χωροφύλακος πυροβολοῦντος ἐν μέσῳ πλήθους θαμώνων τοῦ μικροῦ κήπου τοῦ Μουσείου. Μὲ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παιδιά μου ἐζητούσαμεν ὀλίγην ἀνάπαυσιν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅταν ἐξετυλίχθη ἡ τρομακτικὴ σκηνή. Μᾶς κατέλαβε πανικός. Ἡ γυναῖκά μου ἀλλόφρων περισυνέλεγε τὰ τρία παιδιά μας καὶ ἐγὼ ἔσπευδα εἰς βοήθειάν της. Σὲ λίγο εἴδαμε τὸ ἀποτέλεσμα: Ἕνα χωροφύλακα μὲ τὸ περίστροφον ἀκόμη εἰς τὴν δεξιὰν κρατοῦντα διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀπὸ τὸ πέτο τοῦ σακκακιοῦ ἕνα κύριον—διαρρήκτην ὅπως ἐμάθαμε. Ἀλλά, σᾶς παρακαλῶ, ἐμεῖς γιατί νὰ ὑποστοῦμε ὅλην αὐτὴν τὴν ταλαιπωρίαν; Ἐρωτῶ διότι, μπορεῖ νὰ ἔχω λάθος, νομίζω ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τοῦ περιστρόφου προκαταβολικῶς δὲν δικαιολογεῖται. Ἐὰν ὁ διαρρήκτης προέβαλεν ἀντίστασιν, καλῶς θὰ εἶχε κάμει χρησιμοποιῶν τὸ περίστροφόν του ὁ χωροφύλαξ. Ἀλλὰ ὁ καταδιωκόμενος ἐφρόντιζε μόνον νὰ ἀναπτύξῃ ὅλην τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν του καὶ μὲ αὐτὴν ἐζήτει νὰ σωθῇ. Δὲν ἦτο ὅμως δυνατὸν νὰ σωθῇ ποτὲ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου διότι κάποιος ἄλλος θὰ τὸν συνελάμβανε, ἐὰν ὁ χωροφύλαξ ὡς δρομεὺς ὑστεροῦσε. Καὶ ὅταν σκέπτωμαι αὐτό, ὁ χωροφύλαξ μοῦ κάμνει τὴν ἐντύπωσιν τῶν σκυλιῶν ποὺ γαυγίζουν ἀπὸ φόβον. Καὶ ὅπως τέτοια σκυλιὰ δὲν βάζει κανεὶς φύλακα στὸ σπίτι του, ἔτσι καὶ ἡ χωροφυλακὴ—τὰ ἄλλα τὰ ἐννοεῖτε.... Μὲ συγχωρεῖτε καὶ διὰ τὴν ἐνόχλησιν καὶ διὰ τὴν γνώμην μου.

Ὁ Παρατυχὼν

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἀτυχὴς συμπολίτης, ἐρχόμενος εἰς τὴν πόλιν μας ἐκ γειτονικοῦ χωρίου μὲ τὸ κάρρον του πλῆρες φορτίου, ἐνέπεσεν εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς λάκκους ποὺ συνήντησεν εἰς τὸν μαρτυρικὸν δρόμον του καὶ ἀνετράπη μετὰ τοῦ κάρρου του διασκορπισθέντος τοῦ φορτίου.

Μετὰ πολλὰς ὥρας ἀκάρπων προσπαθειῶν ὁ ἀτυχὴς βιοπαλαιστὴς ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σπασμένο κάρρο καὶ παραλαβὼν τὸν πληγωμένον ἵππον ἡτοιμάσθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἴδια ἀπηλπισμένος ἀπὸ τὸ πάθημά του. Κατεχόμενος ἀπὸ τὴν ὀδύνην τῆς ἀπωλείας τῆς μόνης περιουσίας του καὶ μὴ δυνάμενος κατ' ἄλλον τρόπον νὰ ξεσπάσῃ, ὕψωσε τὰς χεῖράς του πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος καὶ μὲ ἀνοικτὰς τὰς παλάμας ἔδωσε τὴν σφραγῖδα διὰ τὸ ἔργον τῶν ἁρμοδίων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ λαοῦ.

Εἶχε τάχα ἄδικον ὁ ἀτυχὴς αὐτὸς βιοπαλαιστής;

Σταυρούπολις, τῇ 1)6)1928
Κ. Μ.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Κύριε Διευθυντὰ

Καταχωρήσατε εἰς τὸ ἔγκριτον ὑμῶν φύλλον τὰ κάτωθι:

Πρὸς τὸν Λαὸν

Οἱ ὀλιγάριθμοι στρατιωτικοὶ παράγοντες νοσταλγοῦντες τὰ παλαιὰ κλέη ἤρξαντο κινούμενοι πάλιν πρὸς κατάληψιν τῆς ἀρχῆς.

Ὀφείλομεν νὰ δηλώσωμεν αὐτοῖς ὅτι ὄχι μόνον δὲν θὰ ἀκολουθήσωμεν αὐτοὺς εἰς ἓν τοιοῦτον ἐθνοκτόνον διάβημα, ὄχι μόνον δὲν θὰ μείνωμεν ἀμέτοχοι, ἀλλὰ θὰ μᾶς εὕρουν ἀντιμετώπους καὶ σκληροὺς τιμωρούς.

Ἐὰν φρονοῦν οἱ κύριοι αὐτοὶ ὅτι ἐπ' ἄπειρον δύνανται διὰ κινημάτων νὰ συνταράσσουν καὶ νὰ καταστρέφουν τὸ Ἔθνος, μὲ τὰς μωρὰς των φιλοδοξίας, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι εἶνε ἠπατημένοι.

Ἐμεῖς εὑρισκόμεθα μακρὰν τῶν οἰκογενειῶν μας, πληρώνοντες φόρους, κοπιάζοντες νυχθημερόν, ἵνα δυνηθῶμεν καὶ συντηρήσωμεν τὰς οἰκογενείας μας καὶ νὰ ἴδωμεν ἀνατελλούσας καλυτέρας ἡμέρας, καὶ εὐτυχοῦσαν τὴν πατρίδα μας.

Ἐὰν οἱ κύριοι ἐξέλαβον τὰ κινήματα διὰ βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα (ὡς μέχρι σήμερον) σφάλλονται. Ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετοῦν ἐκτελοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν των, ὡς ὡρκίσθησαν, ἂς τραποῦν εἰς ἄλλα ἔργα.

Ἐμεῖς θὰ εἴμεθα πάντοτε εἰς τὸ πλευρὸν τῶν ἑκάστοτε νομίμων κυβερνήσεων, ἓν μόνον ἐπιδιώκοντες: τὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας.

Κύριοι ἐθνοκτόνοι κινηματίαι, σᾶς τὸ προλέγομεν μὴν τολμήσητε νὰ κινηθῆτε, διότι θὰ μᾶς εὕρητε αὐστηροὺς τιμωροὺς καὶ εἰς οὐδὲν θὰ σᾶς ὠφελήσῃ ἡ μεταμέλεια διότι θὰ εἶνε πλέον ἀργά.

Ἐσεῖς φιλοδοξεῖτε νὰ γραφῇ τὸ ὄνομά σας ὡς καταστροφεῖς τοῦ Ἔθνους, ἐμεῖς πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον μας φιλοδοξοῦμεν νὰ σώσωμεν τὴν πατρίδα μας.

Μὴν ἐπιχειρήσητε διὰ τῶν μυσαρῶν ὀργάνων σας νὰ μᾶς νουθετήσητε διότι ματαιοπονεῖτε, μὴν ἐπιδοθῆτε εἰς θεωρίας. Ἡ ἀπόφασίς μας εἶνε ἀμετάκλητος καὶ ἡ τιμωρία σας αὐστηροτάτη. Ὑπακούομεν καὶ πειθαρχοῦμεν μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος μας.

Οἱ στρατιῶται
τοῦ 1ου Πεζικοῦ Συντάγματος

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΚΑΙ ΠΛΗΘΟΣ

ΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΑΤΑΤΡΟΜΑΞΕΙ ΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΟΥ ΕΓΡΑΨΕΝ Ο ΜΑΝΤΙΣ.—ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ.—Ο ΠΑΝΙΚΟΣ ΕΝΣΠΕΙΡΕΤΑΙ.—ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΕΝΥΠΝΙΑΖΟΜΕΝΟΣ.—ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ, ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ, ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ, ΙΕΡΕΥΣ.—ΟΙ ΘΡΥΛΟΙ ΠΕΡΙ ΑΛΛΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ ΠΟΥ ΕΠΗΛΗΘΕΥΣΑΝ.

Η ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ ΤΡΑΓΙΚΗ ΝΥΞ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 4. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας) — Μετὰ τὴν μεγάλην συμφορὰν διὰ τοὺς Κορινθίους δὲν θὰ ὑπελείπετο παρὰ ἡ καθίζησις τοῦ ἐδάφους ἐφ' οὗ εὑρίσκεται ἡ ἐρειπωθεῖσα πλέον πόλις. Ἀλλὰ τοιοῦτόν τι δὲν ἀνεμένετο μετὰ τὴν διάλυσιν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς γεωλογικῆς ὑπηρεσίας κ. Γεωργαλᾶ τῶν φόβων, οἱ ὁποῖοι ἀδικαιολογήτως ἐδημιουργήθησαν πρὸ ἡμερῶν. Ὅσοι ἔμεναν ὑπὸ σκηνὰς ἀκόμη ἐξηκολούθουν νὰ ἀνεγείρουν τὰ ξύλινα παραπήγματά των διὰ τὴν προσωρινήν των στέγασιν, προσπάθειαι κατεβάλλοντο διὰ τὴν καλυτέραν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Κορίνθου, ὁ δὲ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δαμασκηνὸς εὑρίσκετο εἰς συνεχῆ ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν κορινθιακῶν ὑποθέσεων.

Η ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αἴφνης ἀπὸ τὰ Μέγαρα ἠγγέλθη τὸ προμήνυμα τῆς τρομερᾶς συμφορᾶς. Ὁ μάντις τῶν κακῶν ἦτο ὁ ἱερεὺς τῶν Μεγάρων Π. Σταμπόλας, ὁ ὁποῖος ἀπέστειλε τὰς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολάς.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς χθὲς ὁ καπνοπώλης κ. Ζώγκας ἔλαβεν ἐκ Μεγάρων τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

«Ἐκ Μεγάρων τῇ 2 Ἰουνίου 1928

Ἀγαπητὲ Ἀθανάση,

Χαῖρε. Τί κάμνετε, πῶς περνᾶτε μὲ τὸν σταθμόν;

Ἔχω ὑποχρέωσι ὡς ἱερεὺς καὶ φίλος σας νὰ σοῦ ἀναγγείλω τὰ ἑξῆς: Πρὸ μηνὸς εἶδα ἢ μᾶλλον ἤκουσα περὶ τὸ μεσονύκτιον φωνὴ νὰ μοῦ λέγῃ ὅτι «ὅλο δονήσεις, δονήσεις, ἡ Κόρινθος θὰ καταποντισθῇ». Ἀμέσως τότε ἔγραψα εἰς τὸν Μητροπολίτην σας, τὸν κ. Δαμασκηνόν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἶδα πάλιν καθ' ὕπνον ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπε νὰ περιμένω καὶ τοῦτο φαίνεται διότι παρεκάλουν τὸν Κύριον, ἵνα μοῦ ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν διὰ νὰ ἠμπορέσω νὰ σᾶς σώσω. Τὴν Πέμπτην τὴν παρελθοῦσαν πάλιν ἤκουσα καθ' ὕπνον ἄλλην φωνήν, ἥτις μοῦ εἶπε: «ἡ Κόρινθος θὰ βουλιάξῃ καὶ θὰ γίνῃ ὅλη θάλασσα». Πρὸ τοιαύτης ἐπιμόνου ἀγγελίας, ἐπειδὴ ἔχω καὶ προηγούμενα μὲ μάρτυρας τοὺς ἱερεῖς μας ἐδῶ καὶ ἀλλοῦ, τὰ ὁποῖα ἐπραγματοποιήθησαν, διὰ τοῦτο φρόνιμον νομίζω ν' ἀπομακρυνθῆτε τῆς πόλεως εἰς ὑψηλότερα μέρη διότι ἂν συμβῇ τὸ δυστύχημα εἶμαι ἀνεύθυνος, τοὐλάχιστον ἐν ὅσῳ ἐξακολουθοῦν αἱ δονήσεις.

Ταῦτα ἔγραψα καὶ εἰς τὸν κ. πρόεδρον τῆς Κοινότητος ὑμῶν καὶ σπεῦσε νὰ τὸν ἀνταμώσῃς. Ἐπίσης καὶ εἰς τὸν Δεσπότην σας τὰ ἔγραψα, ἀλλὰ τὴν τελευταίαν εἴδησιν, δὲν τοῦ τὴν ἔγραψα, διότι ξέρω ὅτι εἶνε εἰς Ἀθήνας. Ἅμα ἔλθῃ ὅμως νὰ τοῦ δείξῃς τὸ γράμμα. Ἐπίσης σὲ παρακαλῶ ν' ἀνταμώσῃς τὸν μπάρμπα Γιάννη τὸν Φοῦντα καὶ νὰ τοῦ τὰ πῇς ἐκ μέρους μου καὶ ἂς κάμῃ ὅ,τι γνωρίζει.

† ΠΑΝ. Γ. ΣΤΑΜΠΟΛΑΣ ἱερεὺς»

Ο ΠΑΝΙΚΟΣ ΑΡΧΙΖΕΙ

Ἐπιστολὴν μὲ τὸ ἴδιον σχεδὸν περιεχόμενον ἔλαβε καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Παπαδημητρίου.

Ὁ Ζώγκας ἔχων τὸ καπνοπωλεῖόν του εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως ἔσπευσε νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς εἰς τοὺς γείτονάς του καταστηματάρχας, ἐκεῖνοι εἰς τοὺς πελάτας των καὶ οὕτω ἐντὸς ἡμισείας ὥρας ὁλόκληρος ἡ πόλις ὡμίλει περὶ τοῦ ἐπικειμένου καταποντισμοῦ καὶ συνεζητοῦντο ἐν βίᾳ τὰ πρόχειρα μέτρα σωτηρίας τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν.

Ὡς προχειρότερον ἐκρίθη ἡ ἔξοδος τῶν κατοίκων ἐκ τῶν σκηνῶν καὶ ἡ καταφυγὴ των εἰς τοὺς ἄνωθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ περὶ τὸ νεκροταφεῖον λόφους. Τὸ κρύο τὴν νύχτα ἦταν τσουχτερό, τὰ παιδιὰ ἔκλαιαν, οἱ ἄνδρες—οἱ πλέον φρόνιμοι—συνεβούλευσαν ἐπιστροφὴν εἰς τὰς προχείρους κατοικίας, ἀλλ' αἱ γυναῖκες ἐπέμενον ὅτι ὁ καταποντισμὸς ἦτο βέβαιος «ἀφοῦ τὸ εἶπε ὁ παπᾶς».

Ἐν ἀναμονῇ τῆς συντελείας τῆς πόλεως διεδραματίζοντο τραγικώταται σκηναί. Αἱ μητέρες ἠσπάζοντο τὰ παιδιά των, οἱ ἀδελφοὶ ἐνηγκαλίζοντο τὰς ἀδελφάς των καὶ τοὺς γονεῖς των καὶ οἱ ἄνδρες πρὸ τῆς ἀπελπισίας ἠναγκάσθησαν νὰ παραδεχθοῦν ὅτι πράγματι ὁ παπᾶς εἶχε δίκαιον. Οὔτε αἱ καθησυχαστικαὶ δηλώσεις τοῦ κ. Γεωργαλᾶ, οὔτε τὰ παραινετικὰ λόγια τοῦ Μητροπολίτου ἦσαν ἱκανὰ διὰ νὰ ἐπαναφέρουν τὴν γαλήνην εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Κορινθίων. Ὅλην τὴν νύχτα τὴν ἐπέρασαν εἰς τὸ ὕπαιθρον κλαίοντες καὶ ὀδυρόμενοι. Ἡ ποθητὴ γαλήνη ἐπανῆλθε μόλις τὴν αὐγήν, ὅταν πλέον διελύθησαν τὰ σκότη καὶ μαζὶ μὲ αὐτὰ καὶ ἡ ἀπαισιοδοξία.

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ

Ἀλλὰ τί εἶνε τέλος πάντων αὐτὸς ὁ ἱερεὺς Παναγ. Σταμπόλας, ὁ ὁποῖος συνετέλεσεν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ τόσου πανικοῦ; Εἰς μίαν μονώροφον κατοικίαν, κειμένην κοντὰ εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῶν Μεγάρων, εὑρίσκομεν τὸν λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου. Ἕνας ὑψηλόσωμος καὶ εὐθυτενὴς παπᾶς, ὁ ὁποῖος παρὰ τὰ ἄσπρα γένεια καὶ τὰ ἄσπρα μαλλιά του δὲν δείχνει τὴν ἡλικίαν του, λαμπρὸς οἰκογενειάρχης, τιμώμενος ἀπὸ τοὺς Μεγαρεῖς, φιλόπονος. Ἡ μόρφωσίς του δὲν εἶνε συνήθης διὰ τοὺς ἱερεῖς τῶν χωριῶν, ἀλλ' οὔτε καὶ τῶν πόλεών μας. Πτυχιοῦχος τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐξασκήσας τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη καὶ χρηματίσας κατόπιν καὶ συμβολαιογράφος, πτυχιοῦχος τῆς Θεολογίας, ἔφορος ἀρχαιοτήτων τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος, τυχὼν ἐξαιρετικῶν τιμῶν παρὰ τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Δαϊρπφελδ, διὰ τὰ ἀρχαιολογικά του εὑρήματα, εἶνε ἤδη ἐφημέριος εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῶν Μεγάρων ἐπὶ 20 συνεχῆ ἔτη. Τὰ συγγράμματά του δὲν εἶνε ἀνάξια προσοχῆς. Ἕν, ἐκδοθὲν τῷ 1898, ἔχει τὸν τίτλον «Ἡ Μεγαρίς. Γεωγραφία, ἱστορία, λαογραφία τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος. Θέογνις ὁ Μεγαρεύς». Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ὁ ἱερεὺς Σταμπόλας, δικηγόρος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγγραφῆς του δίδει ἐν μεταφράσει ὁλόκληρον τὸ ποιητικὸν ἔργον τοῦ Μεγαρέως Θεόγνιδος ἀκμάσαντος κατὰ τὸ 546 π.Χ. Ἓν ἄλλο βιβλίον ἔχει τὸν τίτλον «Ἡ θρησκεία» καὶ περιέχει κρίσεις του περὶ Θεοῦ, Χριστοῦ, ἁγίων Ἀποστόλων κλπ. Ἤδη ἤρχισεν ὁ ἱερεὺς Σταμπόλας τὴν ἔκδοσιν συγγράμματος περὶ τῆς ἱστορίας τῶν Μεγάρων μεθ' ὅλης τῆς ἱστορίας τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος. Περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἔχει γράψει ἐνθουσιώδη λόγια ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Καρολίδης.

Ὁ ἱερεύς, λοιπόν, κ. Σταμπόλας εἶνε φρόνιμος ἄνθρωπος. Ἀλλὰ ἔχει ἄλλα ἐλαττώματα. Εἶνε θρησκόληπτος. Ἔχει τυφλὴν πίστιν πρὸς ὅ,τι βλέπει καθ' ὕπνον, τὴν πίστιν του δὲ αὐτὴν στηρίζει καὶ εἰς τὸ ὅτι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὸ παρελθὸν ἄλλα ὄνειρά του.

Τὰς παραμονὰς τοῦ Ὀκτωβριανοῦ κινήματος τοῦ 1923 εἶδε, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ τὰς βεβαιώσεις τῶν συναδέλφων του, καθ' ὕπνον ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος τοῦ ἀνήγγειλε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας θὰ ἐγίνετο εἰς τὴν περιφέρειαν κίνημα καὶ τὸν συνεβούλευσε νὰ φύγῃ. Ὅταν δὲ ὁ παπᾶς ἐδήλωσεν εἰς τὸ πνεῦμα ὅτι θὰ μετέβαινε πρὸς ἀσφάλειάν του εἰς τὸ σπίτι ἑνὸς κουμπάρου του, ἔλαβε τὴν σύστασιν νὰ μὴ μεταβῇ ἐκεῖ διότι εἰς τὸ σπίτι θὰ ἔπεφταν βόμβες. Τὴν ἑπομένην τὸ ὄνειρον ἐγνωστοποιήθη εἰς τοὺς ἄλλους ἱερεῖς, μετὰ δύο ἡμέρας δὲ ἐξερρηγνύετο τὸ κίνημα καὶ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀναφερομένην οἰκίαν «ἔπεφταν βόμβες».

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΙΔΙΟΣ

Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἀναφερόμενα παραδείγματα τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν ὀνείρων τοῦ ἱερέως Σταμπόλα. Τώρα ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ καταποντισμὸς εἶναι ἀναπόφευκτος.

—Ἐγώ, μᾶς εἶπε, πιστεύω στὰ ὄνειρά μου καὶ δὲν δίδω καμμιὰ σημασία εἰς τὰς νέας θεωρίας περὶ τηλεπαθείας κλπ. Εἶμαι μετανοημένος γιατὶ ἔστειλα τὸ γράμμα στὸν Ζώγκα, ὁ ὁποῖος τὸ ἔκαμε γνωστὸ σ' ὅλη τὴν πόλι. Διότι δὲν ἤθελα καθόλου νὰ μεταδώσω τοὺς φόβους μου εἰς τὸν κόσμο, ἀφ' οὗ ἔχω ἀμφιβολίες περὶ τοῦ ἂν θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ὄνειρό μου. Πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ: Δὲν ἔχω πεποίθησι. Πιθανὸν νὰ μ' ἔβαλε καὶ ὁ Σατανᾶς. Πιθανὸν αὐτὸς νὰ θέλῃ νὰ μ' ἐκδικηθῇ.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἂν ὁ καπνοπώλης Ζώγκας δὲν ἐφανέρωνε τὸ περιεχόμενον τοῦ γράμματος, ὅπως ἔκαμαν ὁ κ. Δαμασκηνὸς καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ποὺ ἐπῆραν παρόμοια γράμματα, δὲν θὰ συνέβαινε τίποτε. Ἀπόδειξις ὅτι οἱ Μεγαρεῖς μόλις σήμερον ἐπληροφορήθησαν τὰ ὄνειρα ἀπὸ τοὺς Κορινθίους καὶ ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας.

Ὁ παπᾶ-Σταμπόλας ἀναγνωρίζει τὸ λάθος ποὺ ἔκαμε ν' ἀπευθύνῃ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ζώγκαν ἰδίως.

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Δαμασκηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἀναγγελίας τῶν ὀνείρων τοῦ ἱερέως, ἔσπευσε νὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν ὅπου εὑρίσκετο. Ἔτρεξε, παρέσχε καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις εἰς τοὺς κατοίκους, προσεπάθησε νὰ διαλύσῃ τοὺς φόβους.

Σήμερα τὸ πρωῒ συνηντήσαμεν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην εἰς τὸ παράπηγμα, ὅπου ἔχει ἐγκαταστήσει τὸ γραφεῖόν του.

—Δὲν εἶναι σοβαρὰ πράγματα αὐτά, μᾶς εἶπε. Ἐλπίζω ὅ,τι ἔγινε χθὲς τὴν νύκτα νὰ μὴν ἐπαναληφθῇ, ἀφοῦ ἤδη οἱ Κορίνθιοι ἐπείσθησαν ὅτι ὅσα ἐγράφησαν εἰς ἐπιστολὰς καὶ ἐλέχθησαν εἶναι ἀστεῖα. Καὶ ἐγὼ πρὸ ἡμερῶν πῆρα γράμματα τοῦ ἱερέως Σταμπόλα. Δὲν ἔδωσα ὅμως καμμιὰ σημασία καὶ τὰ ἔσχισα. Αἱ διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Γεωργαλᾶ ὅτι οὐδένα κίνδυνον καθιζήσεως διατρέχει ἡ σεισμόπληκτος περιοχὴ εἶναι ἀρκεταὶ διὰ νὰ διαλύσουν τοὺς φόβους».

Ἤδη οἱ Κορίνθιοι δυσφοροῦν διὰ τὴν παῦσιν τῆς ἐργασίας πρὸς κατεδάφισιν τῶν ἐρειπίων. Δυσφοροῦν οἱ μισοί. Διότι οἱ ἄλλοι μισοὶ ἀναμένουν τὸν καταποντισμόν. Τοὐλάχιστον αἱ γυναῖκες δὲν ἐννοοῦν νὰ πιστεύσουν τὴν ἐπιστήμην καὶ προτιμοῦν νὰ πιστεύουν τὸν Παπᾶν. Μιὰ ἀπὸ αὐτὲς μᾶς ἔλεγε:

—Παιδάκι μου, ἦλθε ἡ δευτέρα παρουσία. Ἐγὼ εἶπα στὸν ἄνδρα μου νὰ φύγουμε ἀπ' αὐτὸν τὸν τόπο ποὺ τὸν ἀφώρισε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλ' αὐτὸς δὲν θέλει. Μᾶς λέγει πῶς ὅσα εἶδε ὁ παπᾶς στὸν ὕπνο του εἶναι «κολοκύθια». Τί νὰ τοῦ πῶ ἐγώ. Κάθομαι καὶ κλαίω τὰ παιδάκια μου ποὺ θὰ πάνε ἀδικοχαμένα».

Καὶ ἡ τραγωδία παίζεται ἀκόμη χάρις εἰς τοὺς ἀφελεῖς.

Π. ΤΡΟΥΜΠΟΥΝΗΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΛΗΜΜΥΡΟΠΑΘΕΙΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ

Τὴν 7ην μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν διαφόρων ἀναφορῶν κλπ. ὁ κ. ΧΑΒΙΝΗΣ ὁμιλῶν πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ζητεῖ νὰ γίνῃ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀποφυλακίσεως τοῦ τέως δικτάτορος.

Ὁ κ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ (πρόεδρος τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς) λέγει ὅτι ἐκ τοῦ κανονισμοῦ δὲν ὑπάρχει νομικὸν κώλυμα πρὸς συζήτησιν τοῦ ζητήματος, διότι αἱ προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐτυπώθησαν καὶ διενεμήθησαν πρὸ 24ώρου.

Ὁ κ. ΑΛΕΞΑΤΟΣ νομίζει ὅτι δὲν εἶνε καιρὸς πρὸς συζήτησιν διότι οἱ βουλευταὶ δὲν ἐμελέτησαν τὰς προτάσεις.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ προτείνει νὰ συζητηθῇ τὸ ζήτημα πρῶτον κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίαν.

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Ἡ Κυβέρνησις τί λέγει;

ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ἡ κυβέρνησις θεωρεῖ τὸ ζήτημα ὡς ἐντελῶς δικαστικὸν καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκφέρῃ γνώμην ἐπ' αὐτοῦ. Ἕκαστος τῶν κ.κ. ὑπουργῶν θὰ ψηφίσῃ κατὰ συνείδησιν χωρὶς νὰ δεσμεύεται.

Προσωπικὴν γνώμην ἐκφράζων, δηλῶ ὅτι δὲν θὰ εἶχα καμμίαν ἀντίρρησιν νὰ συζητηθῇ τὸ ζήτημα σήμερον, δεδομένου ὅτι αὔριον θὰ συζητηθοῦν αἱ συμβάσεις μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ Βουλγαρίας.

Ὁ κ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ διὰ νὰ μὴν ὑπάρξῃ, λέγει, οὐδεμία ἀντίρρησις ἐν σχέσει μὲ τὸν διαφωτισμὸν τῶν βουλευτῶν, συνιστᾷ νὰ γίνῃ ἡ συζήτησις αὔριον.

Γίνεται ἐν τέλει δεκτὸν νὰ γίνῃ ἡ συζήτησις αὐτὴ αὔριον (σήμερον).

Ὁ κ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ζητεῖ τὴν ταχεῖαν ἐπιψήφισιν τοῦ κυρωτικοῦ νομοσχεδίου τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Γερμανίας.

Ὁ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ἐπαναλαμβάνει τὴν δήλωσιν ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ συζητηθῇ αὔριον (σήμερον).

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΗΜΜΥΡΟΠΑΘΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ

Ἡ Βουλὴ ἔπειτα εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων.

Συνεχίζεται ἡ συζήτησις διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς τῆς Κορίνθου καὶ τοὺς πλημμυροπαθεῖς τῆς Μακεδονίας.

Ὁ κ. ΦΛΩΡΙΑΣ ἐκφράζει τὴν λύπην του διότι δὲν ἀκούεται φωνὴ πόνου διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς τῆς Μακεδονίας, ὡς συνέβη διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς τῆς Κορίνθου. Ἀναφέρει ἐν συνεχείᾳ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Τζουμαγιᾶς καὶ τοῦ Δοξάτου μένουν ἀκόμη εἰς παράγκας, καὶ ὅτι δὲν κατεβλήθησαν εἰς τοὺς ὁμήρους αἱ ἀποζημιώσεις. Διὰ τοῦτο, τονίζει, συνέστη μία ἐπιτροπή, ἡ ὁποία δὲν ὑπέβαλεν ἀκόμη τὴν ἔκθεσίν της διότι ἀνεχώρησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ὁμήρων, ἀνακληθεὶς ὑπὸ τοῦ συνεδρίου.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΜΗΡΩΝ

Α. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ. Εἶνε ἀνάγκη, λέγει νὰ γνωρίσωμεν τὰς σκέψεις τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ὁμηρικοῦ ζητήματος. Εἶνε ἀνάγκη ἀκόμη πρὸ τῶν διακοπῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς νὰ ληφθοῦν σχετικαὶ ἀποφάσεις.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Παρατηρῶ, λέγει, ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς δὲν προβαίνουν μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ταχύτητος. Πρὸ μηνὸς ἔχω ζητήσει πληροφορίας καὶ ἔγγραφα ἅτινα ἀκόμη δὲν μοὶ ἐστάλησαν καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρακαλῶ ὅπως κατατεθῶσι τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα. Ὀφείλομεν νὰ φθάσωμεν εἰς ἓν τέρμα διὰ νὰ ἱκανοποιηθῶσιν αἱ ἀξιώσεις τῶν πολεμοπαθῶν ἂν μὴ εἰς ἀκέραιον, τοὐλάχιστον ταχέως, διὰ νὰ μὴ δοθῇ ἡ ὑπόνοια ὅτι καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ ἀδιαφοροῦσι διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

ΜΥΛΩΝΑΣ. (Ὑφ. Οἰκ.) Τὸ ζήτημα ἐξετάζεται μετὰ προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως. Ἄλλως τε ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθη ἀκόμη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ σχετικὰ νομοθετικὰ μέτρα.

Ὁ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ ζήτημα ἦλθε παρεμπιπτόντως δὲν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην εὐρύτητα. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖ ὅπως εὐθὺς ὡς λήξῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν σεισμοπαθῶν καὶ πλημμυροπαθῶν ἐπιληφθῇ ἡ Βουλὴ τοῦ ζητήματος τούτου.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πλημμυροπαθεῖς τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς αὐτοὺς ἀποζημίωσιν.

Ὁ κ. ΦΛΩΡΙΑΣ συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ συζητηθῇ λίαν προσεχῶς ὅταν συμπληρωθοῦν τὰ ἔγγραφα καὶ ἐλπίζει ὅτι θὰ κανονισθῇ τοῦτο κατὰ τρόπον δίκαιον καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τῶν πολεμοπαθῶν.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἐγγράφων, γνωρίζομεν καλῶς τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ ἀναπτύξωμεν ἀμέσως. Δὲν δεχόμεθα τὴν ἀναβολήν.

Ὁ κ. ΦΛΩΡΙΑΣ καταλήγων συνιστᾷ νὰ ἐκτελεσθοῦν τὰ ἔργα τοῦ Στρυμόνος καὶ λέγει ὅτι πρέπει νὰ ληφθοῦν καὶ διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς μέτρα στεγάσεως ὅπως καὶ διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ

Ὁ κ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ λέγει ὅτι ἐνῷ παρῆλθεν ἕνας καὶ ἥμισυς μὴν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν δὲν ἐστάλη ἀκόμη ἡ ἀναγκαιοῦσα ποσότης τῆς ξυλείας εἰς δὲ τὸ Λουτράκι δὲν ἐστάλη ἀπολύτως ξυλεία.

Ὁ κ. ΜΕΤΑΞΑΣ λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπισκευὴν τῶν οἰκιῶν ἔδωσεν ἄδειαν πρὸς τοῦτο πρὸ 8 ἡμερῶν. Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ χορηγήσωμεν προηγουμένως τὴν ἄδειαν τῆς κατεδαφίσεως τῶν οἰκιῶν διότι συνεχίζετο ἡ περίοδος τῶν σεισμικῶν δονήσεων καὶ ὑπῆρχε φόβος νὰ ἔχωμεν θύματα, ὅπως δυστυχῶς καὶ εἴχομεν.

Ὁ κ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ συνιστᾷ νὰ ληφθοῦν μέτρα διὰ τὴν ἀτελῆ ἐγγραφὴν τῶν Κορινθίων φοιτητῶν καθὼς καὶ τῶν μαθητῶν τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ λέγει ὅτι οἱ μὲν μαθηταὶ ἀπηλλάγησαν παντὸς τέλους, ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς φοιτητὰς ἐζητήθη πίστωσις 400.000 δραχμῶν ἵνα ἐπιτευχθῇ τοῦτο.

Ὁ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ παρατηρεῖ ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐπείγει.

Ὁ κ. ΜΥΛΩΝΑΣ λέγει ὅτι καὶ τὸ Πανεπιστήμιον θὰ ἔπρεπε νὰ κάμῃ μίαν χειρονομίαν προκειμένου περὶ τῶν σεισμοπαθῶν.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ λέγει ὅτι καταβάλλονται ἐνέργειαι, ἐλπίζει δὲ ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ ὁποῖον παραπονεῖται καὶ αὐτὸ ὅτι εὑρίσκεται εἰς οἰκονομικὰς στενοχωρίας δὲν θὰ φέρῃ τελικῶς ἀντιρρήσεις.

Ὁ κ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ περαίνων συνιστᾷ ὅπως τὸ τοκοχρεωλύσιον διὰ τὸ τυχὸν συνομολογηθησόμενον πρὸς ὁριστικὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Κορίνθου δάνειον ἐπιβαρύνῃ οὐχὶ μόνον τοὺς Κορινθίους ἀλλ' ὁλόκληρον τὴν χώραν.

Ὁ κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ λέγει ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐπέδειξεν ἀδυναμίαν κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν καὶ τονίζει ὅτι δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἀπηγορεύθη εἰς πρόσφυγας ν' ἀναχωρήσουν ἐκ τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς.

Ὁ κ. ΚΥΡΚΟΣ λέγει ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη ὄχι διότι οἱ πρόσφυγες ἦσαν πανικόβλητοι, ἀλλὰ διότι ἐπεβάλλετο νὰ ἐπιτραπῇ ἡ δωρεὰν μεταφορὰ μόνον εἰς τοὺς δυναμένους νὰ στεγασθῶσιν εἰς ἄλλο μέρος. Τί θὰ ἐγίνετο ἂν οἱ πρόσφυγες ἤρχοντο ἐδῶ;

Ὁ κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ κατηγορεῖ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας ὅτι ἐκρήμνισε προσφυγικὰ παραπήγματα εἰς τὴν Κόρινθον διὰ νὰ παραχωρήσῃ τὸν χῶρον εἰς πλουσίους.

Ὁ κ. ΚΥΡΚΟΣ ἀναφέρει πῶς ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις τῆς ἀνεγέρσεως παραπηγμάτων δι' ἐμπορικὰ καταστήματα εἰς τὴν πλατεῖαν, ὅπου ὑπῆρχον ἐκ τῶν προτέρων ἐγκατεστημένα περὶ τὰ 30 παραπήγματα προσφύγων, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ἐδέχθησαν τὴν μεταφοράν. Ἔγινεν ἄλλως τε ἁπλῆ μετατόπισις, εἰς τὸ ἴδιον μέρος ἔμειναν.

Ὁ κ. ΚΑΡΠΕΤΟΠΟΥΛΟΣ λέγει ὅτι ἐκ τῆς ὅλης συζητήσεως προκύπτει ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐνήργησε πλημμελῶς. Ὡς πρὸς τὴν κατεδάφισιν τῶν ἑτοιμορρόπων εἰς μὲν τὴν Κόρινθον ἔγινεν ἀπόπειρα κατεδαφίσεως, εἰς δὲ τὰ χωρία δὲν ἔγινεν ἀπολύτως τίποτε.

Ὁ κ. ΜΕΤΑΞΑΣ λέγει ὅτι ἡ ζωὴ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν ἀξίζει καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν διὰ νὰ κρημνισθῇ ἁπλῶς ἕνας τοῖχος δύο ἡμέρας ἐνωρίτερον νὰ θυσιάσωμεν τὴν ζωήν των ἵνα ἔχωμεν καὶ ἄλλα θύματα, πλὴν τῶν δύο θυμάτων τὰ ὁποῖα εἴχομεν μέχρι σήμερον.

Ὁ κ. ΚΑΡΠΕΤΟΠΟΥΛΟΣ συνεχίζων λέγει ὅτι οὐδεμία πρόνοια ἐλήφθη καὶ διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Κορίνθου.

Ὁ κ. ΚΥΡΚΟΣ παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Μητροπολίτου ἐτέθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν, αὐξηθὲν μάλιστα εἰς τὸ διπλάσιον, ἐκ τοῦ ὁποίου σημαντικὸν ποσὸν διετέθη ἤδη εἰς τοὺς ἀνεγείραντας τὰ παραπήγματα τῆς προσωρινῆς των στεγάσεως. Εἰς ἕκαστον τούτων δίδονται 4 καὶ 1)2 χιλιάδες δραχμῶν.

Ὁ κ. ΚΑΡΠΕΤΟΠΟΥΛΟΣ παρακαλῶν ὅπως τὸ μέτρον τοῦτο ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰ χωρία, τονίζει ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσιν ἔκτακτα μέτρα καὶ διὰ τὴν φορολογικὴν ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ τῆς Κορινθίας, ἰδίως δὲ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν. Ἐπίσης φρονεῖ ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθῶσι μέτρα διὰ τὰ δικαστήρια καὶ ἐνοικιοστάσιον.

Ὁ κ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ λέγει ὅτι ὑπεβλήθησαν σχετικὰ νομοσχέδια καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Πρόεδρον νὰ ἀναγραφοῦν ταῦτα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

ΘΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΟΥΝ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΜΟΡΝΟΥ

Ὁ κ. Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ ἐξαίρει τὴν ψυχικὴν ἀντοχὴν μεθ' ἧς οἱ Κορίνθιοι ἀντιμετωπίζουν τὴν δυστυχίαν των, πλέκει τὸ ἐγκώμιον τοῦ Μητροπολίτου καὶ λέγει ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἔγιναν καὶ εἰς τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν καταστροφαί. Περιγράφει τὰς καταστροφὰς τῆς πεδιάδος τῆς Ναυπάκτου ἀπὸ τὸν ποταμὸν Μόρνον καὶ τῆς πεδιάδος Μεσολογγίου ἀπὸ τὸν Εὔηνον. Πρέπει, τονίζει, νὰ ἀποσταλοῦν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας χρηματικὰ βοηθήματα εἰς τοὺς ὁλοσχερῶς καταστραφέντας μικροϊδιοκτήτας, νὰ ἀπαλλαγοῦν οὗτοι τῶν σχετικῶν φόρων καὶ νὰ δοθοῦν εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας μακροπρόθεσμα ἄτοκα δάνεια.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ διακόπτων τὸν ρήτορα λέγει ὅτι ἐκτὸς τῶν πλημμυρῶν τῆς Μακεδονίας συνέβησαν πλημμύραι καὶ εἰς ἄλλα μέρη ὅπως εἰς τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Μαντινείαν, τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν, ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν δὲ τῶν μερῶν τούτων εἶνε ἀνάγκη νὰ ληφθῶσιν τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα. Πρέπει δηλαδὴ νὰ καταβληθῇ φροντὶς ὅπως ἐξακριβωθῶσιν αἱ γενόμεναι ζημίαι, νὰ ἐπακολουθήσῃ δὲ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ πάσης φορολογίας εἰς τοὺς παθόντας πληθυσμούς.

Ὁ κ. ΜΥΛΩΝΑΣ παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐδόθησαν ἤδη σχετικαὶ διαταγαί.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ. Εὐχαριστῶ τὸν κ. ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως διότι μὲ ὅλον τὸ κῦρός του ἦλθεν εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀπόψεών μου. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἀφοροῦν προχείρους προστασίας. Ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ τῆς Αἰτωλοακαρνανίας ἀξιῶ ὅπως εἰς τὰ διὰ ξένου δανείου ἐκτελεσθησόμενα ὑπὸ τῶν ξένων ἑταιρειῶν ὑδραυλικὰ ἔργα περιληφθοῦν καὶ ἐκεῖνα τῆς πεδιάδος Μόρνου καὶ τοῦ Λεσινίου εἰς τὸ Ξηρόμερον διὰ τῆς μεταστροφῆς τῆς κοίτης τοῦ Ἀχελῴου. Καταλήγων ζητεῖ ἀπὸ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας διαβεβαίωσιν ὅτι εἰς τὴν ψηφισθησομένην διὰ τὰς ἀποξηράνσεις σύμβασιν θὰ περιληφθοῦν ὁριστικῶς καὶ τὰ ἔργα τοῦ Μόρνου.

Ὁ κ. ΜΕΤΑΞΑΣ λέγει ὅτι πλὴν τῶν ἔργων Στρυμόνος, Φιλίππων κλπ. ἔχει ὑπ' ὄψιν ἡ κυβέρνησις νὰ ἐπιληφθῇ καὶ ἄλλων ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, ἀναλόγως τῆς σοβαρότητος ἑκάστου. Τὸ ζήτημα μελετᾶται σοβαρῶς καὶ ἐλπίζει ἡ κυβέρνησις νὰ καταλήξῃ εἰς συμπέρασμα.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὴν 9.15' λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5 μ.μ. σήμερον, ἀποφασισθέντος ὅπως ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ κατὰ τὴν σημερινήν της συνεδρίαν, ἂν δέχεται νὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν συμβάσεων καὶ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως διὰ τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ δικτάτορος.

ΤΟ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΧΘΕΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατετέθη χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀντιλήψεως τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν τῆς Κορίνθου παθόντων».

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐγκρίνεται δαπάνη ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ποσοῦ μέχρι δρ. 35 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐν γένει ἀντίληψιν τῶν σεισμοπαθῶν τῆς περιφερείας Κορινθίας, ὡς καὶ διὰ τὴν προσωρινὴν στέγασιν καὶ ἐγκατάστασιν τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπηρεσιῶν τῆς ἐν λόγῳ περιφερείας.

Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιτρέπεται νὰ παρέχῃ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὑπηρεσίας χορηγηθησομένων παρὰ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ἢ ἄλλου πιστωτικοῦ ὀργανισμοῦ δανείων εἰς τοὺς σεισμοπαθεῖς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀνοικοδομήσεως ἢ τῆς ἐπισκευῆς τῶν οἰκιῶν αὐτῶν. Ἡ ἐγγύησις αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὸ ποσὸν τῶν 100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἡ ἐγγύησις καὶ τὸ δάνειον παρέχονται ὑπὸ τὸν ὅρον ὑποδειχθησομένης ἀντισεισμικῆς κατασκευῆς καὶ ὑπὸ τεχνικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς κανόνας κανονισθησομένους διὰ διατάγματος.

Ἡ ὑποθήκη ἀνοικοδομήσεως ἢ ἐπισκευῆς προηγεῖται πάσης ἄλλης ὑφισταμένης ὑποθήκης ἢ οἱουδήποτε βάρους ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου.

Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ νομομηχανικοῦ, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου, τοῦ οἰκον. ἐφόρου Κορινθίας καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κορίνθῳ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθν. Τραπέζης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου Κορινθίας θ' ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν αἰτήσεων περὶ χορηγήσεως τῶν δανείων.

Τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγύησις τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀνώτερον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τῆς ἀνεγερθησομένης ἢ ἐπισκευασθησομένης οἰκοδομῆς. Εἰς τὰς πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν αἰτήσεις διὰ τὴν παροχὴν δανείου δέον ν' ἀναφέρεται ὁ τόπος τῆς καταγωγῆς καὶ διαμονῆς, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ αἰτοῦντος μετὰ τῶν τυχὸν βαρῶν, τὸ ποσὸν τοῦ αἰτουμένου δανείου, ἡ ἀξία, τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος τῆς καταστραφείσης οἰκοδομῆς, ὡς καὶ ἡ Τράπεζα μεθ' ἧς πρόκειται νὰ συναφθῇ τὸ δάνειον.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφασίζει περὶ τῆς παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως δι' ὁλόκληρον ἢ μέρος τοῦ δανείου τοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, δυνάμενος καὶ νὰ ἀρνηθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν παροχὴν τῆς ἐγγυήσεως.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας οἰκοδομῶν ἡ συγκρότησις ἀλληλασφαλιστικῶν συνεταιρισμῶν. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου θὰ κανονισθοῦν διὰ διατάγματος.

Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ—ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ

Ὁ βουλευτὴς Ἀρκαδίας κ. Θεοδ. Γρηγορίου ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας κ. Ι. Μεταξᾶν καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ διὰ μακρῶν ἐπὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ τῆς διασχιζούσης τὴν Κυνουρίαν καὶ συνδεούσης αὐτὴν μετὰ τῆς Μαντινείας, ἀπὸ Τριπόλεως—Καστρίου—Ἁγ. Πέτρου—Ἄστρους. Ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐξητάσθη ἀπό τε νομικῆς καὶ οὐσιαστικῆς ἀπόψεως, ἐθεωρήθη δὲ ἡ ἀποπεράτωσίς της ἀναγκαιοτάτη καὶ θὰ ἐπισπευσθῇ τὸ ταχύτερον.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
«ΠΟΣΕΙΔΩΝ»
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
Ἀποφάσει τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Καταστατικοῦ καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας εἰς ἐτησίαν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν διὰ τὴν 26 Ἰουνίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 6.30' μ.μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (ὁδὸς Θουκυδίδου 11).
Ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἔσεται:
1ον) Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1927, ὡς καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν κ.κ. ἐλεγκτῶν.
2ον) Ὑποβολή, συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς Ἑταιρείας ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1926 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1927.
3ον) Ψηφοφορία περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως.
4) Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν διὰ τὸ ἔτος 1928 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς των.
5ον) Χορήγησις εἰς τοὺς κ.κ. συμβούλους ἀδείας ὅπως ἐνεργῶσι κατ' ἐπάγγελμα δι' ἴδιον λ)σμὸν πράξεις περιλαμβανομένας εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑταιρείας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου 2190.
Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Καταστατικοῦ δικαιοῦνται νὰ μετάσχωσι τῆς γενικῆς συνελεύσεως οἱ κάτοχοι τοὐλάχιστον δέκα μετοχῶν εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου. Ὀφείλουσι πρὸς τοῦτο νὰ καταθέσωσι πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης ὡς ἄνω συνεδρίας γενικῆς συνελεύσεως τὰς μετοχάς των εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ἐπὶ ἀποδείξει ἢ παρά τινι τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Αἱ ἀποδείξεις καταθέσεως καὶ τὰ πληρεξούσια τῶν ἀντιπροσώπων δέον νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ἐν Ἀθήναις πέντε ἐπίσης ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης ὡς ἄνω συνεδρίας τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἐπὶ παροχῇ σχετικοῦ εἰσιτηρίου εἰσόδου κατ' αὐτήν.
Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΕΥΣΤ. ΚΑΜΜΕΝΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΞΥΛΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΣΤΕΓΑΣΙΝ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ
Προκηρύσσεται δημοπρασία διὰ φανερῶν προσφορῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς γενησομένη τὴν 11 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11ην π.μ. διὰ τὴν προμήθειαν ὀκτὼ χιλιάδων (8000) περίπου κυβικῶν μέτρων ξυλείας. Ἡ ξυλεία ἔσται προελεύσεως Ρουμανίας ἢ Γιουγκοσλαυΐας (πιστοποιουμένης δι' ἐπισήμων ἐγγράφων) τύπου Τομπὰν Ἑλλάδος πολὺ καλῆς ποιότητος, ἀναλογίας 80 ἕως 85 ο)ο ἐξ ἐρυθρᾶς ἐλάτης (φίχτεν) καὶ 15 ἕως 20 ο)ο ἐκ λευκῆς ἐλάτης (τάνεν) ξηρὰ καὶ οὐχὶ νεωστὶ πριονισθεῖσα (κυρίως δι' ἡμικάδρονα καὶ σκουρέτα) ἀπηλλαγμένη δὲ τελείως ρόζων σεσηπότων.
Παράδοσις ξυλείας ἐλευθέρα ἐπὶ τῆς παραλίας Κορίνθου καὶ Λουτρακίου καὶ ἐπὶ βαγονίων ΣΠΑΠ εἰς σταθμοὺς Πειραιῶς, Πατρῶν, Αἰγίου ἢ καὶ Κορίνθου.
1) Ἡ καταμέτρησις τῆς ξυλείας γενήσεται ὡς τῆς χονδρικῆς πωλήσεως ξυλείας Ρουμανίας.
2) Πληρωμὴ τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλου παραλαβῆς ὑποκειμένη εἰς τὰς κρατήσεις 1 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου καὶ 1 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.
3) Εἴδη ξυλείας:
1) Τραβέτα τῶν 8)8 μήκους 4 μ. τεμάχια περίπου 25000 Κύβος περίπου 650 κ. μ.
2) Καδρόνια τῶν 7)7 καὶ 8)8 μήκους 4 μ. τεμάχια περίπου 56.000 κύβος περίπου 1.100 κ.μ.
3) Ἡμικάδρονα τῶν 5)7 μήκους 4 καὶ 5 μ. τεμάχια περίπου 130.000 κύβος περίπου 1.800 κ.μ.
4) Σανίδες μήκους 4 μ. (15-30) 90 ο)ο καὶ 10 ο)ο τῶν 12 τεμάχια περίπου 65.000 κύβος περίπου 1.350 κ. μ.
5) Σκουρέττα τῶν 4 μ. (15-30) 90 ο)ο καὶ 10 ο)ο τῶν 12 τεμάχια περίπου 300.000 κύβος περίπου 3100 κ.μ.
Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ συνολικῶς ἢ μερικῶς κατ' εἶδος καὶ ποσόν. Οὐδεμία προσφορὰ προφορικὴ ἢ ἔγγραφος γίνεται δεκτὴ μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς λήξεως τῆς δημοπρασίας. Ἡ κατακύρωσις τῆς δημοπρασίας γενήσεται ἐντὸς 24 ὡρῶν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἔχοντος δικαίωμα ν' ἀκυρώσῃ καὶ ἐπαναλάβῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ταύτην, ἂν αἱ τιμαὶ εἶναι ἀσύμφοροι.
Ἔναρξις παραδόσεως γενήσεται τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Συμβολαίου τοῦ Χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων.
Παράδοσις τμηματικῶς τηρουμένων τῶν κατ' εἶδος ἀναλογιῶν εἰς ποσὰ χιλίων μέχρι δύο χιλιάδων κυβικῶν καθ' ἑβδομάδα ἀναλόγως τῶν τόπων φορτώσεως καὶ ἀποστολῆς κανονιζομένων ἑκάστοτε παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς παραλαβῆς βάσει τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.
Κατατεθησομένη ἐγγύησις 3 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς προσφερομένης ξυλείας παρ' ἑκάστου τῶν μειοδοτῶν.
Ὁ προμηθευτὴς ὑπόκειται εἰς πάσας τὰς διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων προβλεπομένας διατάξεις περὶ ὑποχρεώσεών του, ποινῶν κλπ.
Ὁ Πρόεδρος
τῆς ἐπὶ τῆς προμηθείας Ἐπιτροπῆς
ΜΙΧ. Η. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος
Σημ.—Ἡ κατανομὴ τῆς προμηθευθησομένης ξυλείας προβλέπεται περίπου ὡς ἑξῆς: Διὰ Λουτράκιον καὶ τὴν περιοχήν του περὶ τὰς 2700 κυβ. μ., διὰ τὴν πόλιν τῆς Κορίνθου περὶ τὰς 2000 κ. μ. καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς τόπους προορισμοῦ παρὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ΣΠΑΠ τὰ ἐπίλοιπα 3.300 περίπου κυβικὰ μέτρα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἔκδοσις εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν μετοχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας.
Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ἐκτάκτου γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων της ἀπὸ 26 Μαΐου ἡ Ἑλληνικὴ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία προβαίνει εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ μετοχικοῦ της κεφαλαίου διὰ τῆς ἐκδόσεως 50.000 νέων μετοχῶν. Σκοπὸς τῆς αὐξήσεως ταύτης εἶνε ἡ ἐνίσχυσις καὶ ἐπέκτασις τῶν ἐπαρχιακῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἑταιρείας, αἵτινες ἀρχίσασαι πρὸ πολλοῦ καὶ εὑρισκόμεναι εἰς τὸ στάδιον τῆς περατώσεως παρέχουσι τὰς μᾶλλον εὐοιώνους προσδοκίας περὶ ἱκανοποιητικῆς ἀποδόσεώς των.
Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέτει εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν τὰς ἐκδιδομένας ὡς ἄνω 50.000 νέας μετοχὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας:
Οἱ κυριώτεροι ὅροι ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν τούτων εἶνε οἱ ἑξῆς:
Ὀνομαστικὴ ἀξία ἑκάστης νέας μετοχῆς λίρα στερλίνα μία (£. 1—)—).
Συμμετοχὴ εἰς τὰ κέρδη: Αἱ νέαι αὗται 50.000 μετοχαὶ μετέχουσι τῆς διανομῆς καθαρῶν κερδῶν τῆς Ἑταιρείας τῆς χρήσεως ἔτους 1928 κατὰ τὸ ἥμισυ, ἤτοι κατὰ ποσοστὸν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν Β' ἑξαμηνίαν 1928.
Διαπραγμάτευσις εἰς τὸ Χρηματιστήριον: Αἱ νέαι μετοχαὶ εἶνε διαπραγματεύσιμοι εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως εἰς τοὺς μετόχους τῶν προσωρινῶν τίτλων.
Διάθεσις μετοχῶν: 28.500 μετοχαὶ ὑπὲρ τῶν παλαιῶν μετόχων τῆς Ἑταιρείας ἐν ἀναλογίᾳ 15 νέων πρὸς 100 παλαιάς.
21.500 εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν.
Αἱ τυχὸν μὴ καλυφθησόμεναι ἐκ τῶν ὑπὲρ τῶν παλαιῶν μετόχων ὡρισμένων διατίθενται εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν. Ἐπίσης αἱ τυχὸν μὴ καλυφθησόμεναι ἐκ τῶν τεθειμένων εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν διατίθενται ὑπὲρ τῶν παλαιῶν μετόχων ὡρισμένων καὶ ἐκ τῶν εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν τιθεμένων, διατίθενται καθ' ὃν τρόπον τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας ἤθελεν ὁρίσει.
Ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ ἐπὶ τῶν εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν τιθεμένων 21.500 νέων μετοχῶν δηλώσεις ἐγγραφῆς ἤθελον ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον θὰ γίνῃ ἡ δέουσα κατανομὴ μεταξὺ τῶν ἐγγραφέντων.
Τιμὴ ἐκδόσεως. Αἱ ὑπὲρ τῶν παλαιῶν μετόχων διατιθέμεναι εἰς τιμὴν λίρας στερλίνας μιᾶς (£. 1—)—) ἑκάστη.
Αἱ εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν τιθέμεναι εἰς τιμὴν λίρας στερλίνας μιᾶς, σελλινίων δύο καὶ πεννῶν ἓξ (£. 1—2—6) ἑκάστη.
Ἐγγραφαί: Γίνονται δεκταὶ παρὰ τῷ κεντρικῷ καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.
Οἱ μέτοχοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνασκήσωσι τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς των εἰς τὰς νέας μετοχάς, δέον νὰ παρουσιάσωσι προηγουμένως τοὺς παρ' αὐτῶν κατεχομένους τίτλους μετοχῶν των εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (5, ὁδὸς Ἀριστείδου) πρὸς σφράγισιν, μεθ' ἣν ἐπὶ προσαγωγῇ τοῦ σχετικοῦ πιστοποιητικοῦ σφραγίσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν θὰ δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰς νέας μετοχάς.
Κατὰ τὴν ἐγγραφὴν θὰ καταβάλληται τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω τιμῆς ἐκδόσεως ἑκάστης μετοχῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἥτις θὰ παραδίδῃ σχετικὴν ἀπόδειξιν ἐγγραφῆς, τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ θὰ καταβληθῇ κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν προσωρινῶν τίτλων.
Αἱ ἀποδείξεις ἐγγραφῆς θὰ ἀνταλλαγῶσι πρὸς προσωρινοὺς τίτλους κατὰ πάντα ὁμοίους πρὸς τοὺς ἀντιπροσωπεύοντας τὰς παλαιὰς μετοχάς, ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐγγραφῶν.
Αἱ ἐγγραφαὶ θὰ διενεργηθῶσιν ἀπὸ τῆς 5ης Ἰουνίου 1928 μέχρι καὶ τῆς 20ῆς Ἰουνίου 1928 ὁπότε θέλουσι κλείσει ὁριστικῶς αἱ ἐγγραφαί.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1928
(Ἐκ τῆς Γραμματείας)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὸ ἐν ταῖς ὁδοῖς Μητροπόλεως, Φωκίωνος—Πετράκη κείμενον γήπεδον τοῦ Ι. Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως ὁ «Εὐαγγελισμός».
Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 17 Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11-12 ἐν τῷ προνάῳ τοῦ ναοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας καὶ τοῦ συμβολαιογράφου.
Οἱ ὅροι τῆς πωλήσεως κλπ. εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ ναῷ καὶ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταί.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1928
Ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ Ι. Ναοῦ Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

KRUPP ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΗΖΕΛ 7-10.000 ΙΠΠΩΝ
ΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΣ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙΣΑΙ
Σύνολον δυνάμεως ἐν Ἑλλάδι 14.000 ἵπποι
Σχέδια—Τιμαὶ—Πληροφορίαι παρὰ τῇ
ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΗΧΑΝΩΝ ΔΩΡΟΥ 6—ΑΘΗΝΑΙ
«ΗΧΩ» Σταδίου 8

ΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος ἐδέχθη πλεῖστα μέλη τῆς ἐν Παρισίοις ἑλληνικῆς παροικίας. Μετὰ ὀλιγοήμερον παραμονὴν θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ Λονδῖνον ὅπου θὰ παραμείνῃ ἰνκόγκνιτο ἐπὶ ἕνα περίπου μῆνα. Ὁ κ. Πουανκαρὲ ἀνταποδίδων τὴν γενομένην ἐπίσκεψιν ἀφῆκε τὸ ἐπισκεπτήριόν του παρὰ τῷ Βασιλεῖ.

Η ΝΕΑ ΠΑΛΙΝΩΔΙΑ

ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Τσαλδάρης, ἐρωτηθεὶς τὴν νύκτα, ἀπέφυγεν ἐνδεικτικῶς νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν εἰς τὰς δημοσιευθείσας χθὲς ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» ἀπόψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὡς πρὸς τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἔπρεπε νὰ τεθῇ κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ζήτημα πολιτεύματος.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἠρκέσθη μόνον νὰ ἐξάρῃ ὡς χαρακτηριστικὴν τὴν ἀσυνέπειαν καὶ τὴν παλινῳδίαν τὴν ὁποίαν ἐνεφάνισε καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, ὅστις ἐνῷ εἰς τὰς μέχρι τῆς χθὲς δηλώσεις του καί, σαφέστερον, εἰς τὸν ἐν τῇ Λέσχῃ λόγον του ἔθεσεν ἀπροκαλύπτως τὸ πολιτειακὸν ζήτημα εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, ἤρκεσε χθὲς νὰ δημοσιευθοῦν αἱ ἀπόψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὡς πρὸς τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς τοῦτο θὰ ἐδέχετο νὰ τεθῇ τὸ καθεστωτικὸν εἰς τὰς ἐκλογάς, διὰ ν' ἀνακρούσῃ οὕτος πρύμναν καὶ νὰ ἐμφανισθῇ ζητῶν ἤδη δημοψήφισμα.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΛΥΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΓΚΡΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

Ὁ κ. Βενιζέλος, δεχθεὶς χθὲς τὴν πρωΐαν τὸν ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴν τῆς ἐφημερίδος «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», ἐπισήμου ὀργάνου τοῦ κ. Μουσσολίνι, προέβη εἰς τὰς ἑξῆς πρὸς αὐτὸν ἀνακοινώσεις:

«Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις εἶνε Κυβέρνησις συνασπισμοῦ. Μολονότι ἔχω ἀντιρρήσεις ἐπὶ ὡρισμένων σημείων τῆς οἰκονομικῆς της πολιτικῆς, ἐν τούτοις πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἔσχε μεγάλας ἐπιτυχίας εἰς τὴν δημοσιονομικὴν πολιτικήν.

»Μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου περὶ Γερουσίας καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ προγράμματός της, ἡ Κυβέρνησις θὰ διαλυθῇ καὶ θὰ ἐνεργηθοῦν ἐκλογαὶ Βουλῆς καὶ Γερουσίας, αἵτινες εὔχομαι νὰ δώσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁμοιογενῆ Κυβέρνησιν ἐκ τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ἡ Ἑλλὰς πάντοτε θὰ ἔχῃ ὡς κυριώτερον μέλημά της τὴν καλλιέργειαν ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ τῶν τριῶν μεσογειακῶν Δυνάμεων τῆς Ἰταλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. Εἰδικῶς διὰ τὰς ἰταλοελληνικὰς σχέσεις συμφωνῶ καθ' ὅλα πρὸς τὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος. Τὴν ἰταλοτουρκικὴν συμφωνίαν εὔχομαι νὰ ἐπακολουθήσῃ ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος ἡ ὑπογραφὴ καὶ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας. Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας δὲν ὑφίστανται πλέον σοβαραὶ διαφοραί. Τὰ μεγαλύτερα καὶ τὰ κυριώτερα ζητήματα ἔχουν διακανονισθῇ καὶ δὲν ἀπομένουν πρὸς διακανονισμὸν ἢ ζητήματα δευτερευούσης σημασίας.»

Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΥΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Ἡ προαγγελθεῖσα κοινὴ συνεδρίασις τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς συμφωνίας Καφαντάρη — Μολλὼφ ἐγένετο χθὲς τὸ ἀπόγευμα.

Ὁ ἐκ τῶν εἰσηγητῶν τῆς ἐπιτροπῆς κ. Κουμουνδοῦρος προέβη εἰς διεξοδικὴν εἰσήγησιν τῆς συμφωνίας. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη διὰ μικρᾶς πλειοψηφίας ὑπὲρ τῆς κυρώσεως τῆς συμφωνίας.

Ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς διετυπώθη ἡ εὐχὴ ὅπως ἡ Κυβέρνησις καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν μετὰ τῆς Βουλγαρίας ζητημάτων διὰ διαιτησίας, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως εἰσηγηθῇ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παροχὴν σχετικῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἐν συνεχείᾳ ἐξητάσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἡ αἴτησις τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν ἐκ Βουλγαρίας ἡ σχετικὴ μὲ τὴν βελτίωσιν τοῦ τόκου τῶν ὁμολογιῶν καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀποσβέσεως τοῦ δανείου ἀποζημιώσεως. Τὴν αἴτησιν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεγνώρισεν ὡς δικαίαν καὶ ἐξουσιοδότησε τοὺς ἐκ τῶν μελῶν της κ.κ. Πεσμαζόγλου καὶ Κουμουνδοῦρον ὅπως συνεννοηθοῦν μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη τὸ ταχύτερον διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἱκανοποίησις αὐτῆς.

Σχετικὴ μὲ τὰ ἐν προκειμένῳ αἰτήματα τῶν μεταναστῶν ἦτο καὶ ἡ νυκτερινὴ συνεργασία τοῦ κ. Καφαντάρη μετὰ τοῦ κ. Γεωργοπούλου, ἀντιπροσώπου παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως καὶ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Ἐπίσης ὁ κ. Καφαντάρης συνειργάσθη μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τσαμαδοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν κατέστησεν ἐνήμερον τῶν πληροφοριῶν τοῦ ὑπουργείου περὶ τῆς μελλούσης νὰ προκληθῇ κατὰ τὴν ἀρξαμένην χθὲς Σύνοδον τῆς Κ.Τ.Ε. συζήτησιν διὰ τὴν ἐπιβράδυνσιν τῆς κυρώσεως τῆς συμφωνίας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς συμφωνίας Καφαντάρη — Μολλὼφ συζήτησις εἶναι ἀμφίβολον ἂν θὰ πραγματοποιηθῇ καὶ κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, καθόσον κατὰ νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Μεταξᾶ ὑπάρχει εἰλημμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀπόφασις ὅπως αὔριον Τετάρτην εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ὁδοποιΐας. Διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐκλήθη εἰς συνεδρίασιν διὰ τὸ ἀπόγευμα σήμερον ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή.

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου εἶναι, κατὰ τὴν πεποίθησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη.

Ο ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΧΕΣΘΑΙ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Η ΨΗΦΙΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δεχθεὶς τὴν ἑσπέραν χθὲς εἰς μακρὰν συνεργασίαν τὸν διευθυντὴν τῆς Διοικήσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ κ. Λιανόπουλον, ἔλαβε γνῶσιν τῶν ἐκκρεμούντων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τῶν μὴ εἰσέτι κατατεθέντων νομοσχεδίων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων τὰ σοβαρώτερα καὶ τὰ πλέον ἐπείγοντα εἶνε—κατὰ τὰς γενομένας ἀνακοινώσεις—τὸ τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τὸ τοῦ συνταγματικοῦ δικαιώματος τοῦ συνέρχεσθαι, Τὸ πρῶτον τούτων, καταρτισθὲν ἤδη ὑπὸ τῆς ὑποεπιτροπῆς τίθεται τὴν πέμπτην ὑπ' ὄψιν τῆς ὁλομελείας τῆς κρατικῆς ἐπιτροπῆς προκειμένου αὕτη νὰ προβῇ εἰς τὴν τελικήν του ἐπεξεργασίαν.

Μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν ταύτην θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλήν, θὰ ἐπιζητηθῇ δὲ ἡ ψήφισίς του πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος. Ἐὰν μέχρι τέλους τοῦτο δὲν καταστῇ δυνατόν, θὰ περιληφθῇ καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων. Εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν ἐπίσης θὰ ζητηθῇ νὰ περιληφθῇ καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ συνέρχεσθαι, τοῦ ὁποίου, κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Γκότση, ἡ ἐπιψήφισις εἶνε ἀπαραίτητος, διότι νομικὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τοῦ συνέρχεσθαι προβλέπει σαφῶς τὸ 13ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος.

ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

ΕΙΣ ΑΓΡΙΝΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΠΝΙΚΟΝ

Εἰς τὸν βουλευτὴν Αἰτωλοακαρνανίας κ. Γ. Ἀθανασιάδην-Νόβαν ἀπεστάλη χθὲς τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τοῦ δημάρχου Ἀγρινίου κ. Α. Παναγοπούλου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Ἕνεκα μελετωμένης μονοπωλήσεως καπνοῦ, ἥτις θεωρεῖται τράστ καπνοβιομηχάνων σύσσωμος καπνοπαραγωγικὸς κόσμος εὑρίσκεται ἐν ἐξεγέρσει καὶ ἀπόγευμα συγκροτεῖται πάνδημον συλλαλητήριον διαμαρτυρίας. Ἐτηλεγραφήσαμεν Ἀρχηγοὺς Κομμάτων καὶ ἁρμόδια ὑπουργεῖα ἀναστείλουν κάθε ἐνέργειαν ἵνα ζητηθῇ γνώμη καπνοπαραγωγικῶν συνεταιρισμῶν. Παρακαλοῦμεν ἐνισχύσατε ἐνεργείας μας καθόσον διαβλέπομεν κίνδυνον διασαλεύσεως τῆς τάξεως».

Ὁ κ. Ἀθανασιάδης ἀπήντησε καθησυχαστικῶς βεβαιῶν ὅτι ἡ εἰδικὴ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ ζητήματος συνέστη κυρίως διὰ τὴν προστασίαν τῶν καπνοπαραγωγῶν.

ΘΑ ΕΠΙΤΑΣΣΩΝΤΑΙ ΤΑ ΚΛΕΙΟΝΤΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπέβαλον χθὲς μηνύσεις ἐναντίον τῶν ἑστιατόρων, ζυθεστιατόρων καὶ οἰνομαγείρων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔκλεισαν τὴν Κυριακὴν τὰ καταστήματά των. Ἐπιτροπὴ ἐξ ἄλλου ὑπαλλήλων παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Καλυβίτην ἐδήλωσεν ὅτι τὸ προσωπικὸν τῶν ἑστιατορίων εἶνε πρόθυμον νὰ ἐργασθῇ καὶ κατὰ τὴν Κυριακήν.

Κατόπιν τῆς δηλώσεως ταύτης, ἡ ὁποία ἐζητήθη καὶ ἐγγράφως, ὁ κ. Καλυβίτης θὰ παρουσιασθῇ σήμερον ἐνώπιον τοῦ κ. Βελέντζα καὶ θὰ ζητήσῃ τὴν ἐπίταξιν τῶν ἑστιατορίων ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε τὴν Κυριακὴν κλειστά.

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΝΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Κατόπιν τηλεγραφικῆς συνεννοήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ κ. Ζαΐμης ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς Ὕδραν διὰ τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Λόγχη» συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ.κ. Ἀλλαμανῆ καὶ Ταλιαδούρου, οἵτινες καὶ ὡρκίσθησαν τὴν ἑσπέραν ἐνώπιον τοῦ κ. Κουντουριώτη ὁ μὲν πρῶτος ὡς ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ὁ δὲ δεύτερος ὡς ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας.

Τὰ νέα μέλη τῆς κυβερνήσεως ἀναλαμβάνουν ἀπὸ σήμερον τὰ καθήκοντά των.

ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ

Η ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΓΝΩΣΙΣ

Χθὲς τὴν 9ην νυκτερινὴν ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μενάνδρου οἰκίας της ἡ 25έτις Μάγδα Βούλτσου ἐκ Ζακύνθου, λαβοῦσα δόσιν ἰωδίου. Ἡ ἀποπειραθεῖσα μετεφέρθη εἰς τὴν Πολυκλινικὴν εὑρίσκεται δὲ ἐκτὸς κινδύνου. Εἰς τὴν ἀπόπειραν προέβη διὰ λόγους οἰκογενειακούς. Ἀφῆκε τρεῖς ἐπιστολάς, μίαν πρὸς τὸν ἀδελφόν της διευθυντὴν τοῦ ξενοδοχείου «Ποσειδώνιον», ἑτέραν πρὸς ἕνα γέροντα ὑπάλληλόν του καὶ ἄλλην πρὸς τὴν φίλη της Φιλοθέαν Τζοβέλλη.

Πρὸς τὴν τελευταίαν γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητή μου φίλη. Κουράστηκα πιὰ ἀπὸ τὴ δυστυχία καὶ τὰ βάσανα, τὴν ἐρημιὰ καὶ τὴν ὀρφάνια. Ἀπεφάσισα νὰ δώσω τέλος στὴ ζωή μου διότι εἶναι ἡ μόνη λύσις ποῦ ὑπάρχει. Μὴ λυπηθῇς γιὰ τὸ θάνατό μου. Ὁ ἀδελφός μου μὲ ἄφησε παντέρημη καὶ δυσόρφανη, στοὺς πέντε δρόμους. Τώρα φεύγω γιὰ τὸν τάφο. Μὴ λυπηθῇς γιατὶ θὰ λείψω. Ἀντίο...

Μάγδα».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΥΠΟ ΠΟΙΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Η ΑΡΞΑΜΕΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΤΕΘΕΙΣΑΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Αἱ χθεσιναὶ πληροφορίαι τῆς «Πρωΐας» ὡς πρὸς τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ἠδύνατο νὰ δεχθῇ ὅπως κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τεθῇ πρὸς λύσιν τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα προεκάλεσαν εὔλογον σάλον εἰς τοὺς δημοκρατικοὺς κύκλους. Ὑπὸ τῶν ἐκπροσωπουσῶν τὰς γνώμας τῶν ἐν λόγῳ κύκλων ἀπογευματινῶν ἐφημερίδων τῆς χθὲς ἐδημοσιεύθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀπαντήσεις αὐτῶν εἰς τὰς ἀπόψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος:

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἐτονίσθη ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, θεωρῶν τὴν λύσιν τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος καὶ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῆς ὑπὸ πάντων τῶν κομμάτων ὡς ἀνάγκην ἐπιβαλλομένην διὰ τὴν γαλήνευσιν τῆς χώρας, δέχεται τὴν ἐπανάληψιν μιᾶς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας ἐπ' αὐτοῦ, μολονότι ὑπάρχουν αἱ δύο προηγούμεναι ἐτυμηγορίαι, τοῦ δημοψηφίσματος καὶ τῶν ἐκλογῶν. Νομίζει, ὅμως, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ὅτι δὲν εἶνε ὀρθὸς ὁ συνδυασμὸς τῆς ἐτυμηγορίας τοῦ λαοῦ διὰ τὸ πολιτειακὸν πρὸς τὰς ἐκλογάς, ὁ σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶνε ἄλλος. Θὰ ἦτο ὀρθότερον, κατὰ τὸν κ. Βενιζέλον, ἐὰν ἐνηργεῖτο ἤδη ἁπλοῦν δημοψήφισμα, δυνάμενον νὰ δώσῃ πολὺ σαφέστερον καὶ κατηγορηματικώτερον τεκμήριον, ἢ ὅσον αἱ ἐκλογαί, περὶ τῆς λαϊκῆς θελήσεως ὡς πρὸς τὸ πολιτειακόν. Ἄλλως τε δέ, διὰ τοῦ δημοψηφίσματος θὰ παρεκάμπτοντο αἱ δυσχέρειαι αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζονται διὰ τὰς ἐκλογάς, ὡς πρὸς τὸ σύστημα καὶ τὴν περιφέρειαν, δεδομένου ὅτι τόσον τὰ κόμματα τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Παπαναστασίου ὅσον καὶ τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων δὲν δέχονται τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα καὶ τὴν εὐρεῖαν περιφέρειαν τὰ ὁποῖα ἀξιοῖ τὸ Λαϊκὸν κόμμα διὰ τὸν προσεχῆ ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἐπιμένουν δὲ ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς.

(Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ ἐκπροσωποῦσαι τὰς γνώμας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἀπογευματιναὶ ἐφημερίδες ἀπέφυγαν ἐπιμελῶς νὰ καθορίσουν τὰς τελικὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς πρὸς τὸ προτιμητέον ἐκλογικὸν σύστημα.)

Γινομένης δεκτῆς τῆς ἀπόψεως περὶ ἐνεργείας δημοψηφίσματος διὰ τὸ πολιτειακόν, ὁ κ. Βενιζέλος δέχεται, διὰ τῶν ἐφημερίδων του, ὅπως τὸ δημοψήφισμα διεξαχθῇ, πρὸ τῶν προσεχῶν πάντως ἐκλογῶν, ὑπὸ κυβερνήσεως κοινῆς μὲν συμφωνίας, οὐχὶ ὅμως ὑπηρεσιακῆς. Διότι, κατὰ τὰς βενιζελικὰς ἐφημερίδας, δεδομένου ὅτι ὁ καθεστωτικὸς ἀγὼν θὰ εἶνε ὀξύς, ἡ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις δὲν παρέχει ἀσφάλειαν διὰ τὴν ἐποπτείαν τῆς πολιτειακῆς διαπάλης, θὰ ἠδύνατο δὲ νὰ δημιουργηθῇ, μὲ αὐτήν, κίνδυνος ἐσωτερικῶν διαταραχῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν τούτου, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, κατὰ τὰς ἐφημερίδας του, νομίζει ὅτι ἀντὶ τῆς προτεινομένης ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως δύναται νὰ σχηματισθῇ ἐκ νέου ἡ Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις, πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν ὅπως ἐνεργήσῃ τὸ δημοψήφισμα διὰ τὸ πολιτειακόν. Προσθέτως, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων προτείνει ὅπως διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ μὴ καταρτισθοῦν κατὰ τὸ σύνηθες διὰ τὰς ἐκλογὰς σύστημα, ἀλλὰ διὰ τοῦ διορισμοῦ εἰς κάθε τμῆμα δύο ἀντιπροσώπων ἐξ ἑκάστης τῶν δύο παρατάξεων, πλὴν τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροσώπου, τὸν ὁποῖον θὰ διορίσῃ ἡ δικαστικὴ ἀρχή.

ΤΩΝ κ. κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ—ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τὰς ἰδίας ἀνεξαιρέτως ἀπόψεις πρὸς τὸ κόμμα τοῦ κ. Βενιζέλου υἱοθέτησαν ἀπολύτως καὶ οἱ δύο τέως Φιλελεύθεροι ἀρχηγοὶ κ. κ. Καφαντάρης καὶ Μιχαλακόπουλος, σὺν τῇ προσθήκῃ ὅτι, ὡς εἶχε καὶ ἄλλοτε προταθῇ παρ' αὐτῶν, προτείνεται καὶ ἤδη ὅπως, εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναλάβῃ προσωπικῶς ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης.

Ἀλλὰ καὶ προσθέτους ἐγγυήσεις ἐμφανίζονται διατεθειμένοι νὰ παράσχουν οἱ δύο τέως Φιλελεύθεροι ἀρχηγοί. Ἐπὶ παραδείγματι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, λέγουν, θὰ ἦτο δυνατόν, κατὰ τὸ δημοψήφισμα, νὰ ἀνατεθῇ εἰς πρόσωπον κοινῆς ἐκλογῆς, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἐγγύησις ὅτι ὁ στρατὸς δὲν θ' ἀναμιχθῇ εἰς τὸ δημοψήφισμα καὶ δὲν θ' ἀντιδράσῃ κατὰ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτοῦ.

Ἐπίσης θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διορισθοῦν διὰ τὸ δημοψήφισμα δικαστικοὶ ὡς προσωρινοὶ νομάρχαι, ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν—ὁ κ. Τσαλδάρης—θὰ ἠδύνατο εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ παραιτηθῇ, ἂν ἐγίνοντο ἐπεμβάσεις κατὰ τὸ δημοψήφισμα, διαμαρτυρόμενος διὰ τὰς ἐπεμβάσεις ταύτας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἐξ ἄλλου ὁ ἡγέτης τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» κ. Παπαναστασίου προέβη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὴν «Πρωΐαν» ἀπόψεων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ τὴν λύσιν τοῦ καθεστωτικοῦ:

«Ἡ ἰδέα τῆς ἐνεργείας ἐκ νέου δημοψηφίσματος δὲν ὀφείλεται, ὅπως ὑπετέθη, εἰς ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους ἡμῶν ὑπάρξεως ἀκυρότητος τοῦ δημοψηφίσματος τοῦ 1924.

Τὸ δημοψήφισμα ἐκεῖνο διεξήχθη μὲ ἀμεροληψίαν. Εἰς τὰ τμήματα τῆς ψηφοφορίας, ἐποπτευούσης τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, παρίσταντο ἀντιπρόσωποι καὶ τῶν δύο παρατάξεων, αἱ ὁποῖαι κατῆλθον εἰς τὸν ἀγῶνα μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις. Ἡ ἀντίθετος μάλιστα παράταξις καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων αἱ ὁποῖαι εἶχον πλήρη ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὰς λαϊκὰς συγκεντρώσεις καὶ εἰς τὰς κατ' ἰδίαν ἐνεργείας ἐξήντλησεν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὰ πλέον συκοφαντικὰ καὶ ἀθέμιτα κατὰ τοῦ δημοκρατικοῦ ἀγῶνος. Μόνον εἰς μερικὰ τμήματα ὅπου οἱ ἴδιοι οἱ δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι ἠθέλησαν νὰ φατριάσουν ὑπὲρ τῆς βασιλόφρονος παρατάξεως, παρετηρήθησαν ἀνωμαλίαι τινές, ἀνάλογοι πρὸς τὰς λαμβανούσας χώραν εἰς ὅλας τὰς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν ἐπηρέασαν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος, ὅπερ ἀποτελεῖ κύρωσιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος μὲ καταπληκτικὴν πλειοψηφίαν. Δὲν ἦτο δὲ δυνατὸν ν' ἀναμένῃ κανεὶς διάφορον ἀποτέλεσμα, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐκτὸς τῆς ἐπιδράσεως τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ἐπὶ τοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἑκατὸν χιλιάδες ἐκλογεῖς Ὀθωμανοί, οἵτινες εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920 εἶχον ψηφίσει ὑπὲρ τῶν ἀντιβενιζελικῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν ὁποίων τὴν ψῆφον μερικοὶ βασιλόφρονες θεωροῦν ἔχουσαν μεγαλυτέραν ἀξίαν ἀπὸ τὴν ψῆφον τῶν προσφύγων, προσετέθησαν δὲ ἐξ ἄλλου τριακόσιαι χιλιάδες κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐκλογεῖς πρόσφυγες.

Ἐπίσης δὲν εἶνε ἀκριβὲς ὅτι ἐκ τῆς ἀντιθέσεώς μου μὲ τὸν κ. Καφαντάρην καὶ τῆς προχθεσινῆς συζητήσεως τεκμαίρεται ὁμολογία κακῆς διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος. Μὲ τὸν κ. Βενιζέλον, καὶ τὸν κ. Καφαντάρην κατόπιν, διεφωνήσαμεν εἰς τὴν Δ' Συνέλευσιν ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν ζητημάτων εἰς τὸν Λαὸν καὶ ἐπὶ τῆς στάσεως τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ λάβῃ ἡ Συνέλευσις ὡς σῶμα ἀπέναντι αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν ὅμως τῆς Δημοκρατίας ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν καὶ ὁ κ. Καφαντάρης καὶ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ Φιλελεύθεροι συνέπραξαν μαζί μας εἰς τὸ δημοψήφισμα. Ἀλλοῦ λοιπὸν εἶνε ὁ λόγος ὁ προκαλέσας τὴν πρότασίν μας περὶ νέου δημοψηφίσματος. Ὀφείλεται ἡ πρότασίς μας αὐτὴ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν μας πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπολύτου πολιτικῆς ὁμαλότητος καὶ δημιουργίας μεγαλυτέρας εὐκολίας πρὸς κανονικὴν κυβερνητικὴν ἐξέλιξιν, πρᾶγμα ποὺ εἶνε δυνατόν, νομίζομεν, νὰ ἐπιτύχωμεν διὰ τῆς ἐκ νέου ἐξακριβώσεως τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος, ἀφοῦ τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἰσχυρίζεται ὅτι αἱ ἐπιφυλάξεις του διὰ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα προέρχονται ἀπὸ τήν, ὡς ἰσχυρίζεται τοῦτο, μὴ ὁμαλὴν καθιέρωσιν αὐτοῦ, μὴ ἐπικύρωσιν δηλ. αὐτοῦ ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ. Τὸ νέον δημοψήφισμα, ἐφ' ὅσον τὸ Σύνταγμα δὲν προβλέπει περὶ τούτου, δύναται νὰ γίνῃ ἐὰν ἡ σημερινὴ Βουλή, ἡ ὁποία ἐξελέγη ὡς ἐθνικὴ συνέλευσις ἀνακτήσῃ δι' ἀποφάσεώς της τὴν ἐξουσίαν της ὡς ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ προκηρύξῃ δημοψήφισμα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἴμεθα καὶ ἡμεῖς, δηλ. ἡ «Δημοκρατικὴ Ἕνωσις», σύμφωνοι ὅτι πρέπει νὰ διεξαγάγῃ τὸ δημοψήφισμα κυβέρνησις τῆς ἐμπιστοσύνης ὅλων τῶν κομμάτων καὶ παρέχουσα ὅλα τὰ ἐχέγγυα τῆς ἀμεροληψίας. Δυστυχῶς ὅμως εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα δὲν θὰ ἀποδεχθῇ καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν τὴν πρότασίν μας περὶ διενεργείας νέου δημοψηφίσματος, διότι εἶνε ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, ἀφοῦ καὶ αἱ τελευταῖαι ἐκλογαί, αἱ ἐνεργηθεῖσαι διὰ τὴν Δημοκρατίαν ὑπὸ δυσμενεστάτους ὅρους λόγῳ τῆς παγκαλικῆς ἐπιδρομῆς, ἀπέδειξαν ἄλλην μίαν φορὰν τὸ δημοκρατικὸν φρόνημα τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ. Λέγω δὲ τοῦτο διότι εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς κατ' οὐσίαν εἶχε τεθῇ καθεστωτικὸν ζήτημα ἀπὸ τοὺς συνδυασμοὺς καὶ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης παρατάξεως. Θὰ τίθεται δὲ πάντοτε εἰς τὸ μέλλον, εἰς ἑκάστην ἐκλογήν, τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα, ἐφ' ὅσον ἕνα μεγάλο κόμμα, τὸ Λαϊκόν, θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἔχῃ ἐπιφυλάξεις διὰ τὸ πολίτευμα.

Ἡ ἀξίωσις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἡ ἀναγραφεῖσα χθὲς εἰς μίαν πρωϊνὴν ἐφημερίδα (τὴν «Πρωΐαν») ὅπως ἐξακριβώσωμεν τὸ πολιτειακὸν φρόνημα τοῦ λαοῦ διὰ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐνεργουμένων μὲ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα καὶ μὲ εὐρεῖαν περιφέρειαν, εἶνε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος. Ἡ ἀξίωσις αὐτὴ ἔχει τὸ ἐλάττωμα ὅτι ἀναμιγνύει τὴν ἐξακρίβωσιν αὐτοῦ τοῦ πολιτειακοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ μὲ τὴν ἐκλογὴν προσώπων, ἥτις ἀναγκαίως νοθεύει τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐν λόγῳ πολιτειακοῦ φρονήματος. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, ἡ νοθεία αὐτὴ εἶνε πολὺ μικροτέρα μὲ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα, διότι δι' αὐτοῦ παρέχεται πλήρης ἐλευθερία ἐκδηλώσεως εἰς κάθε κομματικὴν ἀπόχρωσιν καὶ ἐξασφαλίζεται ἡ ἀκριβὴς καταμέτρησις τῆς λαϊκῆς δυνάμεως. Ἀντιστρόφως, μὲ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα, λόγῳ τῆς ἐπικρατήσεως εἰς ἑκάστην περιφέρειαν τοῦ σχετικῶς πλειοψηφοῦντος κόμματος, γίνεται ἐκβιασμὸς διὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν συνδυασμῶν καὶ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀκριβὴς καταμέτρησις τῆς λαϊκῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων. Ὁ ἐκβιασμὸς οὗτος εἶνε ἀκόμη μεγαλύτερος ὅσον εὐρυτέρα εἶνε ἡ περιφέρεια, ὁπότε αὐξάνει καὶ ὁ κίνδυνος ἐπικρατήσεως κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς μειοψηφίας, λόγῳ τοῦ ἀνίσου γεωγραφικοῦ καταμερισμοῦ τῶν δυνάμεων τῶν κομμάτων, ὅπως συνέβη παρ' ἡμῖν εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920, ὁπότε τὰ ἡνωμένα κόμματα, καίτοι μειοψηφοῦντα, ἐκέρδισαν τὰ δύο τρίτα τῶν βουλευτικῶν θέσεων, ἐνῷ ἀντιστρόφως τὸ ἀναλογικὸν σύστημα, πλὴν τῶν ἄλλων μεγάλων πλεονεκτημάτων του, ἀσφαλίζει τὴν ἐπικράτησιν τῆς πλειοψηφούσης μερίδος.

Αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ κατ' οὐσίαν θὰ διεξαχθοῦν ἐπὶ τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος, εἴτε δεχθῇ νὰ θέσῃ τοῦτο τυπικῶς τὸ Λαϊκὸν κόμμα, εἴτε ὄχι. Ἐλπίζω δὲ ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα, συναισθανόμενον ἐπὶ τέλους τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀπόλυτον πολιτικὴν ἐξομάλυνσιν καὶ εἰς τὴν ταχεῖαν ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων ζητημάτων τοῦ τόπου, θὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν ἐκλογῶν περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι συνέβη μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος καὶ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν καὶ θὰ ἄρῃ καὶ τὰς τελευταίας ἐπιφυλάξεις του διὰ τὸ πολίτευμα.»

ΤΟ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΤΩΝ ΑΠΟΞΗΡΑΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατετέθη χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον:

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ συνάψεως συμβάσεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποξηραντικῶν καὶ ὑδραυλικῶν ἔργων καὶ τὴν συνομολόγησιν τῶν ἀπαιτουμένων δανείων.

Ἄρθρον 1ον. — Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα συνομολογήσῃ, καθ' ὃν τρόπον ἤθελε κρίνει σκόπιμον, μίαν ἢ πλείονας συμβάσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἔργων καὶ τὴν συνομολόγησιν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμβάσεων τούτων δανείων ὑπὸ τοὺς ὡς κατωτέρω ὅρους.

Ἄρθρον 2ον. — Αἱ συνομολογηθησόμεναι συμβάσεις θ' ἀφορῶσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κάτωθι ἔργων:

α') Τὴν κατασκευὴν τῶν ἐν γένει ἀντιπλημμυρικῶν, ἐξυγιαντικῶν καὶ ἀρδευτικῶν ἔργων τῆς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος καὶ τῆς πεδιάδος Δράμας (Φιλίππων).

β') Τὴν κατασκευὴν τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἐξυγιαντικῶν καὶ ἀρδευτικῶν ἔργων τῆς πεδιάδος Θεσσαλίας καὶ

γ') Τὴν κατασκευὴν τῶν ἐν Ἠπείρῳ, Κρήτῃ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους ἀπαιτουμένων ἐξυγιαντικῶν καὶ ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων ὡς ταῦτα καθορισθήσονται διὰ τῶν σχετικῶν συμβάσεων.

Ἄρθρον 3ον. — Τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης δι' ἑκάστην τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τριῶν ὁμάδων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 20.000.000 δολλάρια.

Ἄρθρον 4ον. — Ι. Τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος ἔργων ποσὸν ἐξευρεθήσεται ἐκ τοῦ προϊόντος ἑνὸς ἢ πλειόνων δανείων συνομολογηθησομένων ὑφ' οὓς ὅρους ἤθελε κρίνει συμφερωτέρους διὰ τὸ Δημόσιον ἡ Κυβέρνησις καὶ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι, οἱ ὅροι ἐκδόσεως τῶν δανείων τούτων δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἐπαχθέστεροι διὰ τὸ Δημόσιον τῶν ὅρων ἐκδόσεως τοῦ δανείου σταθεροποιήσεως 6 ο)ο 1928.

2. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν συνομολογηθησομένων κατὰ τ' ἀνωτέρω δανείων δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ παραχωρήσῃ τὰ περισσεύματα τῶν εἰς τὴν Δ.Ο. Ἐπιτροπὴν ὑπεγγύων προσόδων μετὰ τὴν διὰ τούτων ἐξυπηρέτησιν τῶν συνωμολογημένων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δανείων, τῶν ἐξασφαλιζομένων διὰ τῶν περισσευμάτων τούτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν συνομολογηθησομένων δανείων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων πεδιάδος Θεσσαλονίκης ὡς καὶ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 3404 ἢ νεωτέρου τοιούτου ἔργων ὁδοποιΐας.

3. Διὰ τὴν διὰ τῶν ὡς ἄνω περισσευμάτων ἐξυπηρέτησιν τῶν δανείων δύναται ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις ὅπως κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Δ.Ο. Ἐπιτροπῆς παράσχῃ εἰς τοὺς δανειστὰς τὴν μεσολάβησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἄρθρον 5ον. — 1. Αἱ συμβάσεις περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος θέλουσι δημοσιευθῇ διὰ Διαταγμάτων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων θέλουσι καθορισθῇ διατάξεις κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 2 ἕως 11, συμπεριλαμβανομένου, τοῦ ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν τῇ πεδιάδι Θεσσαλονίκης» τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 3419 τοῦ ἔτους 1927.

Ἄρθρον 6ον. — Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1928

Η ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ ΟΜΗΡΟΥΣ

Τὴν Παρασκευὴν θὰ γίνῃ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς κ. Γ. Πεσμαζόγλου διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν πολεμοπαθῶν καὶ ὁμήρων Μακεδονίας. Ἤδη κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν εἶχε ζητηθῇ ὑπὸ βουλευτῶν ἡ πρόταξις τῆς ἐπερωτήσεως ταύτης, λόγῳ ὅμως τοῦ ὅτι θὰ παρέμενεν ἐκκρεμὴς ἡ ἐπερώτησις διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς Κορινθίας ἐσυνεχίσθη ἡ δευτέρα ἀνεβλήθη δὲ ἡ πρώτη πρὸς εἰδικωτέραν συζήτησιν διὰ τὴν Παρασκευήν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνὸς ἀνεκοίνωσε τὰ κάτωθι σχετικῶς μὲ τὰς προφητείας περὶ καθιζήσεως κλπ.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ σεισμοῦ ἔλαβον διαφόρους ἐπιστολὰς προφητικοῦ περιεχομένου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ Σταμπόλα ἐκ Μεγάρων, ὁ ὁποῖος μοὶ ὑπεδείκνυεν ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ εἶμαι ἐδῶ τὴν ἡμέραν τῆς καθιζήσεως. Ἐγὼ καίτοι δὲν εὑρισκόμην εἰς Κόρινθον, ἀκριβῶς λόγῳ τῆς προφητείας ἐπανῆλθον διὰ νὰ περιληφθῶ μετὰ τῶν ἄλλων οἱ ὁποῖοι θὰ κατεποντίζοντο. Εἶνε περιττὸν νὰ εἴπω πῶς ἐχαρακτήρισα ὅλα αὐτὰ τὰ τρομερὰ μηνύματα. Τὰ ἐθεώρησα, ὡς πᾶς λογικὸς ἄνθρωπος, ὡς φαντασιοπληξίας ἀνισορρόπων ἀνθρώπων. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐννοήσῃ ὁ κόσμος ὅτι δὲν πρέπει νὰ προσέχῃ κἂν εἰς τοὺς ὑστερισμοὺς ὡρισμένων γυναικῶν ἢ τὰς παραδοξολογίας φρενοπλήκτων ἀνθρώπων. Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς προειδοποιήσεις τῶν προφητῶν ἡμεῖς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπαντῶμεν μὲ παρακλήσεις νὰ τοὺς δώσῃ ὁ Θεὸς τὴν ὑγείαν των.»

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας, ἡ εἰς Εὐρώπην ἀναχώρησις τοῦ κ. Καφαντάρη πρὸς λουτροθεραπείαν θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ πρῶτον πενθήμερον τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουλίου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Λόγῳ τῆς ἑορτῆς τῆς ἁγίας Τριάδος τὸ Χρηματιστήριον ἦτο χθὲς κλειστόν. Ἐπίσης δὲ καὶ αἱ Τράπεζαι.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΟΥΝΑΒΙΝ

Τὰ ἐν τῷ Δουνάβει ὑπὸ φόρτωσιν ἑλληνικὰ πλοῖα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς λήξάσης ἑξῆς:

«Νοεμὴ» γεννήματα δι' Ἀδριατικήν, «Μαρίκα» γεννήματα καὶ ξυλεία διὰ Ρόττερδαμ, «Τουσσίκα» ξυλεία διὰ Μασσαλίαν, «Δωροθέα» ξυλεία διὰ Νεάπολιν, «Χίος» ξυλεία διὰ Καβάλλαν — Πειραιᾶ, «Νικόλαος» ξυλεία διὰ Βόλον —Πειραιᾶ, «Ἰάσσων» ξυλεία διὰ Πειραιᾶ—Στυλίδα, «Χρηστίνα» ξυλεία δι' Ἀλεξάνδρειαν, «Θάσσος» ξυλεία διὰ Πὸρτ-Σαΐδ.

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Κατὰ τὴν πρώτην τετραμηνίαν τοῦ 1928 αἱ εἰσαγωγαὶ τῆς Γαλλίας ἀνῆλθον εἰς 15.585.487 τόννους ἐμπορευμάτων ἀξίας 17.574.470.000 φράγκων παρουσιάζουσαι ἐλάττωσιν ἔναντι τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ 1927 ἐξ 1.929.054 τόννων καὶ 19.790.000 φράγκων. Αἱ ἐξαγωγαὶ τῆς πρώτης τετραμηνίας ἑ. ἔ. ἀνῆλθον εἰς 13.346.904 τόννους ἀξίας 17.049.887.000 φράγκων παρουσιάζουσαι ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1927, μείωσιν μὲν ἀξίας κατὰ 1.086.299.000 φράγκα αὔξησιν δὲ ὄγκου ἐμπορευμάτων κατὰ 1.568.874 τόννους.

Η ΚΑΠΝΑΓΟΡΑ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ καπνικὴ κίνησις τῆς περιφερείας Καβάλλας εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὴν περιφέρειαν Δράμας αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἀγοραὶ ἀνῆλθον εἰς 20.000 ὀκάδας μὲ κυμανθείσας τιμὰς 90—80 δραχμάς. Εἰς τὴν περιφέρειαν Ξάνθης—Σοβὰν—Γιακὰ ὀκάδες 150.000 πρὸς δραχμὰς 60—65. Κισμέρια 4—5, μαξούλια πρὸς 60—80, κιρμπιλὲρ ἐλάχιστα πρὸς 135. Καγιαλὰρ Τσιφλὶκ μαξούλια πρὸς 100. Εἰς τὴν περιφέρειαν Κομοτινῆς 100.000 περίπου ὀκάδες. Ἀρδὶ Σουρμὲ πρὸς 45—60 καὶ ἐπὶ διαφόρων μικρομεριδων δεματοποιημένων ἄνευ ἐπεξεργασίας πρὸς 175—177.

ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐμπορίου Κων)πόλεως Μουχρὲν βέης, ὅστις ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ἐν Ἀγκύρᾳ γενικὸν συνέδριον τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐν Κων)πόλει παρέσχε τὰς ἑξῆς ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου:

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ἐπιτροπὴ τοῦ συνεδρίου ἐπεράτωσε τὸ ἔργον της. Προσεχῶς θὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν της εἰς τὴν ὁλομέλειαν. Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ἐπιτροπὴ εὗρεν ἄσκοπον τὴν σύστασιν ἐπιμελητηρίων μὲ μικρὰς προσόδους. Ἐνέκρινε, λοιπόν, ὅπως ὑφίστανται μεγάλα ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια εἰς οἰκονομολογικὰ κέντρα καὶ ὅπως τὰ ἐπιμελητήρια ταῦτα ἔχουν ἀνταποκριτὰς εἰς κάθε ὑποδιοίκησιν. Τοιουτοτρόπως μόνον εἰς κάθε νομαρχίαν θὰ ὑπάρχῃ ἐπιμελητήριον. Οὕτω ἐκ τῶν 260 ἐπιμελητηρίων, μόνον 60—70 παραμένουν.

ΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Τὸ σύνολον τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ρωσσίας διὰ μέσου τῶν εὐρωπαϊκῶν συνόρων κατὰ τοὺς 7 μῆνας ἀπὸ Ὀκτωβρίου μέχρις Ἀπριλίου τῆς παρούσης χρήσεως ἀνῆλθεν εἰς 757.6 ἑκατομμύρια ρούβλια ἀπέναντι 719.6 ἑκατομμύρια ρούβλια, διαρκούσης τῆς αὐτῆς περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Εἰδικῶς ἡ ἐξαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 345.7 ἑκατομμύρια ρούβλια ἀπέναντι 421.8 ἑκατομμυρίων ρουβλίων καὶ ἡ εἰσαγωγὴ εἰς 411.9 ἑκατομμύρια ρούβλια ἀπέναντι 297.8 ἑκατ. ρουβλίων τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τὸ ἐμπόριον τῆς Ρωσσίας διὰ μέσου τῶν ἀσιατικῶν συνόρων κατὰ τοὺς 5 μῆνας ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι Φεβρουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους ἀνῆλθεν εἰς 1094 ἑκατομμύρια ρούβλια ἀπέναντι 68.8 ἑκατομμυρίων ρουβλίων κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἡ δὲ ἐξαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 52.9 ἑκατομμύρια ρούβλια ἀπέναντι 35.5 ἑκατομμυρίων ρουβλίων καὶ ἡ εἰσαγωγὴ εἰς 56.6 ἑκατομμύρια ρούβλια ἀπέναντι 33.3 ἑκατομμυρίων ρουβλίων τοῦ παρελθόντος ἔτους.

ΝΕΑ ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Λίαν ἐνδιαφέροντα πειράματα ἐκτελοῦνται τελευταίως ἐν Γερμανίᾳ ἐπὶ νέας καυσίμου ὕλης, πρὸς κίνησιν τῶν αὐτοκινήτων, κατασκευαζομένης ἐκ περιττῶν ἀερίων ὀπτάνθρακος. Τὰ πειράματα ταῦτα διεξάγονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων τοῦ Ρούρ, ἥτις ἐσχηματίσθη ἐσχάτως ὑπὸ 28 ἐκ τῶν κυριωτέρων ἑταιρειῶν ἄνθρακος καὶ χάλυβος τῆς λεκάνης τοῦ Ρούρ. Ἡ νέα αὐτὴ καύσιμος ὕλη εἶναι τὸ «μεθάνιον», μεταφέρεται δὲ ὑπὸ συμπεπυκνωμένην μορφὴν εἰς δοχεῖα ἐξ ἐλαφροῦ χάλυβος. Αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι τὰ μέχρι σήμερον ἐπιτευχθέντα ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ μεθανίου ἀποτελέσματα εἶναι ἐξόχως ἐπιτυχῆ.

Τὸ μεθάνιον εἶναι δευτερεῦον προϊὸν ἐν τῇ παραγωγῇ λιπασμάτων συνθετικοῦ νίτρου ἐξ ἀερίων ὀπτάνθρακος. Ἡ παραγωγὴ τῶν λιπασμάτων τούτων ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν ἐργασίαν τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων τοῦ Ρούρ. Ἡ κατασκευὴ τόσον τῶν λιπασμάτων ὅσον καὶ τοῦ μεθανίου λαμβάνει χώραν ὑπὸ ἐκτάκτως εὐθηνοὺς ὅρους. Τοῦτο δέ, διότι αἱ συνεταιρισμέναι ἐπιχειρήσεις ἔχουν ἐτήσιον περίσσευμα ἀερίου ἐξ ὀπτάνθρακος 9000 ἑκατομμυρίων κυβικῶν μέτρων κατὰ προσέγγισιν. Τὸ περίσσευμα τοῦτο, ἀποτελοῦν μέχρι τοῦδε ἄχρηστον ὑλικόν, θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς πρώτη ὕλη διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀνωτέρω δύο προϊόντων. Αἱ ἐφαρμοζόμεναι μέθοδοι εἶναι αἱ Καζάλε καὶ Κονκόρντια-Λίντε, τῆς ἀποκλειστικῆς χρήσεως τῶν ὁποίων διὰ τὴν Γερμανίαν ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Ἑταιρεία Χημικῶν Προϊόντων τοῦ Ρούρ.

Η ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Κατὰ στατιστικὴν τῆς Τουρκικῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐποικισμοῦ μέχρις 6 Μαρτίου 1928 ἐγκατεστάθησαν 37942 οἰκογένειαι, ἤτοι 159.772 ἄτομα, μὴ ἀνταλλάξιμοι καὶ μετανάσται, 97473 δὲ οἰκογένειαι, ἤτοι 421.819 ἄτομα, πρόσφυγες ἀνταλλάξιμοι.

Εἰς τοὺς ἀνταλλαξίμους παρεχωρήθησαν ἀπέναντι τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας των 2132 οἰκίαι, 2628 ὑπόστεγα, 305070 στρέμματα χωράφια καὶ 621421 καρποφόρα δένδρα.

Ἐκτὸς αὐτῶν παρεχωρήθησαν διὰ προσωρινὴν ἐγκατάστασιν 84.555 οἰκίαι, 5274 ὑπόστεγα, 4201496 στρέμματα γῆς καὶ 4.079.072 καρποφόρα δένδρα.

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ παραχωρηθοῦν 1278 οἰκίαι, 514 ὑπόστεγα, 126968 στρέμματα χωράφια καὶ 138413 καρποφόρα δένδρα.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

Ο κ. ΔΑΒΙΔΟΒΙΤΣ ΖΗΤΕ ΣΤΕΝΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙ ΣΕΡΒΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙ

Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ

ΣΟΦΙΑ 4. (Τοῦ ἀνταποκ τοῦ μας).—Ἡ βουλγαρικὴ ἐφ μερὶς «Οὖτρο» δημοσιεύει νέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Λιού πα Δαβίδοβιτς ἀρχηγοῦ τοῦ Σερβικοῦ Ἐθνικοῦ δημοκρ τικοῦ κόμματος. Οὗτος ἐδή λωσεν ὅτι οὐδέποτε θὰ ἡσυχ σῃ ἡ Βαλκανικὴ Χερσόνησ καὶ οὐδέποτε θὰ παγιωθῇ ἡ ρήνη τῆς Εὐρώπης ἂν δὲν πέλθῃ προσέγγισις μεταξὺ Σερ βίας καὶ Βουλγαρίας. Περαι τέρω ἐτόνισεν ὅτι ἡ Βαλκανι κὴ ἀνήκει εἰς τοὺς Σέρβους καὶ Βουλγάρους.

Διὰ νὰ διευκολυνθῇ ὅμως στενὴ προσέγγισις τῶν δύο χ ρῶν ὁ κ. Δαβίδοβιτς ἐδήλωσε ὅτι—κατὰ τὴν γνώμην του— Σερβία πρέπει νὰ παραιτη τελείως ἀπὸ πάντων τῶν δικαι ωμάτων ἐπανορθώσεως ἐκ μ ρους τῆς Βουλγαρίας τῶν ἀ πορρεόντων ἐκ τῶν συνθηκ τῆς εἰρήνης.

Ο κ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΑΦΙΚΕΤΟ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4 (Τοῦ ἀνταποκ μας).—Ὁ κ. Διομήδης ἀφίκετο σή ρον ἐνταῦθα προερχόμενος ἐκ Γενεύ Μοὶ ἐδήλωσεν ὅτι ὑπέβαλεν εἰς τὴν Γρ ματείαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἀντιπροσώπους εὐχαριστίας τοῦ διὰ παρασχεθεῖσαν τὴν Ἑλλάδα ἐνίσχυσιν. Οἱ οἰκονομικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐν Γενεύῃ ἐξέφρασαν τὴν χαρίστησίν των διὰ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτε λέσματα καὶ τὴν σταθεροποίησιν.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε

ΓΕΝΕΥΗ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν συνεδριάσεων τῆς 50ῆς Διασκέψεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. Κατόπιν τῆς παραιτήσεως τοῦ Σουηδοῦ κ. Βίντιγκ τὸ Συμβούλιον διώρισε τὸν Χιλιανὸν κ. Ρίβας Βικούνια ὡς Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Κατὰ τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θὰ συζητηθῇ ἡ αἴτησις τοῦ κ. Παγκάλου περὶ ἀποφυλακίσεώς του ἐπ' ἐγγυήσει.

Ὡς γνωστόν, ἡ ἀνακριτικὴ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή, ἀποφανθεῖσα ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ἐνέκρινε τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ τέως δικτάτορος ἐπὶ ἐγγυήσει διὰ τὰς κατηγορίας περὶ ἀνατροπῆς τοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ συναλλάγματος, ἐκηρύχθη δὲ ἀναρμοδία νὰ ἀποφανθῇ διὰ τὰς κατηγορίας περὶ ἀναδρομικῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς ἀγχόνης καὶ τῆς δημοπρασίας τοῦ Καζίνου Ἐλευσῖνος, καθόσον ἡ προφυλάκισις του διὰ τὰς δύο ταύτας κατηγορίας εἶχε διαταχθῇ ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Συμφώνως μὲ τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐναντίον τοῦ κ. Παγκάλου κατηγοριῶν, μόνον αὐτὴ εἶναι ἁρμοδία ν' ἀποφασίσῃ διὰ τὴν προσωρινὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀποφυλάκισιν δι' ὅσας κατηγορίας ἐκρίθη προφυλακιστέος ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς. Προβλέπεται ὅτι ἡ συζήτησις θὰ ἀπασχολήσῃ καὶ τὴν νυκτερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, ὑπάρχουν δ' ἐνδείξεις ὅτι ἡ πλειοψηφία αὐτῆς θὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως τοῦ τέως δικτάτορος.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΑΠΑΤΕΩΝΟΣ

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ἀνθυπομοιράρχου τοῦ τμήματος γενικῆς ἀσφαλείας κ. Λασκαρίδη καὶ τοῦ ἐνωμοτάρχου τῆς ἰδίας ὑπηρεσίας κ. Βαλλιάνου συνελήφθη χθὲς παρουσίᾳ τοῦ λιμενάρχου Πειραιῶς κ. Καλλέργη ὁ διάσημος ἀπατεὼν Ἀνδρέας Χαραλαμπόπουλος 50ετὴς καθ' ἣν στιγμὴν εἶχεν ἐπιβιβασθῇ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ναυσικᾶ» διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Ἰτέαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἄμφισσαν ὅποθεν κατάγεται. Ὁ συλληφθεὶς κατεζητεῖτο ἀπὸ ἑπταμήνου διὰ μίαν ἀπάτην τὴν ὁποίαν εἶχε διαπράξει τότε μαζὶ μὲ τὸν ἰδιαίτερον τοῦ κ. Κονδύλη, Κατσικαμπήν, εἰς βάρος τῆς συζύγου τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἐμπόρου κ. Σταυροπούλου. Ὁ Κατσικαμπὴς εἶχε συλληφθῇ τότε ἐνῷ ὁ Χαραλαμπόπουλος εἶχε διαφύγει.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας παρουσιάσθησαν εἰς τὸ τμῆμα γενικῆς ἀσφαλείας διάφοροι καὶ κατήγγειλαν ὅτι εἶχαν πέσει θύματα τοῦ Χαραλαμποπούλου. Μεταξὺ τῶν παρουσιασθέντων ὀνόματι Πανὴς εἶχε καταγγείλῃ ὅτι ὁ ἀπατεὼν παρουσιασθεὶς εἰς αὐτὸν ὡς δῆθεν ἰδιοκτήτης μιᾶς οἰκίας παρὰ τὴν Κυψέλην τοῦ εἶχεν ἀφαιρέσει 30 χιλ. δραχμὰς διὰ νὰ τοῦ τὴν πωλήσῃ. Εἰς ἄλλος ὀνόματι Γ. Γουρδομιχάλης κατήγγειλεν ὅτι ὁ Χαραλαμπόπουλος τοῦ εἶχε πωλήσει ἐνα περιδέραιον μὲ ψεύτικα μαργαριτάρια τὰ ὁποῖα παρέστησεν ὡς γνήσια. Ὁ Γουρδομιχάλης τὸ ἔδειξεν εἰς ἕνα εἰδικὸν διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς γνησιότητος τῶν μαργαριταριῶν τὸν ὁποῖον ὁ ἀπατεὼν ἐδωροδόκησε μὲ 500 δραχμὰς διὰ νὰ ἀποκρύψῃ τὴν ἀλήθειαν. Δύο ἄλλοι, τῶν ὁποίων ὁ εἷς ἐκ τοῦ Φαλήρου καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὴν Στοὰν Φεξῆ εἶχαν καταγγείλει ὅτι ὁ Χαραλαμπόπουλος τοὺς εἶχεν ἀφαιρέσει διάφορα χρηματικὰ ποσὰ διὰ νὰ τοὺς πωλήσῃ χαλιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἀνῆκον εἰς αὐτόν.

Συνεπείᾳ τῶν καταγγελιῶν τούτων ὁ ἀπατεὼν ἀνεζητεῖτο ἐπιμόνως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ὀργάνων τῆς καταδιώξεως τὰ ὁποῖα καὶ ἐπὶ τέλους ἐβράδυναν νὰ τὸν ἀνακαλύψουν. Ὁ Χαραλαμπόπουλος εἶχε πληροφορηθῇ ὅτι τὸν κατεζήτουν καὶ διὰ τοῦτο ἐπεχείρησε χθὲς νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα.

Ἐπὶ τοῦ συλληφθέντος ἀπατεῶνος εὑρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν διάφορα πλαστὰ συμβόλαια πωλήσεως ἀνυπάρκτων οἰκιῶν ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν ἀφορᾷ μίαν οἰκίαν ἀξίας 150 χιλ. δραχμῶν εὑρισκομένην παρὰ τὴν Κυψέλην, διάφορα χαρτιὰ ἀποζημιώσεων ἐπ' ὀνόματι τῆς προσφυγος Παπάζογλου, ἡ ὁποία εἶνε σύζυγος τοῦ ἀπατεῶνος, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς του καὶ διπλώματα ἀποδείξεις τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας «Ἀνατολή», ὑποτίθεται ὅτι ὁ ἀπατεὼν παρουσιάζετο ὡς εἰσπράκτωρ τῆς ἀνωτέρω ἑταιρείας καὶ ἐξ ἀσφάλιστρα.